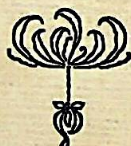
నవోదయగ్రంథమాల ౧.

పాపారాయనిర్యాణము.

అను బొబ్బిలిసంగ్రామము.

శేషాద్రిరమణకవులచే
రచింపఁబడినది.

ప్రకాశకులు :
ఆంధ్రపరిషత్తు, బెజవాడ.

౧౯౨౧.

 వెల రు ౧—౦—౦.

c. 11.

పాపారాయనిర్యాణము.

శ్రీ శేషాద్రి రమణకవులచే

విరచింపఁబడియె.

మొదటికూర్పు: ౧౦౦౦ ప్రతులు.

ప్రకాశకులు:

ఆంధ్రపరిషత్తు, బెజవాడ.

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ.

౧౯౨౧.

[వెల ౧-౦-౦.

పీఠిక.

అసంఖ్యాకమగు నలెగ్జాండరు సైన్యము నొంటరిగా నెదిరించిన పురుషోత్తముఁడును, స్వార్థపరాయణులగు సాటిరాజులచేఁ బరిత్యజింపఁ బడియు స్వాతంత్ర్యమునకై యనేకసంవత్సరము లక్బరుతో హెూరాహెూరీగాఁ బోరాడిన రాణాప్రతాపసింగును, శరణాగతుఁడైన యొకానొక మహమ్మదీయుని ప్రాణసంరక్షణార్థమై తనసర్వస్వము ధారఁబోసిన జంబుకేశ్వరరాయలును, బొబ్బిలి రంగారాయ పాపారాయలకన్న మిన్నలనిచెప్ప సందేహము కలుగుచున్నది. రాజపుత్రస్థానము రాణాహమీరు భాప్పారావల్ సంగ్రామసింహుఁడు మొదలగు వీరక్షత్రియుల రక్తధారలచే నార్ద్రీకృతమై యెట్లు ప్రాతస్స్మరణీయమైనదో పర్వతమయమైన మహారాష్ట్రదేశము శ్రీశివాజీ, బాలాజీవిశ్వనాథు, హెూల్కారు సింధియా మున్నగు వీరులచే హిందూదేశమున కంతకు నెట్లు తిలకాయమానమైనదో పాంచాలదేశము గురుగోవిందు రణజిత్ సింహు మొదలగు మహాశయులచే నెట్లుపవిత్రము కాఁబడినదో యటులే యాంధ్రదేశము సైతము శాతవాహనాద్యాంధ్రచక్రవర్తులచేతను గాకతీయులచేతను విద్యానగరసార్వభౌములచేతను బొబ్బిలి పద్మనాయకులచేతను నలంకృతమై వీరస్వర్గద్వారమునకు సోపానమై విరాజిల్లుచున్నది. ఏవీరయోధుల బలపరాక్రమములు పల్లెలయందు సైతము గానముచేయఁబడుచున్నవో యేయభిమానధనుల కీర్తిచంద్రిక లాంధ్రదేశమును సుధాలేపనము చేయుచున్నవో యేమహనీయుల రక్తధారలు స్వాతంత్ర్య ప్రవాహమున సంగమించుచున్నవో యావెలమనాయకుల పవిత్రచరిత్ర మెందఱు గ్రంథకర్త లెన్నినాటకములుగ వ్రాసినను దనివి తీఱకున్నది.

ప్రకృతనాటకమున వీరరసము ప్రధానమై కరుణారస మంగముగానున్నది. మొదటి మూడంకములయందుఁ గేవలము వీరరసముమాత్రము వర్ణింపఁబడినది. తుది నాలుగంకములయందును వీరకరుణారసములు తరంగితములై యొక్కొకతఱి క్షాత్రతేజమునందును మఱియొకతఱి విషాదసముద్రము నందును ముంచివేయుచున్నవి. విజయరామ

రాజు వంచక స్వభావమును, బుస్సియొక్క నిర్దోషత్వమును, హైదరు జంగు లంచగొండితనమును రావువంశీయుల పరాక్రమపౌరుషములును వివరింపఁబడినవి.

చితుకులు కదల్చుటచే నగ్ని చెలఁగి మండుచున్నది. చెడుగుఁ జేయుటచేఁ బాము పడగవిప్పుచున్నది. మానవుఁడు సైతము క్షోభమునలననె తనపరాక్రమతేజములు కనబఱచి విజృంభించుచున్నాఁడు. బొబ్బిలి పద్మనాయకులు పరాక్రమైకజీవనులు. స్వాతంత్ర్యప్రియులు. అంతటివారు తమస్వాతంత్ర్యమును గోలుపోనోపరు. బుస్సిదొరయాగమనముచేఁ దమసంస్థానముపైఁ గొత్తపన్నులు విధింపఁబడుటయేగాక తమస్వాతంత్ర్యమునకు సైతము భంగమువాటిల్లుచున్నది. పరాసువారి సైన్యము శతఘ్నిశాసమేతమై భయంకరమైనది. అయినను ధూర్తుఁడగు వెంగళరాయఁడు

" వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వచ్చిరణాంగణమందునిల్చి యా
భీలపరాక్రమంబుఁ గనుపింప మెలంగెడి వెల్మజేనితోఁ
గాలుఁడెకాదు తత్ప్రళయకాలగిరీశుఁడుగాని నిల్వఁగాఁ
జాలఁడు సంశయంపడఁగఁ జన్నె యొకానొక మ్లేచ్ఛసూతికిన్"

మఱియొకచోట.

"వెలమవీరుండు వెరచునే విలయమునకు"

అని పలికియున్నాఁడు. అంతియకాక దేశకాలపాత్రవేదియగు పాపారాయఁడు సైతము

"జ్వాలామాలికా కీలితంబైన యీపద్మనాయక శౌర్యవహ్నికిఁ బ్రతిపక్షకోటి శలభబృందమై తీఱును"

అనిధైర్యముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు. అభిమాన ధనుండగు రంగరాయఁడు పరాసు సైన్యముల బలాబలములు గ్రహింపక పోలేదు. కావుననే యతఁడు బుస్సి హైదరుజంగులకుఁ బంపిన సందేశములో నిట్లుచెప్పియున్నాఁడు.

"శౌనపాణిముండిన దనుక బొబ్బిలికోటఁ
బరులకీయరు వెల్మవారలనుము

* * * *

తుచ్ఛపుం బ్రాణములకయి స్వచ్ఛయశముఁ
బాడొనర్పరు శ్రీరావు వంశ్యులనుము
కీర్తి శాశ్వతమనుము.................."

అంతియకాదు వృద్ధుఁడును బ్రభుభక్తి పరాయణుఁడును, నను భవజ్ఞుఁడు నగు దామెర దమ్మన్న సైతము విజయము విషయమై యించుక సందేహపడియే యున్నాఁడు.

"జననీ! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి నిను నీచస్వాంతుఁడొక్కఁడు తీ
అని కామంబునఁ గోరినాఁ డతనిపై రాగంబువాటించి నీ
తని వర్జించెదవో జగద్విదిత పాతివ్రత్య రుజ్మండలా
శనిచే భస్మముఁ జేసెదో యిదె నమస్కారంబు నీకీశ్వరీ!॥

ఎటులైనను సంధికార్యనిర్వహణభార మాతనియందే యున్నది. సంధి తప్పక కుదురునని యతనికి దృఢమైన నమ్మకము లేకపోవుట చేతనే

"ఖడ్గపుత్రికిఁ గదనరంగంబునందుఁ
బెండ్లిపేరంటములను గావింపవలయుఁ
ద్వరితముగమీరలెల్ల స్నాతకులుగండు
పద్మనాయకులార! ధీసద్మలార!"

అని వెలమవీరులను హెచ్చరించి యున్నాఁడు.

ఈనాటకములోని కరుణారసము మిక్కిలి జాలి పుట్టించునది గానున్నది. విజయరామరాజు పద్మనాయకసైన్యమును నురుము జేయుచుండుటయుఁ, బద్మనాయకవీరులు పెక్కండ్రు భయంకరములగు శతఘ్నుల కాహుతి యగుచుండుటయు, బొబ్బిలికోట పగిలిపోవుచుండుటయుఁ గాంచి రంగారాయఁడు

"బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! సరిపోయెను నీఁకిక నాఋణంబు"

అని యనినప్పుడును అంతఃపుర కాంతాజనమును శత్రుల బాఱిఁ బడకుండ వీరోచితముగ క్షాత్రధర్మము నిర్వహించు విషయమై చెలికాని వెంకయ్య కాజ్ఞాపించి

"జాలివహింపకయ్య, కలుషంబని దీనికిఁ బ్రాలుమాలి యీ

వాలును రిత్తసేయుటకుఁ జాల్పడకయ్య, సతీమతల్లులన్
గూలుచు పట్లనెమ్మదిని గుందు వహింపకుమయ్య, గెల్వఁగాఁ
జాలమటంచు స్త్రీవధను సల్పఁగబోగదవయ్య నెయ్యమా!"

ఖడ్గము నొసంగునపుడును మఱియు

"అనురాగంబునఁగూర్మి బ్రియంబునకుఁ బ్రేమావేశ సంసిద్ధికీ
దినమే యంత్యదినంబు సాంఘికవృత్తిన్ దేవుండు కల్పించె నో
వనితారత్నములార! ఐహికపు సంబంధంబు తీరెన్ బరం
బున నే యింకఁ బునస్సమాగమము తాఁబ్రివుం డబ్రిగర్భాంజలుల్"

అని యవరోధజనమునకు సందేశమంపునపుడును హృదయము కఱఁగి స్రవించుచున్నది. రంగారాయని మరణాంతమున వెంగళ రాయని మనోదుఃఖమును రాజాము కోటనుండి తిరిగివచ్చు పాపారాయఁడు దుశ్శకునములఁ గాంచుటయు మూర్ఛవోయిన వెంగళరాయని సందర్శనమును వారిరువురి యంత్యసంభాషణము విచారము కలిగించుచున్నది. మఱియు మల్లమాదేవి తనకుమారుని జూచి

"ముద్దులకుమార యింక నైనఁ బోయిరార"

యని చేటి కప్పగించునపుడును దనకుమారుని విషయమై సామర్లకోటలోని సోదరికి సందేశమంపుచు

"కడుపసిపాపఁడాఁకలికిఁ దాళఁగలేఁడు
కడుపుననిడిపెంచిఁ గాంచుమమ్మ
బుడుతండు పిల్లిపేర్పులవాఁడు కావునఁ
గనలిమెన్నండేని కసరకమ్మ
నీకునాకును గల నేస్తంబుఁ దలపోసి
యూరకమది దిగులొందకమ్మ
పసివానిఁ బ్రతికించి వంశంబునిల్పి నా
యాశీర్వచనముల నందుమమ్మ
మఱల నీయుత్తరమువచ్చు వఱకు మేము
బందుగులతోడ స్వర్గాననుండుమమ్మ

కరుణవిడకమ్మ సుతుని నేమఱకుమమ్మ
బాలుఁబ్రతికింపు మమ్మ! నీ భారమమ్మ!॥"

అని వచించునపుడు హృదయము శతధా భిన్నమగుచున్నది. పాపము! చెలికాని వెంకయ్య మిక్కిలి జాలిపేరిగలవాఁడు. అతఁడు పద్మనాయకవీరుల యంతఃపురాంగనల దుర్దశలపాలు గాకుండ వీరోచిత ముగఖండింపవలయునని యుద్దేశముకలవాఁడె గాని యాసాహస కార్యము నిర్వర్తింప నాతనిచేతు లాడకున్నవి. కావుననె,

"చెలికాని వెంకయ కరపాలింబతీక్ష్ణాసికా
పరకాంతానికురుంబ కంఠరుధిర ప్రత్యగ్రసత్కారముల్"

అని యెంతపరితపించినను నాకార్యము నిర్వర్తించుటకు రంగారాయని కంతకంటెఁ బరమాప్తుఁ డెవ్వడును లేడు. ఇంకొక చోట,

"కఠినకర్కశరిపురాజ కంఠదళన
భయదకర్మంబునకు నీవుపనికిరావు
ఖడ్గమా యింక మార్దవ కలితములగు
చివురుఁబోడులకుత్తుకల్ చెండఁబొమ్మ॥"

అని యెట్టకేలకు మల్లమదేవికి ఖడ్గమునొసంగి సాధ్వీరక్త పూరితమైన కరవాలమును తిరిగి కైకొనుచున్నాఁడు.

మల్లమాదేవి పాత్రసంపోషణ విషయమై యించుక చెప్పవలసి యున్నది. బొబ్బిలి కథాంశమును గూర్చి యిదివఱకు వ్రాయఁబడిన నాటకములలో మల్లమాంబ పతిభిక్ష పెట్టుమని విజయరామరాజునకు రహస్యముగా సందేశమంపినట్లు కానవచ్చుచున్నది. కాని ధీరస్వాంత యగు నావీరమాత స్వభావనిర్మాణమునం దది యెంతపెద్దలోపమొ విశదమగుచున్నది. దిట్టకవి నారాయణ కవిచే రచింపఁబడిన రంగారాయ చరిత్రమును బట్టిచూడ నాసాధ్వీమణి యెన్నఁడట్టి నీచమున కొడఁబడలేదనియు మానరక్షణార్థమై తుచ్ఛప్రాణములను రవ్వంతయు సరకు సేయలేదనియుఁ దేట తెల్లమగుచున్నది. అంతియకాదు. వెలమ వీరుండును మానధనుఁడునునగు రంగారాయని యర్థాంగి సాటివాఁడును నాజన్మద్వేషియు మ్లేచ్ఛపక్షపాతియునగు విజయరామరాజును బతిభి

ఋ. పెట్టుమన నెటులసాహసించెనో గ్రాహ్యముకాకున్నది. ఈ రెండు కారణములను బట్టియే మల్లమాదేవి పద్మిని, వీరాబాయి, దుర్గావతి, కృష్ణాకుమారి, లక్ష్మీబాయి, రుద్రమదేవి మొదలగు నుత్తమ వీర పత్నులతోఁ దులదూగుచు నాంధ్ర మహిళాలలామలకు మేలుబంతి యై యలరారుచున్నది.

ఈనాటకము నందలి కొన్నిపద్యము లాంధ్రుల రాజ్యవిస్తారమును, నాంధ్రుల పరాక్రమాతిశయమును, నాంధ్రుల కీర్తివైభవమును వర్ణించుచు నాంధ్రదేశాభిమానము హృదయ సీమలయందు నెలకొల్పుచున్నది.

ఈనాటకము పాపారాయనిర్యాణమని పేరు పెట్టబడినను ఇందలి ప్రధానపాత్రము పాపారాయఁడెయని తోఁచుచున్నను 4, 5, 6, అంకములయందు నతనిఁ బేర్కొనుట కవకాశములేకుంటయును, వెలమ వీరులందఱకును బ్రళయసామ్యమగు యుద్ధసమయమున బొబ్బిలిలో లేకుంటయును నతనిమనోభావములు బొబ్బిలి కోటపైనను మల్లమాదేవి రంగారావులపైనను గేంద్రీకృతములగుటచే నాటకము విషాదముగాఁ బరిణమించుటకుఁ గేవలమతఁడే కారకుఁడుగాకపోవుటయును, మొదలగు కారణములచే నితఁడెకథానాయకుండని నిరూపింప వీఁలులేకున్నది. ఐనను విజయరామరాజునకును బుస్సీ హైదరుజంగులకును హృదయమైక శల్యమును రంగారాయని కాగర్భశత్రువునునగు విజయరామ రాజును జంపిన వెలమవీరుని మరణముతో నాటకను విషాదముగ ముగింపఁబడిన కారణమునఁ బాపారాయఁడు ప్రధానపాత్రమని తప్పక యొప్పుకొనవలసియున్నది. అతని కథానాయకత్వమును గూర్చి గుణ గ్రహణ పారీణులగు విమర్శకులే చర్చింతురుగాక.

ఇందలిశైలి నిర్దుష్టమై యించుక సులభమై ధారాళముగనున్నది. మనోహరమగు నిట్టిచరిత్రవిషయిక విషాదనాటకమును బాలకమహాశయుల కందఁజేసిన శ్రీ శేషాద్రిరమణకవు లెంతయు వందనీయులు.

గుంటూరు
6-8-21

ఇట్లు,
చాము శ్రీ రాజశేఖరరావు, బి. ఏ.

విజ్ఞప్తి.

రసికులారా!

ఆంధ్రవీరుల విక్రమాతిశయముఁ దెలుపు నీకథాంశమును బలువురు నాటకములుగ వ్రాసియున్నారు. కథాంశముపైఁగల విశ్వాసమె మమ్మీనాటకరచనమునకు సాహసింపఁ జేసినది. ఈనాటక రచనమున మేము కొన్ని నూతనమార్గములతోఁ గథావస్తువును సవరించి దుఃఖాంతముగ మార్చితిమి. పద్మనాయ కాబాలవృద్ధ రక్తధారాపరిప్లుతమగు బొబ్బిలి కథారంగమునఁ బట్టాభిషేకముఁ జెట్టి వీరరసమును శుభాంశముతో సాంకర్యమొనరింప సాహసింపక ప్రధాన పాత్రమగు బాపారాయని మరణముతో నీనాటకము ముగించితిమి. కథాసంగ్రహణార్థమై రావువంశీయుల చరిత్రము, రంగారాయచరిత్రము, బొబ్బిలికథ (జంగముకథ), ఆంధ్రకవుల చరిత్రము నాధారముగఁ దీసికొంటిమి. గ్రంథరచనానంతరము శ్రీ అయ్యంకి వేంకటరమణయ్యగారు రచించిన "బొబ్బిలియుద్ధ"మను వచనకావ్యముఁజూచియు వారి సలహా ననుసరించియుఁ గథాంశములు కొన్ని మార్చితిమి.

గ్రంథము రచించి యాఱుసంవత్సరములయ్యెను. కారణాంతరములచే నాటకముఁ బ్రదర్శించుటకును ముద్రించుటకును వీలు కాదయ్యెను. చాలకాలము గ్రంథము నజ్ఞాతవాసముఁ జేయించి, రసికులు భాషాభిమానులు మాత్రేమోభిరతులునగు శ్రీ అయ్యంకి వేంకటరమణయ్య పంతులువారి యభిమానముచే నిప్పటికిఁబ్రచురింపఁగలిగితిమి. నాటకముద్రణకాలమున మేము స్థానాంతరమునందుంట తటస్థించుటచే ముద్రణస్ఖాలిత్యములు మిక్కుటముగ దొరలెను. విస్తరింపక యర్థభంగమొనరించు ముఖ్యదోషముల మాత్రము గ్రంథాంతమున వివరించి యున్నారము. బుస్సీభాషణము గ్రాంథికభాషలో వ్రాసితిమి. నర్తకులావశ్యకమును బట్టి యాంగ్లేయములోనికి మార్చికొనవచ్చును. హైదరుజంగు సంభాషణము తురుష్కపదమిశ్రితమగు గ్రామ్యములో వ్రాసితిమి.

వీలున్నచో. హిందీలోఁ బరివర్తనము చేయించికొనినఁ బ్రదర్శనమున కుపయుక్తము. కథానుసారముగ భాషాంతరీకరణము గావించి విజయరామరాజు బుస్సి హైదరుజంగుల యభిప్రాయముల నొకరికొకరికిఁ దెలుపుట యావశ్యకమేని యొక (దుబాసి) ద్విభాషిని రెండవయంకమున జేర్చికొనవచ్చును. ప్రదర్శకుల కింతకంటె విన్నవింపవలసినది లేదు.

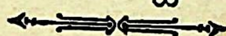
ఈనాటకము నామూలము పఠించి తమయమూల్యమగు కాలము వినియోగించి పీఠికవ్రాసి దయచేసిన మామిత్రులగు శ్రీయుత చామర్తి రాజశేఖరరావు పంతులువారికిఁ గృతజ్ఞులము. రసజ్ఞులీ నాటకమునఁగల గుణలేశమున కానందింపఁ బ్రార్థితులు.

సుధీవిధేయులు,

శేషాద్రిరమణకవులు,

శతావధానులు.

నాటకమునవచ్చు పాత్రలు.

రంగారావు. (బొబ్బిలి ప్రభువు)

వెంగళరావు. (యువరాజు)

పాపారాయఁడు (సర్వసేనానాయకుఁడు)

దామెర దమ్మన్న (రాయబారి)

గూఢచారులు

భటుఁడు

విజయరామరాజు (ప్రతినాయకుఁడు)

బుస్సి

హైదరుజంగు

లాడూఖాను

కాకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు

ఇనుగంటి ధర్మారాయఁడు

చెలికాని వెంకయ్య

హసనల్లీఖాన్

చినరంగారావు (రాజపుత్త్రుఁడు)

దేవులపల్లి పెద్దన్న

స్త్రీలు.

చేటి

మల్లమాదేవి (బొబ్బిలిరాణి)

కథానుసారముగఁ గొందఱు యుద్ధభటులు వత్తురు.

శ్రీ ర స్తు.

నాంది

చం॥ నిరుపమపద్మనాయక వినిర్మలవంశమునన్ జనించి భూ
భరమును బాపరాయపయిపైచి ద్విజాన్వయ రాము గర్వసం
హరణమొనర్చి ధర్మపథమందు జరింపుచుఁ బ్రేమ మల్లమా
తరుణిపయిన్ వహించు గుణధాముఁడు రాణ్మణి బ్రోచులోకముల్.

ఉ॥ భారతధర్మనిర్వహణ పారగులౌనరపాలకుల్ రస
స్ఫారకవిత్వతత్త్వ విలసత్తరులౌ విబుధుల్ పరాక్రమో
దారులు యోధవర్యులు సతంబును సేవయొనర్చుచుండఁ జె
ల్వారెడి యాంధ్రమాతచరణాంబుజముల్ మదిఁజేర్చిమ్రొక్కెదన్॥

(నాంద్యంతమున)

సూత్రధారుఁడు—అభిరూపశేఖరులగు నోసభాస్తారులారా! ఆంధ్రదేశ కథాప్రదర్శనముచే మిమ్ములనలరింపఁ దలంచితిని. రూపకనామ మేమనుచున్నారా? నటితో నించుక భాషించి కాలాను గుణ్యమగు కథాంశమును నిర్ణయించి నాటకనామము విన్నవింతును. సతీ! ఒకమాఱిటురమ్ము. (స్వ) ఇంకఁ గేశరచనము ముగియ లేదుకాఁబోలు.

నటి—(ప్రవేశించి) ఆర్యపుత్రా! బొబ్బిలి సంగ్రామమునె ప్రదర్శింప నిశ్చయించితిరా? మీతలంపు గణనీయము. ఆంధ్రవీరుల విక్రమ జీవితములఁ బ్రచురించుటలో నీకథ సర్వవిధముల వాసిగాంచియున్నది.

సూత్ర—బొబ్బిలి సంగ్రామమునె ప్రదర్శింపఁదలంచితినని నీవెటుల నిర్ణయింపఁగలవు. నేనిదివఱకుఁ దెల్పితినా?

నటి—ఆఁ. తెలిపితిరి.

సూత్ర—నేనేనా? నీతోడనా? వినుఁడు సభాసదులారా! నేఁడు బొబ్బిలి సంగ్రామముఁ బ్రదర్శింతుమని వాకొనియున్నాఁడనట. చూచి తిరా నటిమృషావాదము?

నటి—ఆర్యా! ప్రమాదము నాయందెయున్న క్షమింపుఁడు. మీరు పద్మనాయకులను బొపారాయని మల్లమాదేవిని ద్విజవంశాలంకారుఁడగు విజయరామరాజును ప్రశంసించుటచే నేనటుల భావించితిని.

సూత్ర—"ఘుణాక్షరన్యాయము"గనిష్టదేవతాప్రార్థనముబొబ్బిలివీరుల కన్వయించియుండ వచ్చును. సుప్రసిద్ధులగు ననేకు లీ బొబ్బిలి నాటకము రచించిరి. మన మనేకపర్యాయములు ప్రదర్శించియుంటిమి. క్రొత్తనాటక మేదేని తెలుపరాదా? క్రొత్త వింతగదా?

నటి—ప్రకృతకాలానుగుణ్యముగ విషాదాంతముగ వ్రాయఁబడిన నీ పాపారాయ నిర్యాణమును బ్రదర్శింతమా? ఇదిచరిత్రనాటక మేగదా.

సూత్ర—(నటి వద్దనుండి గ్రంథము దీసికొనిచూచి) ఇది దుఃఖాంతమగు బొబ్బిలినాటకమా? నీయభిమానము ననుసరించి దీనినె ప్రదర్శింపఁజేసెద. గ్రంథకర్తలెవరు?

నటి—శేషాద్రి రమణ కవు లను సోదరులు.

సూత్ర—సుప్రసిద్ధులగు నీకవులఁ గూర్చి వేఱు తెలుపఁబని లేదు. గ్రంథ ప్రశస్తి ప్రపంచ ముఖమున నేను వినిమె యున్నాఁడ. సభ్యులనీ గాన కౌశలముచే నానందపఱుపుము. నేపథ్యమునకుఁ జేరుదము.

నటి—మనోజ్ఞమగు నీఋతురాజమును దనివిదీఱ వర్ణించి జిహ్వాఁజరితార్థ మొనర్చికొందుఁగాక.

సీ॥ ప్రధనంబునఁ గాయపడిన వీరుల మేని
యట్లు రాజిల్లె రక్తాంబుజములు

పగతురబల్లెంపు ◆ బదనువాయివితాన
మోహనంబు గమించె ◆ మొగలిపూలు
శాత్రవసైనిక ◆ శల్యసంచయముల
ట్లలరారసొగసు ◆ భ్రాంబుజములు
విజయలక్ష్మీహాస ◆ విమలకాంతులరీతి
నిండారె పండు వె◆న్నెలలచెన్ను

తే॥ గీ॥ రణమునన్ భూమికొఱగిన◆రాచబంట్ల
కొసఁగ తర్పణ వారి నాఁ◆బొసఁగె ఝురులు
వితతసంగ్రామ నిర్వాహ◆విజయలక్ష్మి
యాకృతినిఁబోలె నీశర◆దాగమంబు॥

సూత్ర—సతీ! నీజవ్వనంబునందుబలె గాత్రమందుఁగూడ నొకానొక నూత్నవికాసము వెల్లివిరియుచున్నది.. ఇంతతో నీరణగీతము ముగింపుము. వీరరసావతారులగు పద్మనాయకులు రంగస్థలమలంకరించుచున్నారు. నేపథ్యమున కేగుదము.

నటి—వీరరసావతారు లనుటచేఁ దేఱిచూడభయమగుచున్నది. పోవుదము రండు.

ఇది ప్రస్తావనము.

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

ప్ర థ మాం క ము.

రంగము:— బొబ్బిలి సభా మందిరము.

(రంగారావు, వెంగళరాయఁడు, పాపారాయఁడు ప్రవేశింతురు)

రంగా—నిజాముప్రభు వుత్తరసర్కారులఁ బరాసువారి కొసంగియుం టచే వారిపక్షమున బుస్సిదొరగారు కళింగదేశమునఁ బన్నులు తీసికొనుటకు దేశమును దమ యాజమాన్యముక్రింద నుంచుకొను టకు దేశకాలావస్థలఁ దిలకించుటకు రాజమహేంద్రవరమునకు వచ్చియుంటయు మనముదక్క మిగిలిన జేంద్రందఱు దర్శనము కేగియుంటయు మీఱెఱింగియే యుందురు. అతని మంత్రి హైదరు జంగు మిగుల వంచకస్వభావుఁడు.

పాపా—అయిననిపుడేమి! నిష్కల్మషులమగు మనకు వెఱపేల!

రంగా—మనకుఁ బ్రబలద్వేషియగు విజయరామరాజు బుస్సిదొరగారి యొక్కయుఁ దన్మంత్రియగు హైదరుజంగుయొక్కయు నెయ్యి ముఁబడసి మనకేదో యెగ్గాలోచించుచున్నటుల గూఢచారు లెఱింగించియున్నారు.

వెంగ—అన్నయ్యా! తామిందులకై విచారము నొందవలసిన యవ సరములేదు. బొబ్బిలిగడ్డపై నొక్కపద్మనాయకుఁడు జీవించి యున్నను మన కపాయము వాటిల్లదు.

ఉ॥ వాలును డాలు కేలఁగొని ♦ వచ్చి రణాంగణమందు నిల్చి యా
భీలపరాక్రమంబు గను ♦ పించి మెలంగెడి వెల్మజేనితో
కాలుఁడెకాదు, తత్ప్రళయ ♦ కాల గిరీశుఁడుగాని నిల్వగాఁ

జాలఁడు, సంశయంపడఁగఁ జన్నె! యొకానొక మ్లేచ్ఛసూతికిఁ॥

పాపా—వెంగళరాయా! కాలమొక్కవిధమున లేదు. విజయరామరాజు మన కనులమూసి యే మాయోపాయముచేనైనను బొబ్బిలి రాజ్యము హరింప వలయునని పట్టుఁబట్టియున్నాఁడు. తగినట్టు లాతనికిఁ బరాసుదొర ప్రాపకముఁ గూడ లభించినది. కావుననే యీవిషయమయి యింతగ నాలోచింప వలసివచ్చినది.

వెంగ—అంతటి వికల్పకాలము తటస్థించి విజయరామరాజు పరాసు వారితోఁగలసి మనలఁ బ్రతిఘటింపనే తెంచిన నాఁటికి మనకుఁ గర్తవ్యము శరణ్యము లేకపోవునా? నిర్హేతుకముగఁ బరాసు వారు మనపైఁ గత్తికట్టుదురా!

రంగా—తమ్ముఁడా! మనము చేయునాలోచనలు శరణ్యముకొఱకుఁ గర్తవ్యముకొఱకె. అసూయాపరులు పరుల వంచింప నుద్యమించుతటి హేతువులఁ గల్పించుకొనలేకపోరు. విజయరామ రాజు పరులవంచించుటలో నమానుషప్రజ్ఞఁ గలవాఁడు. బుస్సి పరులకులోఁబడుటలోఁగూడ నట్టివాఁడె. కాననె దూరదృష్టికిఁ బాలుపడవలసివచ్చినది.

వెంగ—అన్నయ్యా! విజయరామరాజు కృత్రిమమార్గము నవలంబించునని దృఢముగా నమ్మకమున్నచోఁ దాముగూడ బుస్సి సన్నిధానమున కరుగరాదా?

పాపా—వెంగళరాయా! మీయన్నగారు బుస్సిదర్శనమునకుఁ బోకుండుటకుఁ బెక్కులు కారణములుకలవు. బుస్సిదొర సంస్థానముల పైఁ గ్రొత్తపన్నులువిధించి ప్రతిసంస్థానముపైని స్వాతంత్ర్యము తానె వహించుచున్నాఁడఁట. ఇఁక మనముదర్శించిన నిట్టినిర్బంధమునకు లోఁబడవలసివచ్చునేమొ యని యుపేక్షవహించిరి.

వెంగ—ఏమీ! యాంతర్యమిదియా! పద్మనాయకవీరుల పరాక్రమమె వజ్రప్రాకారముగాఁగల బొబ్బిలిసంస్థానముపైఁ బన్నులువించు

టకు యాజమాన్యముమార్చుటకు నీ బుద్ధియెవఁడు. అట్టివిప రీతపుమార్పువలని లాభమనుభవింప విజయరామరాజెవఁడు.

సీ॥ శ్రీకాకుళాంధ్ర ల♦క్ష్మీనాథు కడకంట
నసిళమింపొందు ప్రే ♦ మామృతంబు
కాకతీయుల పతా ♦ కలక్రిందఁ దాండవిం
చిన రాజ్యలక్ష్మి సు ♦ శ్రీప్రసక్తి
ఖడ్గతిక్కన యశః ♦ కాంతిలోలీనమై
కానవచ్చెడి పరా ♦ క్రమరసంబు
శ్రీకృష్ణరాయ ధా ♦ త్రీనాథ విక్రమ
క్రమ గర్భితంబైన ♦ కౌశలంబు
తే॥ గీ॥ ఆంధ్రశూరవతంసులా ♦ రా? పరాక్ర
మాధిగత భారతీయులా ♦ రా? రణార్థు
లింక నేనియుఁ గండని ♦ హెచ్చరింప
వెలమవీరుండు వెఱచునే ♦ విలయమునకు॥ 2

పాపా—రణరంగమునఁ బద్మనాయకశూరులకుఁ గల చిరకాలాభ్యాసము ప్రపంచమునఁ గొలఁదికాలములో వ్యక్తముకాఁగలదు. కాకతీయ రాజ్యారంభమునఁ బరరాజ్యాకర్షణంబువలన జనియించి స్వతంత్రపాలనవశంబున జ్వాలామాలికాకీలితంబైన యీపద్మనాయకశౌర్యవహ్నికిఁ బ్రతిపక్షకోటి శలభబృందమై తీఱును. ఆంధ్రమాతయు నానుదినముకొలఁకె వెలమవీరుల హృదయపీఠమునఁ దపముఁగావించుచున్నది.

మ॥ అనవద్యంబగు నాంధ్రతేజమునకై ♦ యాసించి గెల్పుంగడిం
చినవారెవ్వరు? ఖడ్గతిక్కనయశ ♦ శ్శ్రీభాగ్యముం రుద్రదే
వుని విఖ్యాతపరాక్రమంబును స్వయం ♦ భూదేవ కారుణ్యభా
జనముం గాంచిన వెల్మవీరు మహదై ♦ శ్వర్యంబు సామాన్యమే॥

వెంగ—హృదయపుటమునిండి వెలికుబుకు మనపరాక్రమములఁ గష్ట సాధ్యముగ లోలోననె నిర్బంధించి యరాతులచెంతనుండి సందే

శము తెలియువఱకు శాంతించుదము. అనంతరకర్తవ్యమున కాంధ్రదేశముకలదు. ఆంధ్రవీరులుకలరు.

(నేపథ్యమున) దేవా? హైదరుజంగుసమ్ముఖమునుండి యొక భటుఁడు సందేశముఁగొని ద్వారమున నిలచియున్నాఁడు. ఏమి యాజ్ఞ.

వెంగ—ఓయీ వెంటనే ప్రవేశపెట్టుము.

భటు—(ప్రవేశించి అందఱనుజూచి) దేవా వందనములు. బుస్సిహైదరుజంగుప్రభువులు తమ కీపత్రిక నొసంగి సరియగుప్రత్యుత్తరము వెంటనె తెమ్మనిసెలవిచ్చిరి. చిత్తగింపుఁడు

(రంగారాయనికి జాబునొసంగును)

రంగా—(చూచి ఆగ్రహముతో) ఏమీ! ఉత్తరము వ్రాసినవాఁడు విజయరామరాజా! వ్రాయించినవారు బుస్సియు హైదరుజంగునా? హిందువుల దురదృష్టవశమున నాంధ్రదేశము పరాసువారిచేతిలోనికిఁ బోయినది. పోవుఁగాక. అంతమాత్రముననే నేల బుస్సియడుగులకు మడుగులొత్తవలయును. పరాక్రమహీనుఁడు పౌరుషపువిలువ నెఱుంగనివాఁడు పరుల దాస్యమునకుఁ బాలుపడునేమొగాని యీరంగారావుమాత్రము సజీవిగ నున్న నట్టినైచ్యమునకుఁ బాలుపడఁడు. పరాసువారిని వ్యతిరేకించినందులకు నాకు స్థానచలనమాశిక్ష! ఆంధ్రసామ్రాజ్యస్థాపకులును వీరాహవనిర్వహణప్రతిష్ఠా ధురంధరులును శూరచూడామణులు నగు నీవెలమవజీరులు కొనప్రాణముతో నున్నవఱకు బొబ్బిలికోట పరులకు వశముకానేరదు. కాఁజాలదు. బొబ్బిలికోట మేము వారములో విడువవలయునా? లేకున్నఁ గోట బలవంతముగా స్వాధీనముఁగావించి కొందురా! ఓపరాసుదొరా? ఓహైదరుజంగు మంత్రీ! తెలుఁగుఁగత్తుల నెఱుఁగనిదినము మా తెలుంగురు కత్తులు రండు ప్రతిఘటిం

పుఁడు. విజయరామరాజున కీబొబ్బిలిరాజ్యము స్వాధీనమగుట మాటలతో జరుగునదికాదు. ఈయనుచితమగు తలంపున కెడమిచ్చినందులకు బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి కెంతభూతబలి కావలయునో అరాతులారా! ఊహింపుఁడు.

సీ॥ కాంచీపురంపు దు ♦ ర్గములభేదించిన
బ్రహ్మయసేనాని ♦ పౌరుషంబు
ఖడ్గపుత్రికి రణాం ♦ గణమునఁ బెండ్లిఁగా
వించిన శ్రీరుద్ర ♦ విభునిశక్తి
మార్తురబలముల ♦ నార్తిపాల్ జేసిన
బాలచంద్రుకృపాణ ♦ భావుకంబు
అరులర క్తంబుచే ♦ ధరణి భూషించిన
యనపోతనాయకు ♦ నాగ్రహంబు
తే॥ గీ॥ రావువేంకటరంగభూ ♦ రమణహృదయ
పద్మమున నూత్నభావనా ♦ పటిమతోడఁ
బ్రతిఫలించుచునుండెనో ♦ పగతులార
కదనకార్యార్థులై వేగఁ ♦ గదలి రండు॥

పాపా—(రంగారాయనివలన జాబుఁగైకొని) ఇది విజయరామరాజు లిపివలె నున్నదే. విజయరామ భూపాలా! నీయందెట్టి విపరీతాభిప్రాయము లుద్భవించుచున్నవి. పరులరాజ్యమున కాస నొంది నీవుచేయుచున్న మాఱువేసములే యీరూపమునఁ బ్రతిఫలించుచున్నవి. సహజమగు పరాక్రమమె నీకున్నఁ బరుల పంచల పాలగుదువా?

మ॥ విలయప్రాప్తికి హేతుభూతమగు నీ ♦ విద్రోహదుర్బుద్ధి బొ
బ్బిలిపై నేఁటికిఁ బెట్టజూచెదవురా? ♦ వీరుండవేమైనచోఁ
బలకన్ వాలునుదాల్చి మమ్ము నెదిరిం ♦ పన్ రమ్ము; నీబీరపుం
బలముల్ దేలకయుండునే విజయరా ♦ మా! దుష్టకల్పద్రుమా॥ 5

వెంగ—(జాబుచదివి) ఓరీ పరిచారకా! నీవు విజయరామరాజుగారి

పరిచారకుఁడవై మ్లేచ్ఛులకు సందేశముల నడపుచున్నాఁడవేల! నీప్రభువునకు వలె నీకేదేని దురాశాపాశము కుతికకుఁదగులు కొనలేదుగదా!

భటు—ఈప్రశ్న ప్రకృతవ్యవహారమునకు సంబంధించినయంశము కాదు. పామునోటఁబడి కప్ప పురుగులకై నాలుక సాచునట్లువిజయ రామభూపాలుని వాగురలోఁ బడియు నింక విక్రమింతు రేల! ప్రతికృతియోజింపుఁడు. అభిమానమునిల్పుకొనుఁడు.

వెంగ—ఏమిరా! విపరీతప్రసంగమునకు సాహసించుచున్నాఁడవు. వెలమ వీరుల పరాక్రమము నీ వెన్నఁడెఱుంగవు కాఁబోలు. మేము విజయ రామరాజు మాయావాగురలో నెన్నటికిఁజిక్కము. ప్రభు మంత్రోత్సాహశక్తులలో మాకెందునుఁ గొఱంత లేదు. మేమభి మానమునిల్పుకొనఁగలమొ లేదో యాంధ్రదేశమె వీక్షింపఁగల దు. ముందునీవుప్రాణమునిల్పుకొమ్ము.

ఉ॥ రాక్షసజన్ముఁడా విజయ ♦ రాముని దాస్యమునర్థమదించి, ప్రా
ణక్షయభీతిబోవిడచి ♦ న్యాయవిహీన దురుక్తిసంతతిన్
బాక్షికబుద్ధితో నిచటఁ ♦ బల్కిన దోషముశాంతినొందఁగా
శిక్షయొనర్తు, నాలుకను ♦ జీల్చెదు, నా కెవరడ్డువత్తురో॥ 6

(కత్తిఁగొనిపైకిఁ బోఁబోవఁ బాపారాయఁడు వారించును.)

పాపా—వెంగళరాయా! శాంతింపుము. శాంతింపుము. ఈ పరిచార కుఁడు విజయరామరాజు దుర్బోధలచే నిటులఁబ్రేలుచుండ వచ్చును. మనమితని శిక్షించితిమేని హైదరుజంగు బుస్సిగార లకు మఱింత కోపకారణమగును. కోపమునకు దేశకాలపాత్ర ములుండవుకదా!

వెంగ—అగ్రజా! ఈదురుద్యముఁడు మనకొలువుకూటమున నుండఁ దగిన వాఁడు కాఁడు. వేగ ప్రత్యుత్తరమునొసంగి పంపుట యుక్తము. ఈతని మొగముఁజూచిన దాది సౌహృదయమున

వింతయనరాని కోపాగ్ని రగుల్కొనుచున్నది.

రంగా—ఓయీ పరిచారకా! నీప్రసంగవైఖరిఁజూడ నీవెన్నఁడు రాజసభలలోఁ బ్రవర్తింపవలసిన ధర్మముల నెఱుంగనివానివలెనో మెఱెంగి తిరస్కారభావముఁ బ్రకటించువానివలెనో గానవచ్చుచున్నాఁడవు. నీతో విశేషించి భాషించుటకు నిన్నిట విశేషకాలము నిల్పుటకు మేమంగీకరింపఁజాలము. మావిన్నపము నంతయు నొకదూతునిముఖమున బుస్సి హైదరుజంగులకు నివేదింతుము. నీవీసందేశము మాత్ర మెఱింగింపుము.

సీ॥ కొనప్రాణముండిన ♦ దనుక బొబ్బిలికోట
పరులకీయరు వెల్మ ♦ వారలనుము
పద్మనాయకసుతుల్ ♦ ప్రధనరంగంబన్నఁ
గలనైన భయమును ♦ గాంచరనుము
పరులకు స్వాతంత్ర్య ♦ పట్టాభిషేకంబు
సేయరీ తెలుఁగువ ♦ జీరులనుము
విజయరామునికె గా ♦ దజునకైనను రాజ్య
సంపద వశముకాఁ ♦ జాలదనుము
తే॥ గీ॥ తుచ్ఛపుం బ్రాణములకయి ♦ స్వచ్ఛయశము
పాడొనర్పరు శ్రీరావు ♦ వంశ్యులనుము
కీర్తిశాశ్వతమనుము దు♦ర్వృత్తనంబు
కొలఁదికాలంబునకె గట్టి ♦ కుడుపుననుము॥ 7

ఈసందేశము కేవలము బుస్సినిగూర్చినదియె కాన నాయనకు విన్నవింపుము. మాప్రతినిధివలన బుస్సీదొరగారు వ్రాయించిన లేఖకుం బ్రత్యుత్తరమును బంపుదుము.

పాపా—ఓయీ! ఈవిరోధమునకుఁ గారయితయగు విజయరామరాజున కీసందేశమును తాండ్రపాపారాయఁడు పంపెనని తెలియజేయుము.

ఉ॥ రార! దురాశయా! విజయ ♦ రాఘవ! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి నిం
డారుక వుంగిటన్ నినుఁ జ ♦ యాంతమునందువరించునో రిపు
ష్మారుహ వీతిహోత్రిమనఁ ♦ గాఁదగు మామక ముష్టిఘాతసం
స్కారముచేత శుద్ధుఁడవు ♦ కాఁగలవో తెలియంగనయ్యెడిన్॥ ౪

వెంగ—ఓరీ! సేవకా! నాసందేశముకూడ విజయరామరాజున కెఱింగింపుము. విజయరామరాజా! బొబ్బిలిరాజ్యమున కాశపడుచుంటివా! వినాశకాలమునకే నీకిట్టి విపరీతపుబుద్ధులు జనించుచున్నవి. నిజముగ నీకిఁక బత్తెముతీరినది.

ఉ॥ విలసితధర్మలౌ వెలమ ♦ వీరుల కౌఁగిటిలోననిల్చి యి
మ్మల సుఖజీవనంబుగను ♦ బొబ్బిలిరాజ్యరమాపురంధ్రి నిన్
వలచునఁటంచు నెంచకుము ♦ వామపదంబు భవత్ శిరస్స్థలిన్
నిలుపదు; కానియాసపడి ♦ నీల్గకు దానఁ బరంబు దప్పెడిన్॥ ౫

పాపా—ఓపరిచారకా! మా సందేశవాక్యములు యథారూపములుగా మీప్రభువులకు విన్నవింపుము. ఇఁక నీవుగమ్యస్థానమునకుఁ జేరవచ్చును.

భటు—అయ్యా! మీక్షేమమునకేని మీరుపాటుబడుట కర్తవ్యము. కేవలము పరాక్రమమునె నమ్ముకొని ప్రతిఘటించి సంస్థానమును అవస్థలపాలుఁగావింపకుఁడు.

వెంగ—నీచాత్మకా! ఇంకను ప్రేలుచున్నాఁడవా! ఈకరవాలముచే నీయుత్తమాంగమును త్రెళ్ళగొట్టుచున్నాఁడను. కాచుకొమ్ము. (కత్తివిసరివేయును.)

భటు—(స్వ) అన్యాయముగఁ జంప నుద్యమింతురా? ప్రతిఫలముఁ జూపెదనులెండు. (నిష్క్రమించును.)

పాపా—విజయరామరాజా! సరిహద్దులలోనున్న బొబ్బిలిరాజ్యమును నీవిజయనగరసామ్రాజ్యముతోఁ గలుపుకొనవలయునని పరా
[illegible] ను యాచించు

చున్నాఁడవా! ఇది మాటలతో సాధ్యమగుకార్యముకాదు. భారతమాత యీనెపమున క్షత్రియసేనారక్తమెంత పానము జేసి తృప్తిఁగాంచనున్నదో యోజింపవైతివి. దురుద్యమబద్ధకంకణులగు భవాదృశుల శిరమాల సాలభంజికలుగ మొగసాలల కంటఁగట్టుదుముగాని యాత్మీయరాజ్యమును మీకుఁబట్టము గట్టము. ఆత్మనాశనమునకు వెనుదీయము. పరులకు బొబ్బిలి రాజ్యము వశముగానీయము. శ్రీరంగభూపాలుని యాజమాన్యమున్నంతవఱకుఁ బాపారాయఁడు సజీవిగనున్నంతవఱకు స్కంధావారమున నొక సైనికుఁడేని జీవించియున్నవఱకు బొబ్బిలి రాజ్యము పరులకు వశముకాఁజాలదు. పాశ్చాత్యవగుదువేని వృథావాంఛలఁజాలింపుము.

చం॥ పరమ పవిత్రశీలయయి ♦ భాసిలు బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి సా
దరమెటుసంఘటిల్లు రిపు ♦ ధైర్య సమాహరణప్రశస్తి బం
ధురుఁడగు తాంద్రపాపయఘు ♦ నుండు సజీవిగనున్న దుర్నయా
కరుఁడగు రామభూపతికిఁ ♦ గాలముసాయము చేయకుండినన్ ॥ 10

వెంగ—అగ్రజా! దూతనుబంపుట మన కవశ్యకర్తవ్యము. కార్యఖడ్గప్రవీణుఁడగు వెలమవీరు నెవనినేని యిందులకు నియోగించుట యుక్తమని నాకుఁదోఁచుచున్నది.

(దామెరదమ్మన్న ప్రవేశించి కోపముతో) ఓవిజయరామరాజా! నీవెంతటి నైచ్యమునకుఁ బాలుపడు చున్నాఁడవు. బొబ్బిలిరాజ్యము నీకొసంగిన పండ్రెండులక్షలరూపికలు హైదరు జంగున కొసంగెదవా! అతఁడీలంచవుఁ గల్లుదాల్చి నీకు బొబ్బిలిరాజ్యము కట్టిపెట్టునా? వెలమవీరు లీప్రళయకాలమున నుపేక్షామాత్రశరణ్యులై యుందురా! మంచిది.

మ॥ అరిరాజన్య వరూథినీదళన లీ ♦ లాభీల బాహాబలా
కర యోధోత్తమజాలపాలితము, రం ♦ గారాయ భూమాడలే

శ్వర సంరక్షిత తాండ్రపాపయ ధరా ♦ పాలాగ్ర్యి నిర్వ్యాఘ్ర గో
పరిఘావేష్టితమైన బొబ్బిలిని నీ♦వా? కోరి జీవించుటల్॥ 11

విజయరామరాజా! దురాశాపాశ బద్ధుఁడవగు నిన్నువధింప నీ దామెరదమ్మన్న యొక్కఁడె చాలునుఁగాని యింతవఱకు రాజాజ్ఞకొఱకు నిరీక్షించితిని. ఇఁక నీ యాయువు కొలఁదికాలములో నున్నది. (ముందునకుఁజూచి) అపుడె రాజసమ్ముఖమున కేతెంచితినే! కోపావేశమునఁ బ్రకృతము మఱచుచున్నాఁడను. (రాజువైపునకు మఱలి) వినయముతో రాజా! విజయరామరాజొనరించు దుండగముల వినుచుంటిరిగదా!

రంగా—ఆఁ వినకయేమి. ప్రపంచముఖమున సర్వము నెఱిఁగియే యున్నారము.

వెంగ—దమ్మన్నగారూ! విజయరామరాజు హైదరుజంగునకు లంచ మొసఁగి బొబ్బిలిరాజ్యముఁ బడయనున్నాఁడా! ఇదికొ్రొత్త వార్త. దీనిని మీకెవరెఱింగించిరి?

దమ్మ—ఇప్పుడె గూఢచారులవలన విని మీకెఱింగించి ప్రతిక్రతి కల దేమో యోజింపవచ్చునని వచ్చుచున్నాఁడను.

పాపా—దుర్మార్గా! విజయరామరాజా! నీకెట్టి విపరీతపుబుద్ధులు పుట్టుచున్నవిరా! బొబ్బిలిరాజ్యము మాకనులమూసి హైదరుజంగు నీకెటులనర్పించునో నీవెటులఁ బాలింతువో కాంచకపోను.

సీ॥ వేంకటరంగభూ ♦ విభునిఖడ్గకుమారి
కదనంబునఁ శాంతిఁ ♦ గాంచలేదు
వెలమవీరుల బాహు ♦ బలకీర్తిచంద్రికల్
ప్రౌఢభావం బెడఁ ♦ బాయలేదు
బొబ్బిలిశూరుల ♦ భూరిపరాక్రమ
సూర్యుఁడస్తాద్రికిఁ ♦ జొచ్చలేదు
నొంగళరాయుదో ♦ ర్వీర్యవహ్నిజ్వాల
కడలల్లికొని నిర్మ ♦ గ్నపడదు

తే॥ గీ॥ రండు వైరినృపాలులా ♦ రా? త్వదీయ
సైనికబలంబు నుగ్గనూ ♦ చముగఁ గాఁతి
హైన్యముగ, నామరూపాది ♦ శూన్యముగను
భస్మముగఁ జేయుదుము రణ ♦ ప్రాంగణమున॥ 12

వెంగ—బావా! ఇది విలంబమొనరించుటకుఁ దగినకాలముకాదు. ముందు ప్రతిపక్షుల సమ్ముఖమునకు దూతను బంపుటయుక్త కార్యము.

రంగా—దమ్మన్నగారూ! గూఢచారులింకనేమేని విశేషముల నెఱింగించిరా?

దమ్మ—విన్నవించుచున్నాఁడను. మనరాజ్యమునుండి విజయనగర రాజ్యములోనికిఁ బాఱుచు నారాజ్యము ఫలవంతముగఁ జేయు గొండవాఁగులకు మనమానకట్టలఁగట్టి మనదేశమునఁ బాఱించి విజయరామరాజును నష్టపఱచితిమఁట. అదిప్రధానకారణముగ మనల ద్వేషించుకొఱకు దన శక్తినంతయు వినియోగించి యనేకవిధముల దుర్బోధలగావించి విజయరామరాజు బుస్సిని లోఁబఱచికొనెను. హైదరుజంగును లంచమొసంగి వశము గావించుకొనెను. ఈ స్థితిలో నొకవంచకుఁడు రంగారావు జాఫరల్లీఖాఁ మొదలగు ద్రోహులతోఁ గలసి రాజద్రోహ బుద్ధితో నుండెననియు నందువలననె దర్శనమునకు రాలేదని యను మొఱఁగెను. విజయరామరాజు పదివేలసేనతో బుస్సి దర్శనమునకువచ్చెను. కాన నాతనిదుండగము తనంతనె బహిరంగమగుచున్నది. దీనికనుగుణముగ నారాయణదేవుఁడు నరస రాజు మొదలగువారు తలలూపిరి. ఇవిగూఢచారులవాక్యములు.

రంగా—ఔరా! విజయరామరాజెంతటిపాపమునకు బరవంచనమునకుఁ బాలగుచున్నాఁడు. స్వబలము లేని వాఁడు పరులవలన లభ్య

మైన భాగ్యము నెంతకాలము వశమున నుంచుకొనఁగలఁడు; మిత్రభేదముగావించు నీ విజయరామరాజు భాగుపడిననాఁటికిఁ జూచెదఁగాక! దమ్మన్నగారూ! బుస్సిదొరగారివద్దనుండి మా కొకవార్తవచ్చినది. చిత్తగింపుఁడు.

దమ్మ—నాయనా! నీవేపఠింపుము. నేను సావధానముగానాలకింతును.

వెంగ—(జాబు చదువును) మహారాజశ్రీ రావు రంగారావుగారికి.

మీరు ఉత్తరసర్కారులపై సర్వస్వాతంత్ర్యములుగల మమ్ము దర్శింపరాకుంటయెకాక పలువురను రాజద్రోహమునకుఁ బురి కొల్పుచుంటిరి. మీకీవిషయమున సహాయకారియగు శ్రీకా కుళపు నవాబ్ జాఫరల్లీఖానును సాధింపనున్నారము. మమ్ము వ్యతిరేకించినందులకు స్థానచలనమే మీకుశిక్ష. ఈలేఖను మీకుఁజేరిన వారముదినములలోఁగ బొబ్బిలికోటనువిడచి ప్రతి ఫలముగ మేము చూపినస్థలమున కరుఁగవలయును. అందుల కియ్యకొనరేని బలవంతముగ మీకోటస్వాధీనముఁగావించికొని బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామరాజునకుఁ గవులొసంగఁగలమని నమ్మవలయును.

(లేఖకుఁడు విజయరామరాజు) ఇట్లు, బూసి. హైదరుజంగ్.

దమ్మ—ఔరా కాలమహాత్మ్యము. ప్రభువులు దూరదృష్టిలేని వారయి నపుడు పైయధికారులు-లంచపుఁగొండులయినపుడు ధర్మము నకు నిలువనీడదొరకునా!

మ॥ జననీ బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! నిను నీ ♦ చస్వాంతుఁడొక్కఁడు తీ
అనికామంబునఁగోరినాఁ డతనిపై ♦ రాగంబువాటించి నీ
తినివర్జించెదవో? జగద్విదిత పా ♦ తివ్రత్యరుఙ్మండలా
శనిచే భస్మముఁజేసెదో? యిదె నమ ♦ స్కారంబు నీకీశ్వరీ॥ 16

పాపా—దమ్మన్నగారూ! తాము రాజకీయ వృత్తాంతముల నన్నింటి

నెఱింగియున్నారు. విజయరామరాజు దుస్తంత్రములు పెచ్చు

బెఱిఁగి బొబ్బిలిరాజ్య వినాశన హేతుభూతము లగునేమోయని మనము భయపడవలసిన దినములు వచ్చుచున్నవి. బుస్సిదొర హైదరుజంగులచే విజయరామరాజు వ్రాయించిన జాబు మీరు వినియెయున్నారు. ఈ వికల్పసమయమున వివిధన్యాయజ్ఞుఁడు అనుభవజ్ఞుఁడు నగు నొకదూతను బరాసుదొరపాలికిఁ బంపుట కర్తవ్యము. ఈకార్యము నిర్వహించుటకు సంధిఁగూర్చుటకు మీరలెయోగ్యులు. ఉత్తమ పద్మనాయక వంశజులగు తా మీపని కియ్యకొని రాజ్యమునకు క్షేమముఁగల్గింపవలెననిప్రార్థన.

దమ్మ—పాపారాయా! నేను దౌత్యమునకు సంతోషపూర్వకముగా నంగీకరించుచున్నాఁడను. నేనంతటి యుత్తమ కార్యము సమర్థింప నర్హుఁడఁగానని సంశయపడుచున్నాఁడను గానివేఱుగాదు. నాజీవితము నీయుత్తమకార్యము నిర్వర్తించి పవిత్రముఁజేసికొందును.

చం॥ తెలిపెద బుస్సిగారిదటి • దేవరనారలపల్కులెల్ల మీ
కలఁతలఁ నన్నిఁటిన్ లయముఁ • గాంచఁగఁజేసెద రామరాజుకో
ర్కుల నశియింపఁజేసెద వి • రోధములేదనిపించెదన్ మదు
క్తులచట సాగవేని యని • కోసమురమ్మని పిల్చివచ్చెదన్॥ 14

ప్రభుభక్తిపరాయణుఁడగు నీదమ్మన యింతటిస్వల్పవుఁ బనినెఱవేర్పఁ జాలఁడా? రాజా మీసందేశము నెఱిఁగింపుఁడు. వేగమె దూతకృత్యమునిర్వహించెద.

తే॥ గీ॥ ఖడ్గపుత్రికిఁ గదనరం • గంబునందుఁ
బెండ్లిపేరంటములను గా • వింపవలయుఁ
ద్వరితముగ మీరలెల్ల స్నా • తకులుకండు
పద్మనాయకులార! ధీ • సద్మలార॥ 15

రంగా—దమ్మన్నగారూ! బుస్సిగారితో సమయోచితముగ భాషించి వెంగళరాయని వివాహకార్యమున, రంగారావు ప్రమత్తుఁడై యుంటచే మీసమక్షమునకు రాలేదని విన్నవింపుము. దాని

తో వారు శాంతించి రేని యవకాశముఁగల్పించుకొని నేను దర్శనమున కేగుదును. అందుల కియ్యకొనక బొబ్బిలిరాజ్యమె కావలయునని భల్లూకపుఁబట్టుఁ బట్టిరేని

సీ॥ ఇటుసూర్యుఁడటు లుద ♦ యించిన బొబ్బిలి
విజయరామునకు న ♦ ర్పింపఁబోము
వెలమవీరులు ప్రాణ ♦ ములతోడ నున్నంత
దనుక రాజ్యంబు సా ♦ ధ్యంబుగాదు
పద్మనాయకులపైఁ ♦ బగదాల్చి బ్రతికిన
ఘనుఁడు మందున కేని ♦ కానరాఁడు
ప్రాంసువారలకైన ♦ బరదేవతకునైనఁ
దెలుఁగుపౌజులు వెను ♦ దీయబోవు

గీ॥ బుస్సియును హైదరేకాదు ♦ మూఁడునూర్ల
మందిబుస్సులు హైదరుల్ ♦ మార్కొనినను
ఆంధ్రవీరులు చలనంబు ♦ నందబోరు
కదలిరమ్మను మరులను ♦ గదనమునకు॥ 16

మ॥ కదనస్థానము వైరిభూరమణ ర ♦ క్తస్విన్నముర్విఁ సల్పి, దు
ర్మద రాజన్య కపాలమాలికలచే ♦ రాజ్యంబుభూషించి, య
స్మదుపాస్యల్ జయలక్ష్మి నాంధ్రధరణీ ♦ సర్వంకష ప్రాభవల్
ముదితాత్మల్ బొనరింతునంచు నరిభూ ♦ పుల్ మందలింపందగున్॥

కం॥ సంగరమన వెఱవఁడు క్షణ
భంగురమగు ప్రాణమునకు ♦ వాంఛింపఁడు శ్రీ
రంగవిభుఁడనుచు హైదరు
జంగుదళ్ బుస్సిదళిఁ బ్రి ♦ సంగింపఁదగున్॥ 19

ఈహితబోధకంబె విజయరామరాజు దుర్బోధయే రుచించెనేని వెలమవీరుల కరవాలములె విరోధులఁ జక్కఁగాఁ బరామర్శింపఁ గలవు. పోయిరండు.

పాపా—దమ్మన్నగారూ ! బుస్సిహైదరుజంగులకుఁ బ్రభువొసంగిన ప్రత్యుత్తరంబెచాలును. సర్వవిషయము లాసూత్రప్రాయవాక్యములయందు గర్భితములైయున్నవి. న్యాయ వేదుల కంతకంటె నెక్కుడు బోధఁజేయ నవసరములేదు. ఈవిద్వేషమునకుఁ గారకుఁడగు విజయరామరాజుతో మాత్రము నామాటగ నిటుల సెలవీయఁ బ్రార్థించెదను.

మ॥ రణమేనిశ్చయమేని త్వద్రుధిరధా ♦ రాసారణిఁ వైరిమా
రణ విఖ్యాత పరాక్రమక్రమ సమి ♦ ద్రంగప్రచారుండు భీ
షణశాతాసి నికృత్త విద్విష డధీ ♦ శవ్రాతుఁడౌ పాపరా
ణ్మణి శ్రీబొబ్బిలిధారిణీస్థలమునన్ ♦ బాటించు రామ్మాహ్వయా॥ 19

ఇప్పటి కీసందేశము చాలును. దైవవశమున యుద్ధమె యగు నేని మిగిలినసందేశము నేను స్వయముగ విజయరామభూపాలున కెఱింగించెదను.

దమ్మ—వెంగళరాయా ! నీ కేమేని సందేశమున్న నెఱింగింపుము.

వెంగ—నేనుగూడ విజయరామరాజున కొక సందేశమును బంపవలసియున్నయది. దమ్మన్నగారూ ! సావధానులై చిత్తగింపుఁడు.

కం॥ కరవాలధారచే, నీ
శిరమును జెండాడ వెలమ ♦ సేనానాథుల్
పర తెంతురు, బొబ్బిలిలో
మరణింపకు విజయరామ ♦ మానవనాథా॥ 20

ఇంతియ నాసందేశము. శూరవర్యా ! మీరింకఁ దడయక రాజమహేంద్రవరమునకుఁ బ్రయాణము కావలయును. మీ సంధి విషయ మేరీతిగ ఫలించునో తెలియనిది మేమేమియుఁ జేయవీలు కలుఁగఁజాలదు.

దమ్మ—రాజా! పాపారాయా! వెంగళరాయా! ఇంక నాకాజ్ఞ నొసంగుఁడు. నాశక్తినంతయు ధారఁబోసి యెటులేని బుస్సిచెంతఁ

బరిచయమును గల్పించుకొని విజయరాముని దుస్తంత్రములు హైదరుజంగు లంచగొండితనములు నివేదించి మన కభిముఖు నిగఁజేసెద. అయ్యది యొనగూడదేని కాఁగలకార్యములు మీరందరెఱింగిన వె.

సీ॥ విజయరాఘవుఁడు క ♦ ల్పించిన దుష్కృత్య
పుంజముల్ బుస్సికి ♦ బోధఁజేసి
లంచంబుఁ జేకొని ♦ వంచించు హైదరు
జంగుచేష్టలను ర ♦ చ్చలకునీడ్చి
పరరాజ్యమున కాస ♦ పడ నధర్మంబంచు
విజయరామునిచెంత ♦ విన్నవించి
అన్యుల స్వాతంత్ర్యి ♦ మపహరించుట రాజ
ధర్మేతరమని యం ♦ దఱకుఁ దెలిపి
గీ॥ సంధిసూత్రమ్ములను గాఢ ♦ బంధనమున
వైరికులమును బంధించి ♦ వచ్చువాఁడ
సామ దానమ్ము లచ్చట ♦ సాగవేని
సంగరంబున నన్నియుఁ ♦ జక్కఁ వడును॥ 21

ఉ॥ సంధికి నాప్రయత్నములు ♦ సాగకయుండిన విక్రమించి ద
ర్పాంధుల మార్తురణ రణవి♦హారమునల్పఁగఁ బిల్చివచ్చెదన్
బంధుర యోధజాల పరి ♦ పాలిత బొబ్బలిరాజ్యలక్ష్మి సం
బంధము కాకయున్నఁ బ్రతి ♦ బంధము కాంతురుగాక శాత్రవుల్।

పాపా—దమ్మన్నగారూ ! రాయబారమునఁగూడ బొబ్బలి వెలమబిడ్డ యని యనిపింపవలయును సుండీ! మనము ప్రత్యర్థుల యాచింప వలసిన యవసరము లేదు.

దమ్మ—మిత్రమా ! ఆవిషయమై మీరు చెప్పవలసిన యగత్యము లేదు. సహజమగు విక్రమమె యుండవలయునుగాని యది దాఁచినను డాఁగునదికాదు. విరోధులు సహాయకర్తలు వినక ప్రతికూలి

తురేమొ, మీరు సేనలసిద్ధపఱచి బొబ్బిలికోట జాగరూకతతోఁ దిలకించుచుండుఁడు. నేను సెలవుఁ బుచ్చుకొనెదను.

రంగా—(సింహాసనముదిగి) మంచిది. మీరాకకొఱకు నిరీక్షింతుము. పోయిరండు. ఉభయుల భావముల సమన్వయించు కార్యము దూతయందెకలదు.

చం॥ మనమునఁ బక్షపాతమును ♦ మాని, హితంబు హితేతరంబు నో
జనమొనరించి, నీమదికి ♦ సమ్మదమాగతి, రాట్సభాంగణం
బున వచియించి, మార్తురకు ♦ బొబ్బిలికిన్ బ్రణయ ప్రధానబం
ధనము ఘటించి జన్మముఁ గృ♦తార్థముఁజేయఁగదయ్య నెయ్యమా॥

పాపా—శూరశిఖామణీ! సంధివిధాన మంతయు నీలాక్యమున బద్ధమై యున్నది.

మ॥ కరవాలంబులు శాంతిఁగైకొనవు సం ♦ గ్రామంబునన్, వెల్మవా
రరిరాజన్య శిరోధి ఖండనము జే♦యన్ జంకఁగాఁబోరు, మా
ర్తురు నిర్వేలసమిత్కళావిదులు దు ♦ ర్బుద్ధుల్ తటస్థుల్ ప్రజా
భరమున్ దీర్పఁగఁ మంచు బున్నిదొరకున్ ♦ వార్తచ్చఁగాఁ గోరెదన్॥

వెంగ—ఓ పద్మనాయకాగ్రేసరా! అరాతులు యుద్ధమునకే మరియు దురేని సాధ్యమైనంతవఱకు వెంటఁబెట్టుకొని రమ్ము. ఆవలి విషయముల మేము సమర్థింతుము.

ఉ॥ కత్తులతోడఁ గాఁదగిన ♦ కార్యము మాటలతోడఁ గాదు, దు
శ్చిత్తుల కాత్మనాశనము ♦ జేకురుదాఁక గుణంబురాదు, నీ
మెత్తఁదనంబుఁ జూపక స ♦ మీహిత వైరివిదారణక్రియా
యత్తుఁడవై విరోధి నృపు ♦ లందఱఁ దోడ్కొనిరమ్ము పోరికిన్॥

దామె—శూరవర్యులారా! మీయిష్టానుసారముగ వర్తించెద. సెలవుఁ బుచ్చుకొనెదను.

మ॥ అరులం గైవసమాచరించెద ! నసా ♦ ధ్యంబైనచో సామవా
క్పరిణామమ్ములతోడ నీతిపథముల్ ♦ వాక్రుచ్చెదర్, దానమా
ర్గరుశాంతంబువహింపకున్న ఘనశ ♦ త్రువ్రాత విచ్ఛేదనా
చరణ ప్రాభవ హేతిఘాతములచే ♦ సర్వంబుఁ జక్కంబడున్॥ 26

(నిష్క్రమించును)

పాపా—విజయరామరాజు చెంత లంచపుఁగసవుమేసిన హైదరుజంగు బుస్సీని సంధికంగీకరింపనీయఁడు. దమ్మనగారి కార్యనిర్వహణములో నెట్టిలోప ముండనేరదుగాని పగతురుమాత్ర ముచితానుచితజ్ఞానశూన్యులు. ఫలితాంశ మచిరకాలమున ఘోర సంగ్రామ సంఘటనమె యనితోఁచుచున్నది.

వెంగ—(విసుగుతో) అటులైన దమ్మన్నగారిచే సందేశము నేలపంపవలయును?

రంగా—తమ్ముఁడా ! మనము శక్తికొలఁది పాటుపడుదము. అదృష్టము దైవాధీనము. పాపారాయా! పరాసుదొరగారి వద్దనుండి నైకమత్యవార్త వచ్చువఱకు మనము వృథాగఁ గాలక్షేపముఁ జేయఁదగదు. యుద్ధపరికరముల నాయత్తపఱచి దూరస్థలములనున్న సైన్యమును రప్పించి బురుజులఁ గోటల బాగుచేయించి యుద్ధమునకు మనమందఱము సర్వసిద్ధముగ నుండవలయును. ఈసంక్షోభ సమయమున వెంగళరాయుని వివాహము నాపుటయె యుక్తధర్మము.

పాపా—కాలము నమ్మఁదగినస్థితిలో లేదు. విరోధు లెపుడు మోసముగఁ బైఁబడుదురొ మనము కాచికొనవలయును. వివాహము నాపుటయె నాకభిమతము.

వెంగ—అన్నయ్యా! ఇపుడు వివాహము ముఖ్యముగా నాపనగును.
వలయునా

చం॥ లలితగుణాభిరామ జయ ♦ లక్ష్మి స్వయంగ్రహ యోగ్యశీలమై
యలరుచునుండె; నాయువిద ♦ హస్తముఁ గైకొన రామరాజెదన్
దలఁచుచు నున్నవాఁడు నను ♦ దక్క మఱొక్కని స్వీకరింపదా
చెలువ, వివాహకార్యమును ♦ జేయఁగవచ్చు రణాంతమందునన్॥

రంగా—సోదరా! నీయభిమతమునకు దైవ మనుకూల మగునుగాక. నీయూహ ఫలవంతమగుఁగాక. మనము మిగుల జాగరూకులమై ప్రవర్తింపవలసినయదనిదియె. నీవు కొందఱు గూఢచారులను రాజమహేంద్రవరమునకు విరోధుల రహస్యములఁ దెలిసికొని వచ్చుటకుఁ బంపి సైనికులందఱును సాయంకాలమునకుఁ గోట చెంతకు వచ్చునటుల నాజ్ఞాపింపుము. మేమింతలో నాయుధశాలలు కోటబురుజులు చూచి వెంటనె వచ్చెదము. పాపారాయా! పోదమురమ్ము.

పాపా—రాజా! దయచేయుఁడు. ముం దీయాయుధశాలలోనికిఁ బోవుదము.

(అందఱునిష్క్రమింతురు.)

ఇది ప్రథమాంకము.

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

ద్వి తీ యా ం క ము .

(విజయరామరాజు ప్రవేశించును.)

విజ— ప్రయత్నము చేయఁగఁ జేయఁగ నిప్పటికి బొబ్బిలివారిని సాధింప నవకాశము చిక్కినది. బొబ్బిలివారిపై నాకుఁగల క్రోధము మితిమీఱినది. వారలొనర్చిన తిరస్కృతులు, సాహసములు, దుండగములుసహించి నాయాగ్రహమింతవఱకుఁ జంపుకొంటిని. బొబ్బిలిసంస్థానమునకంటె నాసంస్థానమన్నివిధముల నభివృద్ధిలో నున్నది. నేనెప్రతిఘటించి బొబ్బిలిరాజ్యముపైకి సంగ్రామమునకు సిద్ధపడువాఁడనెగాని నేఁటివఱకు దేశమునంతయు మహమ్మదీయులు పాలించుచుంటచేతను, సామంతులతగవు ప్రభువులే తీర్పవలయునను నియమముంటచేతను ఇంతవఱకు నాసంకల్పము నెఱవేఱదయ్యెను. ఇపుడుత్తర సర్కారులు ఫ్రెంచివారి వశమైనవి. వారిపక్షమున సర్వాధికారములఁ బడసి బుస్సియు హైదరుజంగును వచ్చియున్నారు. ఏసంస్థాన మెటుల దగులఁ బడిపోయిననేమి? ఏరాజెటుల నశించిననేమి? వారలకుఁ గావలసినది ధనముమాత్రమె! కావుననే లంచమపేక్షించి హైదరుజంగు బొబ్బిలి నెటులేని నాకు వశముఁగావింతునని వాగ్దానముఁ జేసియున్నాఁడు. బుస్సి హైదరుజంగునతిక్రమించి పోవువాఁడు కాకపోవుటచే నాసంకల్పము ఫలించినది. ఎంతశ్రమమైనపడి బొబ్బిలినిజయించి విజయనగరరాజ్యముతోఁ గలుపవలయును. విరోధి బలవంతుఁడై సరిహద్దులలోనుండఁగ నుపేక్షింపరాదు. బొబ్బిలిని గారణాంతరములు కల్పించి ముట్టడించువాఁడను. తదనంతరము ... [illegible] ...వారును వెరానువారుగాన

నాకీర్త్యపకీర్తులువారివి. ఫలితము నాయది. రంగారావు బుస్సి దొరవారిదర్శనమునకు రాకపోవుటయే నా ప్రయత్నమునకు సహకారియైనది. బొబ్బిలికిఁ బంపఁబడిన పరిచారకునివలన నేమి వార్తవచ్చెనో తెలిసికొని యనంతర కర్తవ్యము నిర్ణయింతుఁగాక. (ప్రకాశముగ) ఎవరురా! అక్కడ! హైదరు జంగునవాబుగారివద్ద కేగి నేను దర్శనమునకై వచ్చితినని మనవిఁ జేయుము.

(నేపథ్యమున) చిత్తమటులె యొనర్చెదను.

విజ—మహమ్మదీయులు స్తోత్రప్రియులు. ఎంతస్తోత్రమొనర్చిన వారంత వశమగుదురు. కార్యార్థి కిదియొకమార్గము.

(నేప) దేవా! దర్శనమునకు రావచ్చునని సెలవిచ్చిరి.

విజ—మంచిది. నీపనికినీవుపొమ్ము.

(నిష్క్రమించును)

రంగము– హైదరుజంగు సభాభవనము.

(భటుఁడు, విజయరామరాజు ప్రవేశింతురు)

హైద—ఐతేబొబ్బిలిగడి యిస్తామని నీకీవాంల్లు శెప్పారూలేదూ.

భటు—మీయాజ్ఞాపత్త్రిముంగాంచి రంగారావు ఆగ్రహోదగ్రుఁడై కన్నులనిప్పులుకుటియ బొబ్బిలికోటను బొందిలోఁబ్రాణమున్నంత వఱకుఁ పరులకు వశముచేయమనియుఁ దుచ్ఛప్రాణముల కాస నొంది యన్యులకు దాస్యము చేయమనియు మీరందఱొక్క పెట్టున మమ్ముల ముట్టడించినను లక్ష్యములేదనియు మేఘగంభీరస్వరంబున దిక్కులుమారుమ్రోయ కత్తిఝళిపించుచు వాకొన సాగెను. ఇది తగదని రంగారావుగారిని మందలింపఁబోవ వెంగళరాయఁడు కత్తిఁగైకొని నన్నుఁ జంపవచ్చెను. పాపారా

యఁడు వారింపకున్న నీసరికి గతించియుండును. అంతతో శాం
తింపక వెఁగళరాయఁడు బొబ్బిలిరాజ్యము బుస్సికి హైదరుజంగు
లకు వశముఁగానీయము. నీ విటనుండఁదగదు పొమ్మని
కత్తి విసరివైచెను.

హైద—యెంగళరాయడు బోత్ బహద్మోష్ వుండాడు. ఆయనీ
యుద్దెంలో శిచ్చచేశి నౌకరిసేపిచ్చాలా! ఆయన్కి మాది
తాఖీద్ అంటె యేమిలష్షెంలేకుండావుంది. సచ్ బోలో! కోట
మాకీ హుకుంశూచీ యిస్తాం అన్నారూలేదూ? యియ్యకపోతే
తగినపని అవుతుందీ అనిచెప్పావూలేదూ! క్యా.

భటు—కోటను విడువమని గట్టిగ బాయిగ్రుద్దిచెప్పిరి. విజయరామ
రాజుగారన మీారన బుస్సిదొరగారన వారలకించుకేనియు
లక్ష్యములేదు. మీాయాజ్ఞను వారు మాటలతోఁబాటించెదరా!
మీారలనిన వారలకేమేని లక్ష్యముకలదా?

హైద—లష్షెంగిష్షెం బైటికి తెప్పిస్తాఁ దెఖో. హైదర్ జంగ్ పేరు శెప్తే
బొబ్బిలివాండ్లు గడగడ వనికిస్తాఁ శూడు! బొబ్బిలికోట యిజ
యరాంసాబ్ కి యియ్యకపోతే యేమివుంది? తెలింగీదేషం
అంతా మాదీసర్కార్ క్రిందవుంది, మాకి స్వతంత్రె జాస్తీవుంది
జబర్దస్తీ చేస్తాం. మాకీ అడ్డం యేమివుంది. యిజయరామసాబ్
శావాలా యిషారణ శెయ్యాలా! (చూచి) బోత్ ఖుషీ
యిజయ్యరాంసాబ్ వస్తావుంది. బైటో మహరాజ్ బైటో.

విజ—(కూర్చుండి) పరిచారకా! బొబ్బిలి వృత్తాంతములెవ్వి? కోటను
రంగారావు మొదలగువారు విడచి మనకు వశముఁజేసెద
మనిరా? లేదా?

భటు—కోటను ముమ్మాటికి విడువమనిరి. అంతతోఁబోక సందే
మేల తెచ్చితివని దురుక్తులాడిరి. వెంగళరాయఁడు నన్నుజంపఁ
బైకివచ్చెను.

విజ—ఔరా! బొబ్బిలివారల యహంకార మింక నంతరింపలేదా! ఈ పరిచారకుఁడు విజయరామరాజుగారి బంటనియు బుస్సిదొరగారి దూతయనియు నెఱింగియే వెంగళరాయుఁడు చంపఁబోయెగా! ఏమి కాలవిపర్యాసము. ఇవి యంత్యకాలపుబుద్ధులు.

ఉ॥ పొంగకు పొంగకోయిమది ♦ బొబ్బిలిరాజ్యము సుంతలో సమి
ద్రంగమొనర్చెదన్, విజయ ♦ రామనృపాలుని శక్తినీవు చూ
డంగల వేలరిత్తగ జ ♦ డత్వముఁదాలిచి పూన్కిఁజూపెదో
వెంగళరాయ! నీవు విల ♦ పించుదినంబులు రాకపోవునే॥ 1

హైద—(కోపముతో) ఫౌజు లడాయికి తయ్యార్ శెయ్యాలా! నాకీ హుకుం జవాన్కి హుకుం లష్కరం శెయ్యకుండా బొబ్బిలివాండ్లు బేఫికర్ మీద వుండారు. వాళ్లది కోట మట్టీకిమట్టి దుమ్మాకు దుమ్ము శేసి నాది తడాఖా శూపిస్తా. వాళ్ళకి మంగతి బుస్సి మహారాజ్ కి శెప్పి జైలుకీపెట్టిస్తా! తమాషాదేఖో.

భటు—మీరీతప్పునకు క్షమించిన బొబ్బిలివారలు మనల నిలువ నీయరు. మీచిత్తము.

హైద—నువ్వు మాకీ శెప్పాలావద్దు. బొబ్బిలిగడీకి మాదీ పైన్నెం జల్దీపడుతుంది. వాంళ్ళకి గమ్మత్తు శేస్తాను. తెలింగీ దేశం పయినా బుస్సిమహారాజ్కి అధికారం మస్తావుంది. బుస్సీ నాదీమాటలో వుండాడు. జవాన్! ఈమంగతి హుజూర్ బుస్సీ దొరకి చెప్పిజావ్.

భటు—చిత్తము. సెలవుపుచ్చుకొనెదను. (నిష్క్రమించును)

విజ—చూచితిరా! బొబ్బిలివారి స్వాతిశయము. తాము వచ్చిన సంగతి విని దర్శనమునకు రాకపోవుటయుఁ బ్రత్యర్థులతోఁగలసి రాజద్రోహమునకుఁ బాలుపడుటయుఁ గాక మనపరిచారకుని బంపినను బొబ్బిలిరాజ్యము మాకు వశముఁజేయవలయునని

తెలిపినను రంగారావింతవఱకు వచ్చియుండఁడు. ఔరా! ఎంత తిరస్కారస్వభావుఁడు.

హైద—తిరస్కారం గిరస్కారం హైదర్ జంగ్ సాహెబ్ తెప్పిస్తాడు దేఖో. విజయ్‌రామ్‌సాబ్! రంగారావుకీ యింతా హామీవుంది వాడ్కి పైన్నెం ఎంతావుంది. గడీయెంత పెద్దావుంది.

విజ—స్వామీ! బొబ్బిలికోటనలువైపులలో నెటుచూచినను నాలుగుపం దల గజములు పొడవుగలది. నాలుగువైపుల నాలుగు బల వంతములైన బురుజులు దృఢములగు ద్వారములుకలవు. చుట్టును మిక్కిలిలోతుఁగల యగడ్తకలదు. ఆకోటనెప్పుడు గాలకింక రులకుఁ దీసిపోని నాలుగువేలమంది వీరభటులు రక్షించు చుందురు.

ఉ॥ నాలుగువేలసైనికులు ♦ నాలుగు వైపులఁగాచియుండ ని
ర్వేలసమిత్కళావిదుఁడు ♦ వెంగళరాయఁడు వైరినారి పాం
చాలుఁడు పాపరాయఁడును ♦ సౌఖ్యముఁగూర్పఁగ రంగరాయభూ
పాలకబాహుపాల్యమయి ♦ బాసిలు బొబ్బిలిగెల్వ శక్యమే॥

హైద—యిజయరాంసాబ్ తుం దివానావుండావు. నీది మనస్సులో దైర్రెం నిలవటాన్కి చోటులేదు. నాలుగువేలాసైన్నెం కి భయంపడ్తావు యెందుకు. తాండ్రపాపయ్య యెంతావస్తాదు వుండాడు. బొబ్బిలిగడీ యెంతపెద్దా వుంది. రంగారావుకీ బలం యెంతావుంది. మనకీ ఫర్వాలేదు.

విజ—తామటుల సెలవీయకుఁడు. బొబ్బిలి నాలుగువేల సైనికులుగల సంస్థానముగదాయని చులకనగాఁ జూడఁ దగదు. అంతకు నాలుగురెట్లు పెద్దసంస్థానముఁ గలవాఁడనయ్యు నంతకు నాలుగురెట్లు సైన్యముఁ గలవాఁడనయ్యు సరిహద్దులలోనుండు వారల బల పరాక్రమ పౌరుషాదు లామూలమెఱింగి యుండు చేతనే నేఁటివఱకు వారొనర్చిన ద్రోహమునకు శాంతించితిని ఇంతియగాక మఱియొక విశేషముఁగూడఁ గలదు.

సీ॥ వైరిమత్తద్విప ♦ పంచాననుఁడు చెలి
కాని వెంకయ్య కా ♦ లూనినిలువ
అరిరాజతిమిర మా ♦ ర్తాండుండు వెంగళ
రాయండు కదనవి ♦ క్రమముఁజూప
విద్విషజ్జలధర ♦ విలయానిలుఁడుదమ్మ
నాహ్వాయుం డతులశౌ ♦ ర్యంబు నెఱపఁ
బరిపంథి శంబర ♦ పటల శార్దూలుండు
తాండ్రపాపయ రణ ♦ స్థలి వసింపఁ
తే॥ గీ॥ బ్రథిత రిపుసైన్య జలనిధి ♦ మథన పృథుల
మందరాద్రియనందగు ♦ మహితమూర్తి
రంగరాయండు కదనభా ♦ రము వహింపఁ
బ్రతిఘటింపఁగ శక్యమే ♦ భువనకైన॥ 3

హైద—విజయ్యరాంసాబ్ తుం బడాపిటికివాఁడూ వుండావు. నీకీ దైర్రెం లేదు. శౌర్రెం లేదు. బొబ్బిలివాంళ్లకి బయంపడ్తావ్ యెందుకు. హైదరుజంగూ సాహెబ్ నీకి ఉప్పర్ ఉంది. నువ్వు పిచ్చివాఁడూవుండావ్. దైర్రెం జరా తెచ్చుకో.

విజ—మీరిటులఁ జెప్పుచున్నను బొబ్బిలివారిని జయించుట మన కసాధ్యమని నాకుఁ దోఁచుచునేయున్నది. కావనే యింతవఱకు నేనీప్రసక్తిఁ బెట్టుకొనఁజాలనైతిని. రంగారావు నాకంటె ధనమెక్కుడొసఁగి మిమ్ముసత్కరించిన చో నన్నుఁ బరిత్యజింతురేమో! అప్పుడు నాప్రయత్నము విఫలమగునేమో యనిసంశయించుచున్నాను.

హైద—మహారాజ్ తురకబిడ్డకి నాల్కవహాటివుంది. రెండులేదు. దెఖో పెమాణంశేస్తా (కత్తిముట్టుకొని) మాఅల్లాతోడు నీకియిడిచీపెట్టితే వుంది. నైతో సువర్ కాఘోష్ తిన్నట్టూ వట్టూవుంది. నాదీ తాఖిద్ శూడక నాదీదర్శెనంశెయ్యాక నాదీ జవాన్కి సంపబోయిన బొబ్బిలివాంళ్ళపైకి నాదీ దయ యట్లా

వస్తుంది. నీకీ ఆషం దేహాంవద్దూ భాయి. ఆంధ్రదేశం పైనా మాకీ సొతంత్రం అంతావుంది. మాకీ అడ్డంలేదు.

విజ—దేవా! బాసఁ దప్పవద్దు. మీరు విరోధుల కించుకేనియుఁ జనుపీయవలదు. అది రాజనీతికి విరుద్ధము. తప్పక రంగారావో లేక దూతయో రాకపోఁడు. అపుడు మీరు గంభీరము వహించిన నన్నియు సాధ్యమగును. (ముందునకుఁజూచి) ఎవఁడో యోధుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. బహుశః రంగారావుగారి ప్రతినిధి కావచ్చును. మీదర్శనమునకై వచ్చుచున్నాఁడు.

హైద—ఎవఁడో క్లొత్తమనిషీ వుంది.

(దామెరదమ్మన్న ప్రవేశించి) అకటా! ఆంధ్రదేశమున కెంతటి దురవస్థపట్టినది. రాజులకైకమత్యము లేదు. జాత్యభిమానము లేదు. పౌరుషాగ్ని చల్లారినది. మాతృదేశమంతయుఁ బాశ్చాత్యుల హస్తగతమైనది. మనము వారలచేతి కీలుబొమ్మలమై. ఇఁక నెక్కడి స్వాతంత్ర్యము. ఎక్కడి విక్రమము. సర్వము మాఱిపోయినది.

శా॥ చాళుక్యావనినాథ విక్రమకళా ♦ జాజ్వల్యమాన ప్రభా
జ్వాలామాలిక తగ్గెఁగాకతి మహీ ♦ శ ప్రాజ్య సామ్రాజ్య ల
క్ష్మీలీలావిభవంబు శాంతిలెఁ, ద్వదం ♦ ఘ్రిద్వంద్వ సంసేవన
వ్యాలోలాత్ముల నాంధ్రపుత్రుల మదం ♦ బా! యెట్లురక్షించెదో॥

దేశీయుల జీవితములు పరహస్తగతములైనవి. ఇఁకఁ బూర్వ విచారముతో నేమిపని. నాసందేశకార్యము నిర్వర్తింతుఁగా (హైదరునుజూచి) ఆదాబ్. సర్కార్!

హైద—మీది యేమంస్థానం. మాకచ్చేర్కి యెందుకు వచ్చారు క్యాకాం.

దమ్మ—అయ్యా! విన్నవించుచున్నాఁడను. బొబ్బిలి సంస్థానాధీశ్వరుఁడు తమసన్నిధికి నన్ను బంపి విన్నవింపుమనిచ్చిరి. బొబ్బి

వారి దూతుఁడను. (విజయరామరాజునుజూచి) విజయరామ రాజా! నీకును దాండ్రపాపారాయఁడు వెంగళరాయఁడుగారలు వేఱొక సందేశమంపిరి.

విజ—ఔరా! రంగారాయని సాహసము. బొబ్బిలి రాజ్యవినాశన కాలముదాపరించినను రంగారా వింతవఱకు మేలుకొనకయు న్నాఁడు. ఇంకను సందేశములతోఁ గార్యములు సానుకూల మగునని తలంచెను గాఁబోలు. ఆతరుణము తొలంగిచాలకాల మైనది.

దమ్మ—విజయరామరాజా! బొబ్బిలి రాజ్య వినాశనకాలము దాప రించినదా! ఒకవేళనంతటి ప్రళయమె జరుగునేని విజయనగర రాజ్య నాశనకాలముఁగూడ దాపరింపకపోదు. ఊఱక ధర్మము తొలంగి భాషింపకుము.

హైద—బొబ్బిలిదొరా! మీకీ మీకీ లడాయిమెందుకు పంగతి శెప్పు.

దమ్మ—(తనలో) లంచపుఁ గసవుమేసిన యీహైదరుజంగు విజయ రామరాజు పక్షము నవలంబించుటలో నాశ్చర్యమేమున్నది. ఈదురాత్ముఁడు సంధికుదురనీయఁడు. విజయరామరాజును బద్మనాయకవీరులు ప్రాణములతోవిడువరు. ఇపుడు నాసందేశ ము దెల్పఁజనదు. (ప్రకాశముగ) మారాజుగారు తమసందేశ మును బుస్సీదొరవారిముం దెఱింగింపుమనిరి. స్వతంత్రబుద్ధియు నధికారము గూడ నాయనకెకలదుగదా!

విజ—అదిగో? బుస్సీదొరగారు వచ్చుచున్నారు. సందేశముఁ దెల్ప మొదలిడుము.

దమ్మ—విజయరామరాజా! నీకేల యీయప్రస్తుతప్రసంశ. తటస్థ ముగ నుండలేవా!

బుస్సీ—(ప్రవేశించి పీఠముపై నాసీనుఁడగును.)

ధమ్మ—అయ్యా! సలాములు.

బుస్సి—(చూచి) ఎవఁడవునీవు. ఇచటికేలవచ్చినాఁడవు.

దమ్మ—నేను బొబ్బిలివారి దూతను. వారు తమసన్నిధిలోఁ గొన్ని సంగతుల విన్నవింపుమని చెప్పిపంపిరి. విన్నవింప వచ్చితిని. తమదర్శనమునకు రాకుంటచే రంగారాయని మీారలు స్వతం త్రునిగ భావించితిరి. అదిమిక్కిలి యక్రమము. వారునేటికిని మీాకు విధేయులె.

బుస్సి—మాకు విన్నపములతోఁ బనిలేదు. మాదర్శనమునకు రంగా రావు రాక యెపుడుమానెనో త్రిలింగదేశముపై సర్వస్వతం త్రముఁగల మమ్ము నాఁడె తిరస్కరించినటుల భావించితిమి. మాపరిచారకు నెపుడు తిరస్కరించెనో యపుడె మాయుద్దే శము స్థిరపడినది. బొబ్బిలికోటను మీాప్రభువు విడచెనా? ఇం కను విడువలేదా!

విజ—మాటలతో విడతురా! నువ్వులునూనె నిమ్మనిన నిచ్చునా!

దమ్మ—స్వామీా! ఆవిషయమె రంగారావుగారు మనవిచేయు మనినది.

సీ॥ అనుజు వివాహకా ♦ ర్యమగుట మీాదుద
ర్శనమున కేనురాఁ ♦ జాలననియె
వలసినయంత క ♦ ప్పమొసంగెదముగాని
పురమును విడనాడి ♦ యరుగమనియె
విజయరామాఖ్యు బొ ♦ బ్బిలికధీశుని జేయఁ
దమపాటివారికిఁ ♦ దగనిదనియె
బూర్వార్జితములైన ♦ భూముల విడనాడి
పొమ్మనుటలు మీాకుఁ ♦ బోలదనియె

తే॥ గీ॥ ఓరువఁగలేక యెవఁడొ ద్వే ♦ షోపచింప
నాలకింపుట మీాకు న ♦ నర్హమనియెఁ

గొలఁది తప్పున కింతటి ♦ కోపమంద
నేల? మాలోపముల క్షమి ♦ యింపుమనియె॥ 5

ఇదియె రంగారాయని విజ్ఞాపనము.

విజ—పనిలోని పనిగ నన్నుఁగూర్చి పాపారాయఁడు వెంగళరాయఁడు తెలిపిన సంగతులుగూడ వాకొనుము, ప్రత్యుత్తర మవసర మేని యొసంగుదును.

దమ్మ—యుద్ధమేయగుట నిశ్చయమేని పాపారాయఁడు నీరక్తమును బొబ్బిలిరాజ్యములోఁ బ్రవహింపఁజేసెదనని చెప్పుమనెను. వెంగళరాయఁ డీదురాశకు లోనై ప్రాణాపాయమును గల్పించుకొనకుమని నీతి గఱపెను.

విజ—ఈపాపారాయని బెదరింపులకు వెంగళరాయని ధర్మశాస్త్రములకు నేను వెఱచువాఁడనుకాను. ఇదియే నావాండ్రసందేశము.

బుస్సి—బొబ్బిలివారిని క్షమింపవీలులేదు. మఱచితిమి. మాయాజ్ఞోల్లంఘన మాచరించుటయెగాక మాదూతుని పరాభవించినవారల మేము క్షమించునంతటి సమర్థులమా?

దమ్మ—దూతను పరాభవించుట రాజధర్మ విరుద్ధమని మాబొబ్బిలి ప్రభు వెఱుంగనివాఁడుకాఁడు, దూతుఁడేమేని వాక్పారుష్యము వెల్లడింప వెంగళరాయఁడు దుడుకుతనముఁ గనఁబఱచెనేమో. రంగారావు మీయాజ్ఞోల్లంఘనము నాచరించువాఁడు కాఁడు. దేశము స్వాధీనము నందుంచుకొనుటయుఁ గప్పములఁ దీసికొనుటయు మీనియతకృత్యము. ఈయుభయ నిబంధనములకు మేము లోఁబడెదము. మమ్ము మన్నింపుఁడు.

బుస్సి—మీయందు మాకు ద్వేషముఁగలిగిన కారణము లిదివఱకె వాకొని యున్నాఁడను. కావుననే మాకు విధేయుఁడైయున్న

విజయరామరాజునకు బొబ్బిలిరాజ్యము కొలునకొసంగెదనని వాగ్దానముఁ గావించియున్నాఁడను. ఇఁక సంధివాక్యము లిట లేదు. మాయాజ్ఞప్రకారము రంగారావు బొబ్బిలికోటను విడచి పెట్టెనా లేదా!

హైద—హుజూర్ సాబ్ రంగారావు జాఫరల్లాకి ప్నేహం శేసిమ్మి అధికారాన్కి మోహంశయ్యాలా అని బడాబడా ఖుషీ శేసి వుండాడు. మీకీయాద్ లేదూ!

దమ్మ—(స్వగతము) సంధి సర్వవిధముల భగ్నమైనది. నేనిట శాంతము వహించిన ఫలము లేదు. ఇఁక రక్తనాళముల నుడి కించుచు హృదయమున నాగక విజృంభింపనున్న నా సహజ పరాక్రమము ప్రకటింపవలయును. (ప్రకాశముగ) బుస్సిదొరా! పూర్వార్జితమైన బొబ్బిలికోటను రంగారావుగా రేలవిడచిపెట్ట వలయును.

బూసి—ఏలయన, విజయరామరాజునకుఁ బట్టాభిషేకము చేయుటకు

దమ్మ—ఏమీ! బొబ్బిలి రాజ్యమునకా! విజయరామరాజు నా! పట్టాభిషిక్తుని జేయుటయా! బాపురే! యేమిసాహసము బొబ్బిలి గడ్డపై నొకపద్మనాయకవీరుఁడు కొనప్రాణముతో నున్నను కలనైన యీకార్యము సాధ్యముగాదని తలంచుము.

మ॥ అరిరాట్కంధర నిర్గళ ద్రుధిర ధా ♦ రాసార సంపూర్ణమై
ధరణీమండల మొప్పలేదు, రిపుకాం ♦ తా బాష్ప ధారావళుల్
ఝరులై పాఱఁగలేదు, సర్వదిశలుఁ ♦ సంక్షోభముం జెంద లే
దరరే బొబ్బిలి రామభూపతికి మీ ♦ రర్పింతురేముందుగఁ॥

విజ—బొబ్బిలిని సాధించుటనిజముగ నీవుచెప్పినటులదుర్ఘటమే. అం గాక. మేముమాత్రమేకదీక్షతో మీకోటవశముఁ జేసికొన మానము.

దమ్మ—అసహనశీలా ! విజయరామనరపాలా ! నీయసంగతాలాపములు ముగింపుము. నీ బుద్ధులు నీదశకు స్థితిగతులకుఁదగినవి కావు. కాన నావిజ్ఞప్తి వినుము.

చం॥ యవనపరాసు సైన్యనివ ♦ హంబులరక్తము క్షత్రసైనిక
ప్రవరుల మాంసఖండములు ♦ భండనభూమిని బాఱజల్లి భూ
తవితతిఁ దన్పనెంచితిమి ♦ ధైర్యముఁగల్గిన బంటవేని మా
యవసరమందుఁ దోడుపడు ♦ మా ! సుకృతంబగు రామభూపతీ॥

విజ—ఓయీ ! పొంగి పడకుము. నీగర్వోక్తులకు, బొబ్బిలి రాజ్యమునకు, నవసానదివసములు సమీపించినవి. మావంటయింటి కుందేలువయ్యు మీజీవితములు మాయఱచేతిలోనున్నవని యెఱింగియు నేల యనవసర పారుష్యములకుఁ బాల్పడెదవు. ఇది విజయరామరాజుతోఁ బ్రతిఘటించుటకాదు. దేశదేశములాక్రమించి యాంధ్రరాజ్యమున బావుటాయెత్తిన పరాసువారితోఁ బోరాటమని తెలిసి భాషింపుము. మహమ్మదీయుల సామంతుల మైనపుడాడిన యాటలనన్నింటి నిపుడుగూడ నాడఁదలంచుచున్నారు కాఁబోలు. ఆయాటలు సాగుదినములుపోయి చాలకాలమైనది.

ఉ॥ సంగరరంగభాగముల ♦ క్షత్రియసైనికులాక్రమించి, "ఓ
వెంగళరాయ నిల్వుమిట, ♦ వేంకటరంగనృపాల పోవకం
చుం గరవాలధారలను ♦ జూపెడికాలము వచ్చుచుండెఁ గ
త్తింగొని యెవ్వఁడడ్డుపడి ♦ తీరుచునోకదనంబు చూచెదఁ॥ 8

దమ్మ—ఛీ! అన్యైశ్వర్యాసహిష్ణు భావా ! విజయరామా ! నీవు వంచకస్వభావుఁడవు నీలంచపుఁగసవున కాసపడిన హైదరుజంగు మాయామయుఁడు. మీమొగంబులఁజూచి మాటలాడుటకంటె ననుచితము వేఱుండ నేరదు. (బుస్సీవైపునకు మరలి) దేవా ! నావిజ్ఞాపనముఁ జిత్తగింపుఁడు. బొబ్బిలికోట విజయరామరాజునకొసంగవలయునని మీకుఁదలం పున్న యెడ విజయనగరమువారి

కిని బొబ్బిలివారికిని యుద్ధమునియమించి గెలిచినవారల కోట
వారు రాజ్యమునొసంగునటులఁ జేయుఁడు. ఇదిధర్మమార్గము
మీఁదొక వేళ బలవంతముగ బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామ
రాజున కొసంగినను బద్మనాయకవీరు లాతనికిఁదక్కనీయరు.

హైద—నీదీ మాటా బడా ఝూటామాటా వుంది. విజయ్యారాంసాబ్
తప్పు శెయ్యకపోయినా లడాయి చేయించాల శేప్తాన్. నీ
మాటాకానూర్ కాదు.

బుస్సి—విజయనగరము వారికి బొబ్బిలివారికి యుద్ధములఁగల్పించి
వినోదములఁ జూచుటకు మేము రాలేదు. మాకువిధేయుఁ
గాని నృపుల వెడలఁగొట్టి దేశము స్వాధీనముఁ జేసికొనుటయం
మాకు సంపూర్ణస్వతంత్రముకలదు. ముందు బొబ్బిలికోట
విడచి రంగారావును మేము చూపినస్థలమునకుఁ బొమ్మని
చెప్పుము. పరులతోఁగలసి రాజద్రోహము చేయ నెంచుటయు
సామంతుఁడయ్యుఁ గప్పము నొసంగకపోవుటయుగాక దర్శనము
నకు సైతము రాకుండుట, మాభటుని పరాభవించుట లోనగు
దోషములు గావించిన రంగారావును క్షమింపవీలు లేదు.
నేను బలవంతుఁడనని రంగారావు విఱ్ఱవీగుచున్నాఁడు. ఆతఁ
డేమో కనుగొనువఱకు కీపట్టుదల నేను వదలఁ జాలను. కో
డేని కోటవదలకున్నచో సంస్థానమును రూపుమాపెదము.

దమ్మ—(చెవులుమూసికొని) ఎంతటి కఠినవాక్యములు వినఁగలిగితి
(తనలో) ఈబుస్సిదొరయు హైదరుజంగుతోఁబాటు విజయ
రామరాజు వలలోఁ బడినాఁడు. వీరిరువురు బొబ్బిలిరాజ్యము
విజయరామరాజునకుఁగట్టిపెట్ట సిద్ధసంకల్పులై యున్నారు. వెల
వీరులు వీండ్ర బెదరింపులకుఁ బ్రాణము బాయుటకు జంకువా
కారు. అక్కటా! భావికార్యవిధు లెటుల జరుగనున్నవి
నే నింకను శాంతమును వదలఁదగదు. (ప్రకాశముగ) దొ
బుస్సిదొరా! [illegible] వహించుట యుక్తముకా

మనవివిను(డు. సర్కారునకొసంగవలసిన పన్నులన్నియు నేఁడె యొసంగుదుము. మిమ్ముదర్శింపనిహేతువు సకారణముగ రంగారావుగారు నివేదింపనున్నారు. మహమ్మదీయులతోఁగలసి మేము కుట్రలుచేయుచుంటిమనునది యసత్యము. మాశ్రేయస్సునుజూడలేని స్వార్థపరాయణులెవరో యిటులనివేదించియుందురు. విజయనగర సంస్థానమువారికిని మాకును జిరకాలము నుండి వైరముకలదు. తరతరములనుండి యది యవిచ్ఛన్నముగఁ బెఱుఁగుచున్నది. మావైరికి సంస్థానముగట్టిపెట్టి మాను మము తొలగింపనేలయత్నింతురు! ఒకవేళ బొబ్బిలిరాజ్యము బలవంతముగ మీరు విజయరామున కొసంగినను బొబ్బిలిగడ్డపై నొకవెలమవీరుఁడేని సజీవముగనున్న నాతనికిఁదక్కఁడు. ఇది విజయరామరాజు మరణమునకై వచ్చినదేయని యాతఁడును మీరు గ్రహింపకుంట చిత్రముగనున్నది.

చం॥ పరహిత పద్మనాయక నృ ♦ పాలక పౌరుష తైలధారచే
స్ఫురదురు కాంతిమంతమగు ♦ బొబ్బిలిరాజ్య సమాఖ్యదీప మ
బ్బురపడి రామరాజశల ♦ భంబు గ్రసింపఁగనుండెఁ దావకా
దరపరిణామమే విధివి ♦ ధానముగాఁ బురికొల్పుచుండఁగన్॥ 9

ఆర్యా! మఱియొకవిజ్ఞాపనమును సావధానులై చిత్తగింపఁ గోరెదను.

తే॥ గీ॥ వలసినంత ధనంబీయఁ ♦ గలము మమ్ము
పైపుఁ డదిగాకయున్నచోఁ ♦ జాలినంత
విత్తమిత్తుము మీరలు ♦ విజయనగర
రాజ్యమొసఁగెదరే రంగ ♦ రాయపతికి॥ 10

విజ—ఓరీ పరవంచనప్రవీణా! విజయనగరరాజ్యమున కాసపడుచుంటివా? ఆత్మనాశనమునకు విచారము నొందుటకు మారు పరరాజ్యమునకుఁ బ్రయత్నించుచున్నాఁడవు. ఈ యనుచితసందేశముఁ దెచ్చిన నిన్నుఁజెండాడినఁగాని నాకోపము చల్లారదు.

ఉ॥ బంధుర భోగభాగ్య విభ ♦ వప్రభవంబగు నాదురాజ్య సం
బంధముఁ గోరువంచకునిఁ ♦ బ్రాణముతోఁ జననిత్తునే? భవ
త్కంధరనాళముర్ దునిమి ♦ ఖడ్గకుమారికి వెల్మ రక్తపుర్
గంధముఁ బూసి దోర్యుగికిఁ ♦ గల్పనఁ జేయుదు విక్రమాంకముర్॥

(కత్తిఁ ద్రిప్పుచుఁ బైకిఁ బోవును)

దమ్మ—బొబ్బిలిరాజ్యమున కాసపడి యనుచితభాషణము లాడినపు వీనినిఖండింపవలసియుండ సందేశభంగమగునేమో, యని యపు డూఱకయుంటిని. ఇప్పటి కాయనుమానముఁగూడ తీఱినది. కావున స్వతంత్రముగ విజయరామరాజును మందలించి నా పరాక్రమము బుస్సికి హైదరుజంగునకుఁ జూపుదునుగాక.

మ॥ అతులక్రూరశితాసిపాతమునదు ♦ ష్టా! నిన్ను ఖండించిమ
ద్వ్రతసంపూర్తినొనర్చి, బొబ్బిలికిఁ గర్ ♦ బ్రాప్తింపఁగానున్న దు
ర్గతినిర్ బాపెద ; విక్రమాఢ్యుఁడగు శ్రీ ♦ రంగావనీభర్తకుర్
గుతుకంబుర్ ఘటియించెదర్ నిలువుమా ♦ కుక్షింభరాగ్రేసరా॥

(కత్తివిసరుచుఁ బైకిఁబోవును)

బుస్సి—(చూచి) ముదుసలివాఁడైనను దమ్మన్న విజయరామరాజున వెనుకంగ వేయించుచున్నాఁడు. ఇప్పుడు నేను పేక్షించితినే విజయరామరాజు గతించుటయే నిశ్చయము. (ఇరువురకు ముపోయి) రాజసభలో యుద్ధములా! ఆగుఁ డాగుఁడు.

విజ—మీరు ఋణము సేపు సహించిన నీదమ్మన్నను స్వర్గమునకుఁ బ యుందును.

దమ్మ—విజయనగరరాజ్యరమ వైధవ్య మనుభవింపకమున్నే!

విజ—నిన్నా ప్రసంగమె చేయవద్దనినది. జాగరూకతతో మెలంగుమ

దమ్మ—ఛీ, పరులచాటువఁ జేరి ప్రేలుదు వేల ? బయటికిరమ్మ.

హైద—విజయ్‌కీ, బుస్సికీ లడాయివద్దని మహారాజ్ సాబ్ శెప్పాడు లేదు

మీకీ శెవికిపెట్టర్ ఎందుకు. కోడిపుంజులు వుండారు. మీకి హుజూర్ మాట లక్షెంలేదు.

దమ్మ—(తనలో) బుస్సిదొరవారు హైదరుజంగు విజయరామరాజు పక్షములోని వారని తేలినది. ఏకాకినగునేను మిన్నకుండక చేయునదేమున్నది. (ప్రకాశముగ) ధర్మమార్గవిదా! బుస్సి దొరా! బొబ్బిలివారి ననుగ్రహింపవీలున్నచో నాప్రార్థనఁ బరిగ్రహించి క్షేమకరమగు ప్రత్యుత్తరము దయచేయుఁడు. నేను సెలవుఁ బుచ్చుకొనెదను.

బుస్సి—మేము రెండు మాట లాడువారముకాము. విజయరామ రాజునకు బొబ్బిలిరాజ్యము పట్టాభిషేకము చేయవలసినదె. రంగారావు బొబ్బిలికోట విడచి పోవలసినదె. మాదర్శనము నకురాక పన్నొసంగక రాజద్రోహమున జోక్యముఁగల్గించు కొనినందులకుఁ ప్రతికృతిఁ జేసితీఱుదుము. ఇఁక మార్పుజరుగదు.

హైద—మహారాజ్‌కీబాత్ భోత్ అచ్చావుండింది.

దమ్మ—ఆర్యా! తగినంత తప్పులేనిది పరుల వంచింపఁదగదు. మాట లతో బొబ్బిలి కోట వశముకాదు. ఏల నిష్కారణముగా నుభయ సేనాప్రళయకాలమును గల్పించెదరు. నాప్రార్థనము నంగీక రింపుఁడు. బొబ్బిలివారిని క్షమింపుఁడు.

బుస్సి—మేము నీతో సంధివిషయమై మాటలాడము. ఆతరుణము తప్పినది. ఏదేనియుద్ధవిషయమై చెప్పవలసియున్నఁ జెప్పుము. లేదా వచ్చినత్రోవనుబొమ్ము. అనవసరప్రసంగముతో మాకుఁ బనిలేదు. మేమును బనిపాటలులేక తీఱికూర్చుండలేదు.

హైద—దమ్మాయ్యాసాబ్! మహారాజాసాబ్ అడిగేటేది ఒహాటివుంది నీవుశెప్పేది వహాటివుంది. బేపర్వాసాలించి హుజూర్కిసవాల్కి జవాబ్ బోలో!

దమ్మ—(స్వగతము) ఔరా! యీ్రముక్కుడి తురుష్కునకు విజయరా మునిపై నింతయనరాని యభిమానముకలదు. కానిమ్ము, కాలమునకు బద్ధుఁడనై మానావమానమును సహించితీఱవల యును. (ప్రకాశముగ) ఆర్యా! బొబ్బిలివారినిక్షమింపరా? అను గ్రహింపరా!

బుస్సి—(కోపముతో)మరల నీప్రసంగమును దెచ్చిన నిన్ననుగ్రహింపను, క్షమింపను.

దమ్మ—(స్వగతము) ఔను! ఎటుల క్షమింతురు! పైత్యరోగికిఁ బంచ దార రుచించునా! ఆంధ్రదేశీయుల సర్వైశ్వర్యములు హరింప మఱిఁగిన మహానుభావులకు రాయబారములు ధర్మపరిపాలన ములు రుచింపవు. వారికిఁ గావలసినది భేదనీతి యొక్కటియే. దానితోనే ఖండాంతరములనుండి వచ్చి పాదుకొనఁగలిగినది. (ప్రకాశముగా) ఓ విజయరామరాజా! నీవైన నావిజ్ఞప్తి నా కింపుము. నీకుఁ బరాసువారి యాశ్రయ మపాయకరమైనది. మనలో మనకెన్ని యంతఃకలహములున్నను బరులకు గుట్టు తెలియనీయరాదు. నేఁడు పరాసువారి సహాయముతో నీవు బొబ్బిలిని జయింతువు. దానివలన నీబలాబలములు వారెఱిం గిరేఁ పేపెద్దాపురమువారితోనో కలసి విజయనగరము ముట్ట డింతురు. అపుడు నీగతి యేమికావలయును? చిక్కినంతవఱకు దేశము నాక్రమించుకొనుటయే గాని పరాసువారెవరిని బాగుచేయలేదు. నిన్నును బాగుచేయరు. మహామహులగు నవాబులనే వారు పకీరులఁ జేసిరి. కాన పరాసువారి యాశ్ర యము వదలుము. బొబ్బిలి విజయనగరములనుకూలముగనున్న సృష్టికర్తయేని మనకు వ్యతిరేకము చేయఁజాలఁడు. నీవు గోదా వరి సరిహద్దుఁజేసి కటమువఱకున్న యాంధ్రమండలమును నేక చ్ఛత్రముగఁ బాలించుచున్నాఁడవు. పరాక్రమశాలివి క్షత్రి యవంశ్యుండవు. నీలు నీకభివద్యాస్యము — చేతమిాఁదుగ నా

దేశమును బరులపాలు చేయకుము. నామనవివినుము. నీసోద రుఁడగు నాంధ్రుఁడు పాలించుచున్నంతవఱకు బొబ్బిలి నీవు పాలించుచున్నటులే! ఏలమాన కీభిన్నాభిప్రాయము.

విజ—దమ్మన్నగారూ! మీవచనములు యుక్తియుక్తములె. కాని కార్యము మిగిలినది. ఈశాంతము మీకిదివఱకె యున్న బాగుండెడిది, ఇఁక మార్పుఁజేయ వీలుకాదు. బొబ్బిలికోట వశముఁజేసికొనవలసినదె. రానున్నచిక్కుల నావల సవరించు కొనవలసినదె!

దమ్మ—(స్వగతము) దురాశాపీడితుఁడగు విజయరామరాజునకు నావ లుకులు రుచింపవు. హైదరుజంగుతో నించుక మాటలాడిచూ చెద (ప్రకాశముగ) ఓ మహమ్మదీయా! బొబ్బిలిసంస్థానమును గరుణించుట యుక్తము. ఖండాంతరమునుండి వచ్చినను భరత ఖండమున స్థిరవాసమేర్పఱచుకొని మీరు భారతీయులైతిరి. హిందువులలోఁ గొందఱు పవిత్రమగు తమ మతధర్మమునేని పాటింపక జాత్యైక్యము ఘటించి చిరకాలమునుండి పాదుకొని యున్న యంతర్వైరములఁ బోకార్ప మీతో బాంధవ్యములు సైతముఁ జేసియున్నారు. మాకవులు మీకుఁ గృతులనొసంగి యున్నారు. ఈపరిచయము మఱచి మమ్ము పరాసువారిచేఁ జంపింతువా! నీవాంధ్రదేశమునఁ దరతరములనుండి జీవించు చుంటివి. పరాసువారో జలగ రక్తముదొరికినంతవఱకుఁ బీల్చి మడుగులోఁ జేరినటుల భరతఖండమును నిస్సారముఁ జేయువా రెగాని బాగుచేయువారుకారు. కాన నాంధ్రదేశమునకు నాయకమణియనఁదగు బొబ్బిలిగడ్డను పరాసువారి స్వాతంత్ర్య ములోనికిం జేర్పకుము. ఈధర్మరహస్యమును గ్రహింపుము. ఇదియె నాయంత్యవిజ్ఞాపనము. పైనిమీచిత్తము.

హైద—నేనూఏంశయ్యాలా! బొబ్బిలిపైకి బుస్సీ తయ్యారుపడ్డాడు. మీకీమీకీ స్నేహం తక్వావుంది. విజయ్యరాంసాబ్ బొబ్బిలి

పైన కన్నూవేసి వుండాడు. లడాయిక్కి మేమూ తయ్యార్ వుండాము. పావురానియి. బతుక్కిరానీయి. యీదక్షి యీలూ లేదూభాయి. మమ్ము శమిచ్చాలా! నీదీమాట యాదీవుంచి ముందూముందూ తెల్వీకి తెచ్చుకొంటాం. నువ్వు అచ్చాబాత్ శెప్పావు.

దమ్మ—(తనలో) ఔరా! నే నెంతవినయము వహించుచుంటినో వీరంద అంత వ్యతిరేకము వహించుచున్నారు. భావికార్యవిధు లెటులజరుగనున్నవి యొగాని వీరు బొబ్బిలికోటను ముట్టడిం సిద్ధసంకల్పులై యున్నారు. నాబోధయిం దెవరికి రుచింపలేదు. ఇక శాంతోక్తుల నాపి యాచరణీయముం దెలిపెదను. (ప్రకాశముగ) బూసిదొరా! మీరు యుద్ధముచేసి మమ్ము గెలువవలయునని మురియుచున్నారు. కావున నావచనము లించుక యాలకింపఁ గోరెదను. మిత్రభేదముఁ గల్పించి యుద్ధమునకు సన్నద్ధమొనరించినచోఁ బోరున దాంధ్రసైన్యమే ఈనష్ట మనుభవించు నదాంధ్ర దేశమెయని విజయరామరా జింతవటుకు గ్రహింపకున్నాఁడు. చంద్రవంశీయుల రక్తధారలచే దండికి దర్పణాదులొసంగిన యనపోతానాయకుని శరీరమున ప్రవహించిన పరాక్రమరక్తధారలు రంగరాయని హృదయ మునఁ బ్రవహించుచునేయున్నవి. నేనింతవటుకుఁ బరాక్రమ హీనుల రక్షింపుమని మిమ్ముయాచింపలేదు. దేశనాశ హేతుభూతమగు సంగ్రామము మాన్పుఁడని మిమ్ముఁగోరితిని ప్రతిఘటించితిరి. ఫల మందఱనుభవింపవలసినదే. కాన మా వేంకటరంగారాయ నృపాలశిఖామణి యుద్ధమునకే యియ్య కొన్న మీకుం దెలుపుమనిన సందేశము విని మామనోనిశ్చ యము లాలకించి బొబ్బిలిరాజ్యమునకు బయలుదేరిరండు.

సీ॥ ఇటుసూర్యుఁడటు లుద ♦ యించిన బొబ్బిలి

విజయరాముసకు న ♦ ర్పింపఁబోము

వెలమవీరులు ప్రాణ ♦ ములతోడ నున్నంత
దనుక రాజ్యంబుసా ♦ ధ్యంబుగాదు
పద్మనాయకులపైఁ ♦ బగగాల్చి బ్రదికిన
ఘనుఁడు మందున కేని ♦ గానరాఁడు
ఫ్రాంసువారలకైనఁ ♦ బరదేవతకునైన
దెలుఁగుపౌజులు వెను ♦ దీయఁబోవు
తే॥ గీ॥ బుస్సియును హైదరేకాదు ♦ మూఁడునూర్ల
మందిబుస్సులు హైదరుల్ ♦ మార్కొనినను
ఆంధ్రవీరులు చలనంబు ♦ నందఁబోరు
కదలిరమ్మను మరులను ♦ గదనమునకు॥ 13

బుస్సి—మీమనోనిశ్చయముకూడ మాతలంపుల కనుకూలముగ నున్నది.

దమ్మ—ఇంకను మీరు దుర్మతమును విడువకున్నారు. గీతలలోఁ గృష్ణభగవానుఁడు ధర్మమున్నచోట జయముండునని చెప్పి నాఁడు. మీవిక్రమమంతయు నధర్మగర్భితము. మీయధర్మ సంరంభమే మీకపజయము నాపాదింపనున్నది. పద్మనాయక వీరులపరాక్రమము విజయరామరాజునకుం దెలిసినటుల మీకుం దెలిసియుండదు. ఎఱింగియున్న నిటుల సంగరాభిముఖులు కారు. ఈవాక్య మవగతముఁజేసికొండు.

సీ॥ వెలమవీరులు రణ ♦ స్థలినిల్చి నిశితాస్త్ర
ములచేత మిమ్ముఁగ ♦ ప్పటకున్న
అరులొక్క మొగి పయి ♦ కుఱికిమీసేనల
నన్నింటినురుమసే ♦ యకయున్న
దమ్మన చేయుబో ♦ ధలఁ జెవిజొచ్చనీ
యక పోతినంచు నెం ♦ చకయున్న
విజయరామునిమాట ♦ విని దుర్దశాప్తిచే
గ్రుగ్గితిమని తలఁ ♦ చుటకున్న

తే॥ గీ॥ మీదుదుష్కృత్యములె మీకు ♦ మేదురముగ
స్వబలనాశనమును బొన ♦ ర్పకయమున్న
తెలివిమై యనిపై నాశ ♦ తొలఁగుమయ్య
పరవచోల్లోల ♦ ఓ బుస్సిధరణిపాల॥ 14

బుస్సి—నీప్రసంగములతో మాకవసరములేదు. త్వరలో మిమ్ము గెలువ వచ్చుచున్నారము.

దమ్మ—అకటా! అశేషదుర్జన సమావృతంబగు నీధరాచక్రంబున ధర్మమను సూక్ష్మవస్తువు నిలువ నెలవులేకపోయెనుగదా! పెంగపూవును జూచిన తుమ్మెదవలె లంచగొండినిఁగాంచి ధర్మదేవత చాటుమాటులఁ బడితీయుచు. ఇఁక బుస్సికి మనసు తిరుగదు. పద్మనాయకులు జీవితసర్వస్వము గతించినను విరోధుల మన్నింపరు. ఈకారణమున బొబ్బిలిరాజ్యము నిరంతర నిర్మల యశస్సుధాకిరణునిచే భరతఖండమును కలధౌతమన్ని చంద్రికాసాంద్రంబుఁ జేయనున్నది. ఇంతియె చాలును.

మ॥ పరబోధారతులెల్ల తేంద్రయిరి, పా ♦ పవ్యాపకుల్ మంత్రులై
రి రసాభాస దురుద్యమావృతులు శా ♦ స్త్రీయార్థ నిర్ణేతలై
రి రణప్రాభవశూన్య దుర్మదులు దో ♦ ర్వీర్యాఢ్యులై రీనిరం
తర భారంబెటులర్క భరించెదవొ మా ♦ తా! ఆంధ్రసామ్రాజ్యమా

విజ—ఓరీ! దమ్మన్నా! నీప్రగల్భములఁ జాలించి నావిక్రమసూత్ర నాలకింపుము. వెలమవీరులకుఁ బ్రపంచమంతయు వెలుచున ములు గతించి చాలకాలమైనది. ఎపు డాంధ్రదేశము పరా వారి హస్తగతమయ్యెనో నాఁటనుండియే మీతేజ మంతరిం నది. మీవిజృంభణములు శాంతించినవి. ఇఁక మీవిక్ర ములు సాగిరానేరవని గట్టిగ నమ్ముము.

చం॥ అరులకు వెన్నుఁజూపని ని ♦ రంతర విక్రమ భాసమానులై
తురకలు, గర్వసంభృతి ♦ దుస్తర వైరివిదారణక్రియా

పరులగు ఫ్రాంసుసైనికులు, ♦ పౌరుషరూపులు రాచబంటులున్
బోరఁగొననున్నవా రెటుల ♦ బొబ్బిలికోటను గాచికొందురో॥ 16

దామె— ఈవిజయరామరాజు వాక్యంబులన్నియుఁ ద్రాఁగుబోతువాని భాషణములవలెఁ దిరస్కరించుచున్నాఁడ. ఈతని వాక్యము లాలకించఁ దగినవి గోడలె. ఓబుస్సినరపాలా! సంధి కరుదెంచిన నన్ను దిరస్కరించుచున్నారు. పిమ్మటఁ బశ్చాత్తాపము నొంది ఫలములేదు. ఇపుడె మీహృదయముల నాలోచనము నకుఁ బ్రేరేపుట యుక్తధర్మము. నేను సాత్త్విక ముపయోగించితి ననియు బొబ్బిలివెలమవీరు లందఱిట్టివారే మోయని భ్రమించుచున్నారేమొ! ఆవ్యర్థభ్రాంతియే మీకంత్యకాలముఁ గల్పించిదీఱును. మీకును మాకును జాతిమతభేదములుకలవు. మాదురదృష్టవశమున మాతృదేశమునకు మీరధిపతుకుఁటి. కాననే మా కష్టసుఖముల యోజింపరైతిరి. పరరాజన్య శిక్షాచరణంబునకు మేము గలనైన జంకముగాని దేశీయవధయనిన మాహృదయములు కంపించును. ఖడ్గములు చంచలించును. ఏల మీరీపాపకార్యమున బాలుఁ బంచుకొందురు. ఏకామిష వాంఛచే నేల బొబ్బిలిని విజయనగరమును నంతమొందించెదరు?

సీ॥ బేతాళుపైకి ద ♦ ర్పించిదూఁకిన చెవ్వి
రెడ్డి విక్రమ మంత ♦ రించలేదు
వైరికిఁ బ్రాణముల్ ♦ పణముఁజేసిన బ్రహ్మ
నేని శౌర్యంబు క్షీ ♦ ణించలేదు
రాజరక్తమునఁ ద ♦ ర్పణము సల్పిన యన
పోతభూపు ప్రశస్తి ♦ పోవలేదు
తురకభూపతుల నె ♦ త్తుట క్రీడసల్పిన
మాదనాయకు శక్తి ♦ మ్రగ్గలేదు

తే॥ గీ॥ పద్మనాయక నరపాల ♦ భావవీథి
పూర్వవిఖ్యాతి వాసనల్ ♦ పోవలేదు

వెలమవీరులముందు మీ ♦ బలములెంత
చావు కొనితెచ్చికొనకుఁడో ♦ శత్రులార॥ 17

హైద—నీకీ మాకీ షంబంధంలేదు. హుజూర్ నీదీమాటా యినుటాన్నీ ఖుషి లేకుండా వుండాడు. నీదిమాట పాలించి నీదీదోవ నీవ్ శూస్కో. జావ్ జావ్.

విజ—దమ్మన్నా? పాపము పెద్దవాఁడవు. ఉపన్యసించి ఉపన్యసిం యలసితివి. ఇఁక నీవృథా కంఠశోష ముగించి యలసటఁ దీర్చి కొనిపోవఁబట్టుము.

దమ్మ—ఏమీ! పరిహాసము లాడుచున్నాఁడవా! నీవు మాకీతిక్షే నపుడు సగౌరవముగ స్వస్థానమునకుఁ బ్రయాణముచేయింతున

మ॥ లలితప్రాభవ భాసమానులు గుణా ♦ లంకారులౌ వెల్మవీ
రులు నీరాకకు స్వాగతంబొసఁగి కో ♦ ర్కుల్ దీర్చుచున్నింత్రు బొ
బ్బిలికిఁ రమ్ము నృపాల.

ఓహైదర్ జంగుమంత్రీ! బుస్సిదొరా! మిమ్ముఁ బిలువలేదనుకొనకుఁ
మీరిరువురుఁ ♦ వేవేగనే తెండు ని
శ్చలదోర్వీర్యులు పద్మనాయకులు కాం ♦ క్షల్ గూర్తు యుద్ధంబున

విజ—ఇఁక నీచాతుర్యోక్తులఁ గట్టిపెట్టుము. ముందు బొబ్బిలిరాజ్య వినాశనము గాకుండఁ బద్మనాయక సైన్యము రూపుమాయ కుండఁ గాపాడుకొమ్ము.

దమ్మ—కుబుసమువిడచిన గోడ్రత్రాఁచుబాముతో నాటలాడునట్లు నాముందు దురహంకారోక్తుల బయటపెట్టుచున్నాఁడవా! దేశము భంగమగునేమో యని నిన్నింతవఱకు క్షమించితినిగా శక్తిహీనుఁడనై యూఱకుండలేదు. క్షత్రియరక్తమును వెలమకత్తులు పానముజేసి చాలకాలమైనది. నాఁ డనప నాయకుడు తనతండ్రికిఁ దర్పణాదులనొసంగుట కి న గుర్తు నిమిత్తమై నాటాకక్షత్రియులగంఠనాళములఁ ద్రెంచి

దృష్టిఁగావించెను. నేఁడు మరల రాజ్యలక్ష్మికిఁ దర్పణాదులొసంగుటకు వేంకటరంగారాయఁడావ్రతమును బురశ్చరణ గావింపనున్నాఁడు. భారతీయులరక్తముతో భగతమాత నెటులఁ బూజింపవలయునో తోఁచక నవనాగరకులు నిన్ను రణరంగమునఁ బరిత్యజించినను బూర్వాచారపరాయణుల మగు మేమా వీరవ్రతము నియమబద్ధముగ నొనరించి భూతప్రేతపిశాచాదులఁ దనుపఁగలము.

మ॥ పరబాధా చరణాను భావులగు నీ ♦ పాశ్చాత్యులఁ గూడి, దు
ర్భర సంగ్రామ నిబద్ధమానసుఁడవై ♦ రాకుండ నీ శీర్షమి
త్తఱిఁ జెండాడి మదీయ మాతృధరణీ ♦ దైన్యంబు వారింతు ని
ల్వర శ్రీతాంద్ర కులాబ్ధిచంద్రుఁడగు బా ♦ పారాయఁ డానానసఁ
(విజయరామరాజును గత్తితోఁబొడిచి బుస్సి హైదరుజంగులఁ గాంచి) ఓ అరాతులార!

ఉ॥ పోరఁగ శక్తియున్న మెడ ♦ బొబ్బిలికోటకురండు, రిత్తగా
బీరపుమాటలాడినను ♦ బ్రేలిన లాభములేదు, విక్రమా
కారులు పద్మనాయకులు ♦ గత్తులనూరుచున్నవారు దు
ర్వారి చమూసమూహమును ♦ స్వాగతమిచ్చి బహూకరింపఁగ॥

దమ్మ—(తనలో) ఇప్పటికి వచ్చినపనితీఱినది. సంధి సర్వవిధముల భంగమైనది. యుద్ధమె నిశ్చయమని తేలినది. ప్రాణములతో బొబ్బిలికోటకుఁ జేరి యిచ్చటి విపరీతపరిణామములన్నియు నట నెఱింగించువఱకు నేనీ విరోధిబృందమునకుఁ జిక్కకుండ జాగరూకత వహింపవలయును. కావున నే నిట నిలుచుటయుక్తము కాదు. (పోఁబోవును)

హైద—అరే! కిదర్ హైరే, లాడూఖాఁ, జానూఖాఁ, సిద్దిబిలాల్, మాహమ్మద్ హుసేఁ, దమ్మన్నసాబ్ పోతూవుంది. పట్కో పట్కో. బేగీ. బేగీ.

దమ్మ—ఈశూరంమన్యుఁడు నన్నెదిరింపఁజాలక సేనానాయకులఁబిల్పు చున్నాఁడు. వాండ్రు నన్నెంతవఱకు వెంబడింతురో యెటుల ప్రతిఘటింతురో చూచెద.

(దాఁమెరదమ్మన్న నిష్క్రమించును)

విజ—(కత్తిఁదీసికొని) ఏఁడీ. దమ్మన్న. యెటుపోయినాఁడు. కాన రాఁడేమి?

శా॥ గర్వాతీతవిరోధిభూరమణహృ ♦ త్కాలామిషాస్వాదనా
ఖర్వప్రాభవ భాసమానమగు మత్ ♦ ఖడ్గంబుచేఁ జెండి, నా
దుర్వారోగ్ర పరాక్రమానలమునం ♦ దుర్గా నిన్ను వ్రేల్చుత్ర్రవః
పర్వంబుల్ బొనరింతు మామకయశః ♦ ప్రఖ్యాతి దమ్మాస్వాయా.

(లేవఁబోవును)

(దిక్కులఁజూచి) ఎచ్చటకుంబాఱిపోయె! కానరాఁడేమి! దమ్మన్నా! దమ్మన్నా! ఈవ్రేటునుగాచుకొమ్ము. నీశిరమీవ్రేటుతో బడితీఱును.

హైద—దమ్మన్నాసాబ్ బొబ్బిలికీపోయిందీ! ఇంకా ఆయనపైనా నీ కోపంయెందుకు. ఆయన వస్తాదువుండాడు. కోపం మనిసి డాడు.

బుస్సి—దాఁటిపోయినవానింగూర్చి పరోక్షమున భాషించుట యుక్తముకాదు. విజయరామరాజా! నీకేమి గాయములు తగుల లేదుగద! బొబ్బిలివారు ద్రోహులవలె నున్నారు.

విజ—మీయనుగ్రహమువలన నాకుఁ గాయము తగులలేదు. కాని కొద్దిగఁ గత్తి గీచుకొనిపోయినది. బొబ్బిలివారు తమప్రాణములనేని లక్ష్యపెట్టరనియు నెంతవారలనేని దిరస్కరింతురని యిఁదమ కిప్పటికి బోధపడియుండును. కేవలము బరాక్రమమును విశ్వసింపక ప్రాణాపాయమునకు వెఱవక యుక్తాయు

విషయములలో సైతము స్వబుద్ధి వినియోగింపక విజృంభించు నీపద్మనాయకు లవశ్యము శిక్షార్హులు.

హైద—బొబ్బిలివాండ్లకి మంచీసాహసం వుంది. వాండ్ల ప్రాణం తీపి లేదు. దమ్మన్నసాబ్! ముసిలివాడు అయ్యగూడ బాతీఆడినట్లు ఆడాడు. అచ్ఛా.

బుస్సి—విజయరామరాజా! ప్రాణములకేని తెగించివచ్చిన దమ్మన్నతో నీవు వాగ్వాదములుగావించుట గొప్పదోషము. ఇంక నతఁ డనుభవజ్ఞానముఁగల యోగ్యుఁడుగాన నూఱకుండెను. లేకున్న నెంతటి సాహసకార్యమునకేని జొచ్చియుండును.

హైద—హుజూర్ సాబ్! నీదిబాత్ సచ్ వుంది. అచ్ఛామాట శెప్పావు.

విజ—ఏమో మిగిలినదానింగూర్చి ప్రసంగించిన లాభములేదు. ఇఁక ముందేని బొబ్బిలివారిని నిర్బంధింప మనమందఱము సిద్ధపడ వలయును. ఓ బుస్సిప్రభూత్తమా! బొబ్బిలివారి యహంకారము ను జిత్తగించితిరికదా! ఎవఁడో యనపోతానాయకుఁ డఁట. క్షత్రియవంశము నిర్మూలముఁగావించెనఁట. ఇటులె మనల నిర్మూలింతురఁట. ఈముచ్చటలతోనే మనముపద్మనాయకుల యందు నేటికాలమునఁగూడ ననపోతనాయకునినాఁటి ప్రతిభ కలదని భ్రాంతిపడుదుమా? ముందు పద్మనాయకవీరుల బంధీకృతులఁ గావింపవలసినదే? తద్రాజ్యము వశముగావించుకొన వలసినదే. బొబ్బిలివీరులు యుద్ధమునకు సన్నద్ధులు కాకముందె. మనము హఠాత్తుగ ముట్టడించినచో నిరంకుశముగ రక్తపాతము లేకుండ జయింపఁగలము. ఇంతియుగాక

సీ॥ రావు వేంకటరంగ ♦ రాయని, మామక
సేనావిధేయునిఁ ♦ జేయవలయు
బొబ్బిలి సంస్థాన ♦ మును, బద్మనాయక
పాలనమున కెడఁ ♦ బాపవలయు.

తాండ్రపాపారాయు ♦ దర్పంబు క్షత్రియ
వీరవశంబుc గా ♦ వింపవలయు
వెంగళరాయు దో ♦ ర్వీర్యంబు శాత్రవ
సైనికబద్ధంబు ♦ సలుపవలయు

తే॥ గీ॥ విజయరామావనీశ్వర ♦ నిజభుజాప్ర
సంగమును లోకమందెల్ల ♦ సాcటవలయు
బుస్సినరపాల! దుర్వైరి ♦ పుంజహరణ
సాధనమునకు యత్నంబు ♦ సలుపుమయ్య॥

బుస్సి—బొబ్బిలివారిని మన్నింపము. నాదర్శనమునకు రాకపోవుటయే
గాక సంధిపేరుc బెట్టి దమ్మన్నను ద్రోహకార్యమునకుc బ్రేరే
రంగారావు దండనార్హుcడె. బొబ్బిలిరాజ్యము వెలమవా
యాజమాన్యమునుండి తొలంగించినగాని నాయాగ్రహము చల్లా
రదు. హైదర్ జంగుసాహెబ్! మనము బొబ్బిలికోటను శీఘ్ర
ముగా ముట్టడింపవలయును. రంగారాయని వశ పటుచూ
వలయును. నీయభిప్రాయమెద్ది?

హైద—వాండ్లకి మనం సిచ్చ శెయ్యకపోతే మనకీవాండ్లుప్రా
తీస్తారు. లడాయిక్కి పోవడం నాకి భోత్ ఖుషీవుంది. (చూ
ఎవరో వస్తూవుంది.

విజ—లాడూఖానువలె నున్నాcడు (చూచి) అగునాతcడే.

లాడూ—(ప్రవేశము) ఆదాబ్ సర్కార్.
హైద—ఏమీ! నీకిద్రేహం నెత్తుర్ అయిందివుంది. నీకీ దెబ్బతగిలి
లేదూ.

లాడూ—మహారాజ్ శెప్తాకీ దమ్మన్న గుట్టంకీ ఎక్కి బొబ్బి
దోవాపట్టి శుక్కాపొయ్యేటట్టు పోతావుండాడు. ఆయ
తట్టుకోవాలవాలని మాసిపల్లి... జానూఖాన్
పోయి పట్టుకుంటే అందర్కి నెట్టి గడబిడా శేసి నాకీ

పొయ్యాడు. నేను దమ్మన్నకి కసరత్ మీాదక త్తితో కొట్టానుజీ!

విజ—తక్కినవారల కాదమ్మన్నవలన నెట్టిగాయములు కలుగలేదుకద!

లాడూ—వాండ్లకు థోడా థోడా తగిలింది మహారాజ్. నాకీ బాగా తగిలింది. దేఖో (గాయములు చూపును)

బుస్సి—మీారలందఱు గాయములకు మందు లుపయోగించుకొని సేనలకు శిక్షలొసఁగుచుండవలయును. కొలఁదిదినములలో బొబ్బిలి కోటపైకి దాడి వెడలవలయును.

లాడూ—అచ్ఛా ఆదాబ్ మహారాజ్. (నిష్క్రమింతును.)

హైద—బొబ్బిలి అద్మీలు పాలా పాహసంవాళ్ళు వుండారు. హుజూర్కి మాట అంటే వాళ్ళకీ తిరస్కారంవుంది. విజయరాం సాబ్‌కి సంపాలాఅని వాళ్ళకి వుంది. మనము ఊర్కావుంటే సంపీయేసీ తీర్తారు. మనము బొబ్బిలికీ పాడూ శెయ్యాలా! తీరలా!

విజ—దేవా! నావిజ్ఞాపనము నవధారుఁడు.

ఉ॥ పోటుఁదనంపుబీర ముడి ♦ వోనికడిందిని బొబ్బిలిక్, నిరా
ఘాట పరాక్రమక్రమము ♦ గస్పఁడ బాడొనరించి, విక్రమా
ర్భాటముఁజూపి మూర్ఖులగు ♦ రావుకులీనుల దాస్యకర్మకి
చ్చోటికిఁ బట్టి తేవలయుఁ ♦ జూచి సహింపఁగరాదు మార్తురఁ॥

బుస్సి—విజయరామరాజా! నీవు కోరినదొక దుస్తరకార్యము కాదు. బొబ్బిలివారి సాధించుట మీాకంటె మాకవశ్య విధాయకము. మేము వీరిని సహించినచో నితరరాజులు కప్పము లొసంగుదురా! దర్శనమునకువత్తురా! ఈవిషయమై సందేహముపెట్టుకొన నవసరములేదు. ఒక్కఫిరంగిదెబ్బతో బొబ్బిలికోటకూలఁగలదు! హైదర్‌జంగ్! సేనలు యుద్ధమునకు సిద్ధముగనున్నవా!

హైద—మనదీ షేనా అంతమెక్వాలేదు. నాలుగుయేలషైన్నెం ఐదువందల్కీ పరాస్‌దొర్లువుండారు. బొబ్బిలిపైకి పోవడానికి యీాషైన్నంసాల్దు. సాల్దు.

విజ—అటులైన నావెంటవచ్చిన పదివేలసైన్యమును గూడ మీాకు

సహాయమునకొాసంగి నేనును యుద్ధమునకు వచ్చెదను. అవస
మైనచో విజయనగరమునుండి యింక౯ బదివేలసైన్యమున
దెప్పించెదను. మనకు సేనకేమికొఅవు.

బుస్సి—ఇఁక నాలసింప నక్కఱలేదు. సేనల విభాగముఁజేసి వాండ్రక
బ్రయాణముఁ జెప్పవలయును. విజయరామరాజా! నీకా బొబ్బిలి
కోట కెన్నియగడ్తలున్నది, ఎన్నిబురుజులున్నది, సైన్య మెచ
యుండునది తెలియునా?

విజ—నాయొద్ద బొబ్బిలిరాజ్య స్వరూపపటము కలదు. దానిని బరిశీలి
చిన నన్నివిషయములు బోధకాఁగలవు. బొబ్బిలికోట యొక్క
బాగోగులు రహస్యవృత్తాంతములు తెలిసిన సైనికులు సైన్య
నాయొద్దకలరు. అడవులలోనుండి యొరుల కంటఁబడకు
బొబ్బిలికిఁ ద్రోవఁదీయఁగల సూర్యనారాయణరాజను నొకడు
యుఁడు నా సంస్థానము నందున్నాఁడు.

బుస్సి—నీవీవిషయమునఁ దగినప్రయత్నములో నున్నాఁడవుకావున నీ
యొక దుస్తరకార్యముకాదు. నీయాంధ్ర సైన్యమునకు నీవ
పతిగ నుండుము. నలుగురు పరాసుసర్వసేనానాయకులను కొ
యాయుధములను నీకు సహాయమొసంగుదును.

హైద—ఆలశ్యం. అమ్రుతంకీయిషంఅని తెలింగే శాస్త్రంవుం
పోదాంరాండి బొబ్బిలికోటకి చూర్నంకీ చూర్ణం శెయ్యాలె

విజ—మీరు తలంచిన బొబ్బిలికోట సాధించుట యొక లెక్కా?

బుస్సి—రండు పోవుదము. ముందు సైన్యమును జూడవలయును.

నిష్క్రమింతురు

ద్వితీయాంకము

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

తృతీయాంకము.

(రంగారావు, వెంగళరాయఁడు, కాకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు, ఇనుగంటి ధర్మారాయఁడు, చెలికాని వెంకయ్య, తాండ్ర పాపారాయఁడు ప్రవేశింతురు.)

రంగా—మిత్రులారా! దమ్మన్నగారింక సంధికార్యము నిర్వహించి రాకుంట కేద్ది కారణము? మనప్రత్యర్థులేమేని దురంతమునకుఁ బాల్పడియుండరుకదా! ఆయాసవలనఁ బర్యవసానము తెలియువఱకు మిన్నకుండవలసినదె!

శా॥ అన్యోన్యంబుగనున్న యాంధ్రనృపులం ♦ దంతర్విరోధక్రుధా
విన్యాసంబుజనింపఁజేసి భరతో ♦ ర్వీసంగ్రహింపంగ దా
ర్జన్యంబుం బొనరించుచుండిరి విదే ♦ శక్ష్మావిభుల్ - రామరా
జన్యుండీ విషయంబెఱుంగఁడె యప ♦ స్మారుండో యున్మత్తుఁడో॥

వెంగ—సంధి సంగ్రామముగా మాఱెనేమో!

చెలి—మాఱినను మాఱియుండవచ్చును. ప్రత్యర్థులేమేని రంగారాయప్రభునివిషయమైగాని బొబ్బిలివిషయమైగాని యనుచితప్రసంగమొనర్చిరేని దమ్మన్నగారిశాంతకవచము పగిలితీఱును. అప్పుడు దమ్మన్నగారు వెనుదీయరని నావిశ్వాసము.

ఇను—ఒకదమ్మన్నగారేకాదు. ఇంగితవేదియగు నేపద్మనాయకుఁడైన మనల దూషించిన వాని నెట్టివిపరీతావస్థలోనేని మన్నింపఁడు. మాతృదేశద్రోహము నాచరించుఁ బాపాత్ములను సహించుటకు బద్మనాయకులు సమర్థులా?

కాక—ఇదిగో? దమ్మన్నగారు వచ్చుచునేయున్నారు. (తేఱిచూచి)

చం॥ కనులను గెంపుచెన్నలరఁ ♦ గాయమునిండను నెత్రుచాఱికల్
కనబడ, నెమ్మొగంబుపయి ♦ గ్రౌర్యముశాంతము కందళింపఁగాఁ
దనగతిఁదానెఱుంగని వి ♦ తంబునదమ్మనగారు శూన్యచే
తనులయియేగుదెంచెడి క ♦ తంబునునారయుమయ్య నెయ్యమా!

ఇను—(చెలికాని వెంకయ్యతో) మిత్రమా? కార్యముమిలిగినటులున్న ది
లేకున్న దమ్మన్నగారింత యుద్రేకముతో మైమఱచి యేతెంతురా!

చెలి—నాకునటులనేతోఁచుచున్నది.

(నెత్తురుగుడ్డలతో దమ్మన్న గారుప్రవేశింతురు)

పాపా—ఔరా! దమ్మన్నగారూ! ఏమీ యీప్రళయము. ఏమి యీ
విపరీతము. నీమేన నెత్తురుచాఱిక లగుపడుచున్నవే! ఇది విధి
ధులకృత్యమేనా?

శా॥ ఔరా! వైరినృపాలులార! మిము దా ♦ త్యార్థంబు ప్రశ్నింపగాఁ
జేరఁ వచ్చిన వీరవర్యు నిశితా ♦ సిఁ నొచ్చజేయంగనౌ
నే! రాజన్యులుకారె! ధర్మము విడఁ ♦ శ్రేయంబె? గర్వంబు చే
కూరఁ జేయునె సద్యశశ్చటలు మీ ♦ కుఁ గష్టముష్టింపచుల్!

రంగా—దామెర వంశ భూషణా! ఎట్టి దురవస్థకుఁ బాల్పడితివి.

ఉ॥ వైరముమాన్పి సంధి సలు ♦ పంగలవాఁడనటంచు నేగి యీ
తీరున నొచ్చినావె? దుర ♦ దృష్టవశంబున వైరిరాజిచే
పూరిమికాఁడ; నిన్నుగను ♦ గొన్న, హృదంతరజన్యవిక్రమ
స్ఫారతరాగ్ని హోత్రము ప్ర ♦ శాంతి వహింపక ప్రజ్వరిలించెడి

దామె—రాజా! ఇది దురదృష్టమన్ని యానతీయకుఁడు. నాయన
మీరుకారకులుకారు. నేను నిశ్చయముగ శిక్షార్హుఁడనే.
లనఁ జిత్తగింపుఁడు.

శా॥ సంధింగూర్పఁగ జాలనైతినని నీ ♦ చంబైన దేహంపు సం
బంధంబుఁ విడనాడఁజూడ్తి, న ♦ నల్పప్రాభవా పేత గ

ర్వాంధీభూతమనస్కులీ పురముపైఁ ♦ బ్రజ్ఞాబలాహంకృియా
స్కంధావారము నిల్పనుండి రెటులీ ♦ కాలుష్య మీక్షించెదర్ ॥5

పాపా—ఏమీ! సంధిప్రియత్నములు వ్యర్థమయ్యెఁగా. ఔను బుస్సి హైదరుజంగులు సంధికియ్యకొందురా? ఇయ్యకొనిన విజయ రామ రాజూటకొననిచ్చునా? విజయరామ భూపాలున కంత్య కాలమునకె యీదుర్బుద్ధులుపుట్టుచున్నవి. ఓవిజయరామా?

చం॥ మొఱకుతనంబు పెంపెసఁగ ♦ బొబ్బిలికోటను ముట్టడింపఁగాఁ
దరియఁగవత్తువేని, నిను ♦ దారుణహేతిని గూల్పకున్న నా
కరముకరంబె? నీయురము ♦ గాఢహతిన్ విదళింపకున్న నా
శరము శరంబె? నీకెబెనఁగి ♦ చంపకయుండిన వెల్మబిడ్డనే॥ 6

వెంగ—పరాక్రిమములు పరామర్శములు తరువాతఁ జూచుకొందము. మీ సంధినియమములు ప్రతిపక్షుల కెటు లెఱింగించితిరి. వారేమని ప్రత్యుత్తర మొసంగిరి.

చెలి—మిత్రిమా! ఆమూలాగ్రి మెఱిఁగింపుము.

దమ్మ—ఎఱింగింపక చేయునదేమున్నది. నేను సంధినియమముల నెఱింగింప రాజమహేంద్రివరమునకుఁ జనకమున్నె మీకడ శిక్షితుఁడైన పరిచారకుఁడు హైదరుజంగునకు బుస్సిదొరవారికి లేనిపోనివి నివేదింప వారు కోపఘూర్ణితమానసులై యుండిరి. విజయరామరాజుసందర్భములోఁ గొన్ని యీర్ష్యాజనకవాక్యముల బోధించెను. ఇంతలో నేను సందేశమును దీసికొని వారి చెంతకుఁ జేరితిని.

ఇను—మీరు రాయబార మొనర్చునపుడు బుస్సిదొరవారొక్కరె యున్న కార్యము శతవిధముల ఫలించెడిది. ఆయన చాలయోగ్యుఁడు. పిమ్మట నేమిజరిగినది.

దమ్మ—(రంగారాయనిదిక్కై) తామును వెంగళరాయఁడును బాపారాయఁడును వచించిన వాక్కులలోని యర్థము బుస్సి, హైదరు

జంగు, విజయరామరాజుల కెఱింగించితిని. హైదరుజంగు, బుస్సికి వంచనోక్తుల బోధింపసాహసించెను. అపుడు బుస్సిదొ వారు కనులెఱ్ఱఁజేసి రంగారాయఁడు విరసుఁడనియు, మమ్ము నలక్ష్యమొనరించెననియుఁ బేర్కొనుచు బొబ్బిలిరాజ్యము విజయ రామరాజున కొసంగెదను. మీరాజు బొబ్బిలికోటను విడచిపెట్టెడినా? యనియడిగెను.

రంగా—తరువాత నేమిజరిగినది.

కాక—ఏమీ? బొబ్బిలిరాజ్యము విజయరామరాజున కొసంగునా! ఒసంగువాఁడు బుస్సియా? అనుభవించువాఁడు విజయరామ రాజా? ఎంతవింత! ఏమియాగడము.

చం॥ గుదులుగ వైరిభూపతుల ♦ కుత్తుకలఱ్ఱబఱరాల్చి పౌరుషా స్పదులయి వెల్మవీరులు, ప్ర ♦ శస్తతరంబుగ యుద్ధపద్ధతుల్ ప్రిదులఁగఁ జేయువేళఁ గను ♦ పించును మీబల విక్రమాది సం పద లిపుడేల వ్యర్థపువి ♦ వాదములో పరిపంధిభూపతుల్ ॥

దమ్మ—బుస్సిదొరవారు బొబ్బిలికోట విడువుమనుట కేను సహింప యుద్రేకముచే నోడలుమఱచి విజయరామరాజు వికటభ్రుకు కరాళుఁడై నన్నుఁదిలకించుచుండ హైదరుజంగు కనులనిప్పు లొలయ నామొగము పైఁగ్రూర నిరీక్షణంబులఁ బ్రసరింప చుండ బుస్సినిజూచి వలసినంతవన్నె సంగెదము గాని బొబ్బిలి కోటను విడువమనియుఁ గోరినంతరొక్కము మీకొసంగినను విజయనగరరాజ్యము మాకొసంగెదరా యనియు వాకొంటి

రంగా— మిత్రమా! నీవాక్యము లాదరణీయములు. తరువాత తరువాత.

కాక—మీవాక్యములు విజయరామరాజునకు వాగ్బంధన మొనరిచి యుండును. దీనికి బుస్సిదొరవా రేమిప్రత్యుత్తర మొసంగిరి విననోకెదను.

దమ్మ—బుస్సిదొరవారు నామాట పాటిసేయక రంగారావు బొబ్బిలి కోట విడచిపెట్టి పోవలసినదె! విజయరామరాజునకు బొబ్బిలి రాజ్యము కొలునకొసంగవలసినదె యనివాకొనసాగెను. విజయ నగరరాజ్యమును గోరెదవాయని విజయరామరాజు పండ్లుఁ బటపటఁగొఱుకుచుఁ బైకిఁ గత్తిఁగొనిదూఁకె.

చెలి—ఓరీ! విజయరామరాజా! పరులరాజ్యముపై నీకెంతయాసగల దో నీరాజ్యముపైఁగూడఁ బరుల కంతయాస కలదనుకొనుము. నేఁటి బుస్సి ప్రాపకము జీవితాంతమువఱకు స్థిరమైనది కాదు. తరువాత నీకు రక్షకుఁడెవఁడు.

ఉ॥ బొబ్బిలిరాజ్యమేలుదని ♦ పొంగుచుఁ బొర్లుచునుంటి వద్దినీ
యబ్బ గడించినట్టిధన ♦ మా! యొకఁడిచ్చెడియాతఁడా? ఒకం
డబ్బెనటంచు బావుకొన ♦ నర్హుఁడ చాలును రామరాజ త
బ్బిబ్బులు, విక్రమించి గరు ♦ వించి స్వరాజ్యముఁ గోలుపోకుమా॥

తాండ్ర—ఆపిమ్మట నెటులఁబరిణమించెను?

దమ్మ—విజయరాముని యకృత్యములు చూడ నాకును సాహసమతి శయించి సంధి సర్వవిధముల విఫలమయ్యెనని నిర్ధారణముఁ గావించి కొని కరవాలముతో విజయరామరాజును బ్రహారముఁ గావించి గృహాభిముఖుఁడనై వచ్చుచుండ నన్నుఁ దురుష్కులు చుట్టుముట్టి గాయములుజేసిరి. ఎటులేని మీకీ వార్త నెఱింగించి ప్రాణముల మాతృభూమిలో విడచుట యుక్తమని మిమ్ముదర్శింప నేగుదెంచితిని. సంధి సర్వవిధముల ఫలరహితమయ్యెను. యుద్ధమునిశ్చయము. ఇఁకమీచిత్తము.

రంగా—(కోపముతో) ఓయీ! విజయరామరాజా! నీయందెట్టి విపరీత భావము లుత్పన్నము లగుచున్నవి. పరులదాస్యమునకుఁ బాలు పడుటయె గాక పరులరాజ్యమునకుసైత మాసించి కలవరాని గడ్డికఱచి పట్టరానివాండ్ర కాళ్లుపట్టుచున్నాఁడవా! నీవెంత

రాజాధిరాజు వైననేమి, అదృష్టశాలి వైననేమి, ఎంత సద్వంశ్యుడ వైననేమి! నీబుద్ధుల బట్టిచూడ నెంతటి నీచదశ కేని యర్హుడవనితోఁచుచున్నది. ఈ రంగారాయని కంఠనాళమున నాయువుండువఱకుఁ బద్మనాయక సైన్యమున సంగవికలుఁడై ఆరోగ్యశూన్యుఁడై యొక్క సైనికుఁ డేని ప్రాణముతో నుండువఱకు బొబ్బిలిసంస్థానము విరోధులకు వశము కానేరదు. కానీయము. పరరాజ్యమును విజయరామరాజునకుఁ గట్టిపెట్ట విజృంభించిన బుస్సిదొరయు, లంచపుగడ్డిమేసి పరలోక మున్నదనియైన తలంపని హైదరుజంగుమంత్రియు మాకోపానలమునకుఁ జెదలు పురుగులు కావలసిన వారె! ముఖ్యముగ విజయరామరాజు శిక్షార్హుఁడువధ్యుఁడుఁ గూడ నాతఁడే!

సీ॥ క్షత్రియ రక్తపం ♦ కమునందు జయలక్ష్మి
 విజయార్థమై తాండ ♦ వించుకొఱకు
పద్మనాయకవీర ♦ పౌరుష తేజంబు
 పృథ్వీస్థలమున వ్యా ♦ పించుకొఱకు
రావువంశీయుల ♦ రక్తనాళంబులు
 మాతృదేశప్రీతి ♦ మనుచుకొఱకు
వెలమశూరుల చరి ♦ త్రలు భారతీయుల
 ప్రాంచితకీర్తిఁ బ ♦ రించుకొఱకు
తే॥ గీ॥ ఆత్మసంస్థాన సంరక్ష ♦ ణార్థమై ప్ర
 పంచమున కాయువుల సమ ♦ ర్పించుకొఱకు
పంచభూతాదికంబు లీ ♦ క్షించుచుండ
గరమునం దాల్చుచున్నాఁడ ♦ ఖడ్గమిపుడు॥

పాపా—ఓరాజా! ఇక సహింపవీలులేదు. సోమకుల పరశురాముఁ డనపోతనాయుడు ఆంధ్రదేశమున సామ్రాజ్యముస్థాపించునే దేవి నుపాసించెనో రావుపెద్దనాయఁడు బొబ్బిలిసంస్థానస్థాపించునపు డేదివ్యస్వరూపిణిని ధ్యానించెనో యాపంచాశన్మంత్రాక్షరవిభాసినిని దేశమాన్యను భారతమాతను మనసా

అము స్మరించి రణార్థులము కావలయును. ఓపద్మనాయక వంశభూషణులారా! విరోధి రాజన్య సంహార ప్రాభవాకరులారా! విక్రమ ప్రాప్త నిర్వ్యాజ కీర్తిమూర్తులారా! లెండు. ఖడ్గముల ధరింపుఁడు. మాతృదేశమును నిష్కళంకమగు భక్తితోఁ దల్లీయని సంబోధింపుఁడు. కరవాలములకు మెఱుఁగుబెట్టుఁడు. మీ దేశభక్తియు రాజభక్తియుఁ బ్రకటింపుఁడు.

ఉ॥ చూచెద రేటికో వెలమ ♦ సోదరులార! విరోధిబృందముం
బీచమడంచుఁడీ! తెలుగు ♦ బిడ్డల నెత్తురుతోడ వీరల
క్ష్మీచరణాంబుజంబుల సృ ♦ జింపుఁడు లత్తుక, ఆంధ్ర తేజముం
లోచనగోచరంబుగ వె ♦ లుంగఁగఁ జేయుఁడి, విక్రమింపుఁడీ॥ 10

ఓపరాక్రమైకధనులారా! ఓప్రభుభక్తి పరాయణులారా! మఱియొక విజ్ఞప్తి.

సీ॥ వచ్చుసేనలకడ్డు ♦ పడి వినాశనముఁగా
వింప సైనికులఁ బం ♦ పింపవలయుఁ
బరిఘలపైనుండి ♦ వచ్చుమార్గంబుల
నన్నింటి తీసివే ♦ యంగవలయు
దగినయోధులకాయు ♦ ధములిచ్చి కోటగో
డలపైని బాఱుగా ♦ నిలువవలయు
సాహసస్ఫూర్తికై ♦ సమరడిండిమముల
నెడతెగకుండ మ్రో ♦ యింపవలయు

తే॥ గీ॥ అరులవృత్తాంతములనెల్ల ♦ నరయుకొఱకు
యోగ్యులగు చారులకు నాజ్ఞ ♦ యొసఁగవలయు
క్షణము రిత్తగ జరుపఁగాఁ ♦ జనదు వెలమ
శూరమణులార! మీపని ♦ చూచుకొండు॥ 11

ఇను—పాపారాయాగ్రణీ! మీవీరవాక్యములు పద్మనాయకయోధులకు బ్రోత్సాహము నెలకొల్పుచునే యున్నవి. సంధివిషయ మింత

విపరీతముగఁ బరిణమించెను. గావున విరోధులు హఠాత్తుగ నేయర్థరాత్రిముననో మనపైఁ బడకమానరు. కావున మన మాత్మసంరక్షణమునకు నాత్మరాజ్యసంరక్షణమునకు బాటుపడ వలయునుగదా! పెచ్చుపెఱిఁగి విచ్చలవిడిగ మనపైఁబడనున్న విరోధిసేనాముద్రమునకుఁ జెల్లెలికట్టగ నేరినేని నియమించు యుక్తము. దానివలన నరాతుల విజృంభణము నశించును.

వెంగ—ఈమహత్కార్య నిర్వహణమున కేరో యెట్లుపనికివత్తురు రాజ్యమర్మ విజ్ఞానియు విపులతర పౌరుషవిభ్రాజియు విరో సేనా భూమిరుహ సమూహ నిర్మూలన కర్మతరుసంఝా మారుత సదృశుండునునగు పాపారాయవీరుఁడే యిందుల కర్హుఁడు అగ్రజా! ఏల సందేహింతురు. పాపారాయు నిరో గింపరేల?

రంగా—తమ్ముఁడా! నేనింతకుమున్నె విరోధిసేనల నిరోధింపఁ బాపా రాయని సైన్యముతోఁబంప సంకల్పించితినిగాని ముందు జరుగ నున్న యుద్ధమునఁ బ్రధానా సేనానాయక భారము నెవరు వహిం తురా యని యోజించుచు నాలసించితిని. ఇపు డాసందేహ మున కెటులో సమాధానము నిర్ణయించుకొంటిని. మిత్రమా పాపారాయా! పద్మనాయక సంస్థానమునకు బ్రాప్తిం నున్న యవస్థనుగూర్చి నీకుఁ బ్రత్యేకించి చెప్పవలసినది లేదు సర్వము నీవె నిర్వహించుచుంటివికదా! నావిజ్ఞాపన మించు యాలింపుము.

మ॥ అరిరాజన్యులు సైన్యసంభరితులై ♦ యాత్మీయ సంస్థాన ని
ర్భరభోగమ్ముల నెల్లఁ జూఱఁగొనఁగా ♦ రానుండి రెల్లేని మా
ర్తుర మార్గంబున నడ్డగించిసమదా ♦ స్తోకారి సంఘాత సం
హారణప్రాభవ శక్తిఁ జూపఁగదవ ♦ య్యా! పాపారాయాగ్రణీ!

ఉ॥ పోరునకీవుజొచ్చునెడ ♦ బొబ్బిలికోటకు నెట్టికీడు చే
కూరదు [illegible] ♦ [illegible] నీదు దో

స్సారపయోధి నీదుటకు ♦ శక్యమె బుస్సికి రామధారుణీ
దారునకుఁ దురుద్యమని ♦ తాంతుఁడు హైదరుజంగుమంత్రికిన్॥

పాపా—రాజా! విరోధులు ముట్టడింప నేతెంతురను మాట స్పష్టమైనది. మనమందఱము ప్రాణములకుఁ దెగింపవలసినదె! అభిమానము నిల్పుకొనవలసినదె! ప్రాణమున్నంతవఱకు నైహికసంబంధములగు తుచ్ఛసుఖంబుల కాసింపక విక్రమించి విరోధిసేనాబృందమును జెండాడి వీరమరణమును సాధింతుము. కీర్తి గడించుదము. లోకమున నవ్యాహిత కీర్తిచంద్రికలఁ బ్రసరింపఁ జేసి బద్మనాయక పౌరుషచరిత్రములఁ గవుల రచనాంచములఁ దాండవింపఁజేయుదము. ఆంధ్రవీరుల మనోదర్పణముల బ్రతిబింబింపఁజేయుదము. వీరమాతల హృదయముల నటింపఁ జేయుదము. (యోజించి) విరోధులు మనపైకి దాడివెడలునెడ రాజాంకోట మీఁదగనె వచ్చి తీఱవలయును. కావునఁ గతిపయ సేనాసహితముగ నాకోటలో నేను గాచియుండి బొబ్బిలిరాజ్యమును గాపాడఁగలనుగాని యుద్ధసమయమున జన్మభూమిని త్యజింప వలసివచ్చెనే యని విచారమగుచున్నది.

చం॥ వినుతగుణాఢ్యులౌ వెలమ ♦ వీరులపాలిటి కల్పవల్లి, పా
వనతరమూర్తి రంగనర ♦ పాలవరేణ్యుని గన్నతల్లి, అ
ర్థినికర కష్టసంతతులఁ ♦ దీర్పఁగఁజాలిన పాలవెల్లి నాఁ
బొనరు మదీయభాగ్యనిధి ♦ బొబ్బిలిరాజ్యము వీడశక్యమే॥ 14

ఇను—పాపారాయా! యోధాగ్రేసరుండవు. దేశభక్తశిఖామణివియగు నీవు యుద్ధాంతము వఱకుబొబ్బిలి కోటను విడువదగనిమాటయే యథార్థము. విరోధిసేనల మార్గమధ్యమున నడ్డగించుట మనకవశ్యాచరణీయము. ప్రతిపక్షుల వంచించుట కిది ప్రధానోపాయము. ఇందులకు సర్వవిధముల నీవెయర్హుఁడవు. కాన నీప్రయాణ మావశ్యకము.

కాక—తాండ్రకులాభరణా! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మీవియోగమునకై జి
తనొందవలసిన యవసరము లేదు. బొబ్బిలిపరిసరభూముల విడచి
పోవ నప్పుడట్టివిచారమున కేడ మెక్కుడిది? జన్మభూమియు
దంతటి గౌరవ ముంచదగినది గానఁ బ్రయాణము మానరానిది.

చం॥ మహితులు పద్మనాయకకు ♦ మారులు పెక్కురు ధైర్యధుర్యులై
విహరణమాచరించెదరు ♦ వీరరణాంగణమందు యుద్ధస
న్నహనము నీశిరంబుపయి ♦ నగల డెట్లయినన్ స్వరాజ్యభూ
ర్వహుఁడవుగమ్ము మార్తురను ♦ బైకొనఁబొమ్ము! ప్రతాపభూషణా!

వెంగ—బావా! ప్రత్యుత్తరము నొసంగవేల? మౌన మర్ధాంగీకార
మని యా!

పాపా—అర్ధాంగీకారము కాదు. పూర్ణాంగీకారమె. యుద్ధసమయ
మున మాతృభూమిలో వెదఁజల్లవలసిన యీరక్తము పరస్థ
భూముల పాలుఁగావింప వలసివచ్చెననియె విచారపడుచున్నా
డను. మాతృక్షేమంకరమగు నేదుర్ఘటకార్యమందేని నాయకు
రులు వీడ సిద్ధసంకల్పుడనై యున్నాఁడను. అరాతుల వెచ్చ
నెత్తురుతో వీరలక్ష్మీచరణముల నభిషేకముఁ జేయు భాగ్య
మీ వెలమవీరు లందఱకుఁ గలదు. నేనె యదృష్టదూరుఁడ
గాన రాజాంకోట కేఁగవలసివచ్చినది.

మ॥ రణరంగంబుననిల్చి బొబ్బిలిపురీ ♦ రక్షార్థమై రక్తసా
రణిఁ బాఱించు నదృష్టమీగి మెటనో ♦ రాజాముదుర్గాంతరాం
గణమందున్ వసియింపఁ దోడుపడె నా ♦ కర్మంబు మత్తేభదా
రణ పారాయణ వీరకేసరిని ని ♦ ర్బంధించె దైవంబహా॥

చెలి—మిత్రమా! నీవెచ్చటనున్నను బొబ్బిలిపై నీపరాక్రమానల
ప్రసరింపకపోదు. అగ్నిహోత్ర మధోముఖముఁగ నున్న అనల
మూర్ధ్వజ్వాలల విడువక పోదు. రణకాంక్షాయుని

మున్నంతవఱకు బొబ్బిలిరాజ్యమున కెట్టియుపాయమును రాదు. మఱియు సధర్మాధిక్యములేనిది అపజయము సాధ్యముకాదు.

కం॥ ఎట ధర్మముండునో య
చ్చట నే విజయంబుగూడ ♦ సంధిలు, ధర్మం
బెట దొలఁగునో యపజయమ
చ్చటఁ గనుపడు "ధర్మమేవ ♦ జయతి" యనరొకో॥ 17

పాపా—రాణ్మణీ! నీయాజ్ఞ శిరసావహించి వైరులఁ జెండాడ రాజాం కోట కరుగనున్నాఁడను. నావిజ్ఞాపనముఁ జిత్తగింపుఁడు. పద్మ నాయకులారా! మీకిదియె విజ్ఞప్తి,

శా॥ వేయింపుండు విరోధిరాజ హృదయో ♦ ద్భిన్నైకసంధాన భే
దీయవ్యూహము, వైరిసేన కదనో ♦ ర్వీ గూలయోధావళిన్
డాయింపుండు ఇలబద్మనాయకుల శౌ ♦ ష్టత్వంబు నిండారఁగాఁ
జేయింపుండు రణంబు విక్రమకళా ♦ జేగీయమానాత్ములై॥ 18

ఓపద్మనాయక కులాభరణులారా? సంగరనిపుణులారా? నేను రాజాంకోటకుఁ బ్రభునియాన శిరసావహించి యేగనున్నాఁడను. మీరలందఱు బూర్వ పద్మనాయకవీరుల పరాక్రమ జీవితముల సంస్మరించి సంగరరంగ మలకరింపవలయును. ఆంధ్రదేశమున మీకీర్తి చిరస్థాయిగఁజేయవలయును. మీజీవితము లాత్మదేశార్థమె విడువవలయును.

సీ॥ స్మరియింపుఁడీ వైరి ♦ జన విఖండన పటి
ష్ఠాత్ముఁడౌ బ్రహ్మనా ♦ యకుబలంబు
భావింపుఁడీ ఘన ♦ ప్రత్యర్థిసంహారి
బాలచంద్రకుమారు ♦ పౌరుషంబు
పఠియింపుఁడీ వైరి ♦ పటల మర్మచ్ఛేది
భేతాళనాయకు ♦ భీషణంబు
వర్ణింపుఁడీ సోమ ♦ వంశ మూలధ్వంసి

యనపోతనాయకు • నతిశయంబు

తే॥ గీ॥ వినుతిగావింపు(డీ వెల్మ • వీరవర్య
ఖడ్గసముదాయ సదృశః • కావ్యగీతి
పద్మనాయకులార దీ • వ్యత్ప్రతాపు
లార సంగ్రామ భారవా • హకులుకండు॥ 19

రాజా! బొబ్బిలిరాజ్య వియోగసంతాప తప్తు(డనగు నాకుసెల విండు. ఓపద్మనాయక వీరశిఖామణులారా యుద్ధాంతమున నదృష్టమున్న(గలసికొందము సెలవు.

రంగా—(సమీపించి) మిత్రమా? పాపారాయ! మనస్థితి మిగుల శోచ్యావస్థలోనున్నది. ఈజన్మమున(బునర్దర్శనభాగ్యము లభింపనున్నదో లేదో ఒక్కమారు గాఢాలింగనమొనరింపనివ్వు (కౌ(గలించికొని) అధీరవచనములతో నేమిపని?

కం॥ రాజాముకోటకరిగి ప
రాజితులు గ నరులసల్పి • రావయ్యా! నీ
కే జయముచేకూరుత రిపు
రాజీ రాజీవహంస • రాజమ చనుమా॥ 2

పాపా—ప్రభుసత్తమా! సెలవు పుచ్చుకొనుచున్నా(డను. వెంగళరాయా సెలవు ఉత్తమపద్మనాయక సత్తములారా నేను నిర్గమించు చున్నా(డను. ఆజ్ఞయిండు (ముందునకు నడచి) అకటా మాతృదేశ మెటుల దా(టెద.

మ॥ జననీ! వెంకటరంగరాయనృపునా • జ్ఞాశృంఖలాబంధితుం
డనురాజామునకేగుచుంటి(గృపతో • డక బంపుమా శత్రురక్తనితాంతార్ద్రవిచిత్రవస్త్రనదలం • కారంబుతోనున్ననీ
గననే తెంచెదసంగరాంతమున(బ్రా • ణంబున్న(గంఠంబునన్!

(ఇంచుకనడచి) బొబ్బిలిరాజ్యరమా పపర్యకు దూరగు(డ

చుంటిఁగదాయని నాహృదయమున సంతాప మతిశయించు చున్నది. ఏనఁ జేయునదేమున్నది.

మ॥ భవదీయాంఘ్రి సమర్చనారతుఁడు పా ♦ పారాయవీరుండు నీ
దవుకారుణ్యఫలంబుఁగోరి రిపుసై ♦ న్యవ్రాత విచ్ఛేదన
స్తవవీయాహవ భారనిర్వహణముఁ ♦ సాధింపనున్నాఁడు మ
మ్మవలోకింపఁగదమ్మ బ్రోవఁగద ♦ మ్మా ఆంధ్ర సంస్థానమా॥ 22

శా॥ రాజాంకోటను గావఁబోవలెనిఁకన్ ♦ రారండు వీరాగ్ర్యులా
రా? జన్యంబని జంకఁబోకుఁడు శరీ ♦ రంబుల్ తృణప్రాయముల్
రాజల్లున్ శర హార హీర నిభసీ ♦ రంధ్రాచ్ఛ కీర్తిచ్ఛటా
వ్యాజేందుప్రభ- వెల్మవీరమణులా ♦ రా? లెండు లెండీయికన్
ఇదిగో! నేనుగూడ వచ్చుచున్నాఁడు. (నిష్క్రమించును)

వెంగ—(నేపథ్యముఁజూచి) అన్నయ్యా అదిగో పాపారాయఁడు రాజాముకోటకు సేనాసహితముగఁ బ్రయాణమగుచున్నాఁడు. ముందు మనము విరోధులఁ బ్రతిఘటించుటకు యుక్తధర్మమెద్ది యో యోచింపుఁడు.

రంగా—కర్తవ్యమును యోజించుచునే యున్నాఁడను. ముందు విరోధుల నెదిరింపఁ బాపారాయని సైన్యసహితముగఁ బంపితిమిగదా! ఇక్కార్యమువలన నాగంతుక ప్రమాదము లంతరించితీరును ఇఁక భవిష్యత్కాల పరిణామములఁ గూర్చి యోచింపవల యును. విరోధు లిపుడేమి చేయనున్నది యుద్ధమున కెపుడు వచ్చునది వారలకు మూలబల మెంతయున్నది తెలిసికొనినఁ గాని మనమేపని చేయ వీలుండదు. సర్వమిదివరకె సిద్ధమై యున్నది. చారులవలన నేమేని రహస్యములు దెలిసెనేని యనంతర విధాయకముల నిర్వర్తించి యుద్ధరంగమునకుఁ బరు గెత్తుదము.

కాశ—అదిగో! గూఢచారులు వచ్చుచున్నారు. వారల ముఖ

వైఖరులఁ జూడ నేదియో నూతనవార్తలఁగొని తెచ్చుచున్న టులె తోఁచుచున్నది,

గూఢ—(ప్రవేశించి) రంగారాయమహారాజా! వందనములు.

రంగా—ఏమి విశేషములు. మన ప్రతిపక్షుల దురుద్యమము లెటు లున్నవి.

గూఢ—ఈ పరితాపకర వార్త నెటులెఱింగింపవలయును.

వెంగ—ఉపచారవాక్యముల కేమి! కార్యము ముం దెఱింగింపుము.

గూఢ—దేవా! విన్నవించు చున్నాఁడను. బుస్సిదొరవారు మనరాజ్య మువిూఁదగ ముప్పదిమంది పరాసుసైనికుల నెటకో బంపుచుండ వాండ్రను మాయోపాయములఁ బన్ని విజయరామరాజు మన పొలిమేరలోఁ జంపివేయించెనఁట.

చెలి—అటులైన బుస్సిదొరగారు విజయరామరాజుపైఁ గత్తికట్టుదురే!

దామె—వెంకయ్యా! నీవు భ్రాంతి వడుచున్నటులున్నది. పరాసుసైని కులను బొబ్బిలివారు చంపిరని బుస్సిగారికిఁ దెలిపి ద్రోహ బుద్ధిని వృద్ధిఁజేయుటకె విజయరామరా జీదురుద్యమ మొనరించి యుండును. లేకున్న విజయరామరాజు వాండ్రను మనప్రోలి మేరలో నేలచంపించును. సరియె. పిమ్మట నేమైనది.

గూఢ—పిదప విజయరామరాజు బుస్సిదొరగారితో హైదరుజంగుతో సమయోచితముగ మంత్రాంగమొనరించి బొబ్బిలిరంగారావు మిూసైనికుల ముప్పదిమందిని వధించెనఁట. అందువలన బుస్సి హైదరుజంగుల కోపము మేరమిూఱెను. ఇందులకై మనల శిక్షించుటకు బుస్సి హైదర్‌జంగు విజయరామరాజు మొదలగు వారు సైన్యసహితముగఁ గాసింకోటనుండి దేవులపల్లిమిూఁదఁగ బొబ్బిలిన్ని ముట్టడించుటకు రానున్నారని తెలియవచ్చినది.

ఇను—అనుకొనినంత జరిగినది. దైవవిధి యెటులున్నదో!

రంగా—ఈవార్త రాజాంకోటకు సేనాసమేతముగ నరుగుచున్న పాపారాయనికి నివేదించి మీపనియందు మీర లప్రమత్తులై సంచరింపుడు. పొండు

గూఢ—చిత్తము. సెలవు పుచ్చుకొనియెదను. (నిష్క్రమించును)

వెంగ—బొబ్బిలి వెలమవీరుల పరాక్రమాతిశయము పౌరుషము దేశభక్తి కులాభిమానము యుద్ధరంగమునఁ జూపఁదగిన యవకాశము మిప్పటికిఁ దటస్థించినది. కావునఁ బద్మనాయకుల జీవితములో నిదియె సుదినము. యోధాగ్రేసరునకు మాతృదేశ సంరక్షణార్థమై ప్రాణములఁ బరిత్యజించుటకంటె స్వధర్మవిధియే మున్నది. ఓ వెలమవీరులారా? మన పూర్వవీరుల జీవితముల నొక్కమాఱుస్మరించి వీరావేశపూరితులుకండు. ప్రాణముల వెచ్చించి యశోధనమును గడింపుడు. దేశభక్తిచూపుఁడు.

సీ॥ అమరావతిని రాచ ♦ కొమరులు జూపిన
యనుపమ విక్రమం ♦ బునుదలంచి
పలనాటిసీమలో ♦ పల తెన్గుమన్నీండ్రు
క్రాలఁజేసిన పరా ♦ క్రమము నెంచి
ఓరుగంటను వెల్మ ♦ వారు కవ్వించిన
జగదుపద్రవశక్తి ♦ సంస్మరించి
కొండవీటను రెడ్డి ♦ మండలాధీశ్వరుల్
ప్రకటించినట్టి వి ♦ క్రమమునరసి

తే॥ గీ॥ పద్మనాయకవరుల కు ♦ త్పత్తిదేశ
మైనబొబ్బిలిగడ్డపై ♦ యాయువున్న
వఱకుఁబోరాడి పగతుర ♦ బలియొసంగి
మాతృసేవయొనర్పుడి ♦ మాన్యులార॥

రంగా—మిత్రులారా! నావిజ్ఞాపన మాకర్ణింపుఁడు. విరోధిసేనాసముద్ర ముప్పొంగి మనపైఁబడనున్నది. మనబలమనునౌక నింకనేని

వినియోగింపకున్నఁ జెడుదుము. మీపౌరుషవిక్రమములు విరోధులపైఁ బ్రసరింపఁజేసి శాశ్వతయశముఁ గడింపుఁడు. సర్వసేనానాయకుఁడగు బాపారాయఁ డిచటనున్న సంగ్రామిక భారమంతయు నాయన వహించువాఁడు. ఇపు డాభారము నాపైఁగలదు. సేనల విభజించి యుద్ధమునకుఁ బురిఁగొల్పవలయును. పరరాజ్యమున కాసించినందులకు బుస్సిహైదరుజంగులప్రాణములఁదీయవలయును. విరోధిసైన్యమును జెండాడవలయును. విజయరామరాజును వధించి తద్రక్తముచే రాజ్యలక్ష్మి చరణాంబుజంబుల నలంకరింపవలయును.

శా॥ లెండీ! బొబ్బిలియోధులార! రిపుపా ♦ ళీక్లేశ సంధాన దో
శ్చండత్వంబును జూపుఁడీ; వెలమవం ♦ శ్య ప్రాజ్య కీర్తిచ్ఛటా
పాండుచ్ఛాయల భూనభోంతరములన్ ♦ బ్రాకించి విద్విణ్ణృపా
ఖండోద్రేక మడంచుఁడీ! కదన రం ♦ గంబిఁక భూషింపుఁడీ॥ 26

ఇను—రాజా! తాము సర్వసేనాధిపత్యము వహించిన నిఁక నసాధ్యమేమున్నది. తామొనరించిన సేనావిభాగముల ననుసరించి యుద్ధరంగమున కేగ మేముసర్వసిద్ధముగా నున్నారము. మీపై మాకుఁగల భక్తిఁ గృతజ్ఞతారూపమున వెల్లడింపవలసిన సుకృతము లభించుటచే మాజీవితములు పవిత్రములైనవి. మా ఘటములలోఁ బ్రాణవాయువు లున్నంతవఱకు, విరోధులఁ గోటలోని కడుగుఁబెట్టనీయము. బుస్సి విజయరామరాజున కెటుల బొబ్బిలిరాజ్యముఁ గట్టిపెట్టునో తిలకించితీరెదము.

మ॥ కరవాలంబులఁబూని వైరిశిరముల్ ♦ ఖండించి, తద్రక్తపుష్
ఝరముల్ బొబ్బిరాజ్యమధ్యమున, రా ♦ జద్వార సీమావని
బరిఘాతోయములన్ బిరానఁ బ్రవహిం ♦ పన్ జేసి వీరవ్రతా
చరణీయంబుల నిర్వహించెదను రా ♦ జా! నన్నుఁ బంపింపుమా॥

వెలి—ధరణీనాయకా! పరాక్రమజ్వాలలు హృదయమున నాగక, భావము దగ్ధమొనరించుచున్నవి. విరోధుల వధించువఱకు

కోపానలము చల్లారదు. హృదయసంతాప ముపశమింపదు. కదనరంగమునఁ బద్మనాయకవీర తేజముఁ బ్రసరింపఁజేయ నను జ్ఞాపింపుఁడు. వీరపదవి సాధింతుము. లేదా వీరమరణము సాధింతుము.

చం॥ రణమున వైరిభూపతుల ♦ రక్తముతోడఁ ద్రిశుద్ధిగాఁగఁ ద
ర్పణమొనరించి మాన్యుఁడగు ♦ భారతమాతను దన్పువాఁడ భీ
షణ కరవాలధారకు విజాతినృ ♦ పాలక రక్తధార భూ
షణమొనరించువాఁడ నను ♦ సంగరభూమికిఁ జేర్పఁగోరెదన్॥ 28

కాక—నృపాలమణీ! విరోధిరాజ ఖండన చణుఁడగు నీకాకర్లపూడి వేంకటరాయఁడు కదనోత్సాహము వారించుకొనఁజాలక విన్నవించు విజ్ఞప్తి నాలింపుఁడు.

చం॥ కదనము ప్రేతభూమియయి ♦ కన్పడ, వైరులయుత్తమాంగముల్
మెదడులు, కండలున్, దొడలు ♦ మేనులు రాసులు రాసులై భయం
బొదవఁగఁ జేయువైఖరిని ♦ యుద్ధమొనర్చెద, విక్రమక్రమా
స్పదవిభవంబుఁ జూపెదను ♦ పంపుము నన్ను దురంబుఁ జేయఁగన్॥

దమ్మ—రాజవతంసా! విరోధుల యుద్ధమునకు రమ్మని పిలిచివచ్చితిని కాన, బ్రతిఘటింప నేగుట నాకుఁ గర్తవ్యము. నాకరవాలము నకు విరోధులహృదయములకుఁ గల పూర్వపరిచయము మఱలఁ గ్రొత్తజేయ మనసగుచున్నది. కదనరంగమున విరోధుల వక్షఃస్థలములఁజీల్చి రాజ్యలక్ష్మి కభిషేకము గావింపవలయును.

మహాస్రగ్ధర.

ప్రళయోద్యద్దావకీలా ♦ ప్రచయతులితమా ♦ బాణసంఘంబుచే వై
రులకంఠంబుల్ విదల్తున్ ♦ రుధిరమయముగా ♦ రోదసిన్ జేయువాఁడన్
నిలుమోరీ రామరాజా ♦ నిలునిలుహాయిదర్ ♦ నిల్వుమాబూసియన్ బ
ల్కులు బ్రహ్మాండంబునిండన్ ♦ గుటిలరిపు శిరః♦ కోటిఁ జెండాడువాఁడన్॥

రంగా—మిత్రులారా! మీస్వాభిమానమునకు దేశభక్తికి సంతసించితిని. మీరలందఱు యుద్ధమునకు బ్రయాణోన్ముఖులు గండు. విరోధులు కోటదగ్గఱకు రాకమున్నె వ్యూహములఁబన్ని సైనికుల సమరమునకు సర్వసిద్ధముగనుంపుడు. రాజానుచారమ్మున రాజ్యాభిషేక మెవనికేని జేయనిదిరాజుయుద్ధమునకు బయలుదేర రాదు. కావునఁదమ్మునకు బట్టాభిషేకము జేసి నేనును యుద్ధమునకువచ్చెదను. మీరలు నియతధర్మములయం దప్రమత్తులై వర్తింపుఁడు. మీరు సజీవులైయున్నంతవఱకు బొబ్బిలికోటలోనికి విరోధుల నడుగుఁబెట్ట నీయకుఁడు. పూర్వవిఖ్యాతి స్మరింపుఁడు. దేశభక్తి ప్రకటింపుఁడు. ఆత్మరాజ్య రక్షణమునకుఁ బ్రయత్నించి నటుల విజయరామరాజ వధావిషయంబునకుఁగూడ నేకముఖముగఁ బ్రయత్నింపుఁడు. ఆయువుచంచలము. సత్కీర్తియేస్థిరము.

మ॥ అరిరాజన్యవధావిధాన నియత ♦ వ్యాసంగులౌ వెల్మసో
దరులారా! వచియింతు మీకిదియ క♦ర్తవ్యంబు, ప్రాణంబు సం
గరరంగంబునవీడి వీరపదవిఁ ♦ గైసేయుఁడీ లేక మా
ర్తురఖండించి స్వకీయరాజ్యగత వి ♦ ద్రోహంబు వారింపుఁడీ॥ 31

("బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మి!జయజయ" యనుచు రంగారావు, వెంగళరాయఁడుదక్క మిగిలినవారందఱు నిష్క్రమింతురు.)

వెంగ—అగ్రజా! నేనుగూడ యుద్ధమునకు వచ్చెదను. నాకేల యీపట్టాభిషేకము?

రంగా—తమ్ముఁడా! పట్టాభిషిక్తుఁడవైనను అవసరమైనపుడు నీవుఁగూడ యుద్ధమునకు రావచ్చును. పూర్వాచార మవిలంఘనీయము కాన నిటులొనరింపనున్నాఁడను.

(నేపథ్యమున భేరీయములుమ్రోగును.)

వెంగ—అన్నయ్యా! సమరమనిన నుత్సాహమగుచున్నది. రణరంగమునఁ బద్మనాయకవీరులతోఁ బాటు నాశిక్షాలాఘవముఁగూడఁ

జూప వేచుకపడుచున్నాఁడు. అదిగో వెలమవీరులొనరించు కోలాహలము లాలకింపుఁడు. అదిగో వెలమసేనా నాయకుల వెనువెంటనేగు తెలగ బలిజె పౌజులయుత్సాహము జూడుఁడు. ఈరణదుందుభుల నిస్వనము నా కుద్రేకము నతిశయింపఁజేయు చున్నది. మఱియు

మ॥ తతనిర్ఘాత పృధుస్వనోపమితమై ♦ ధాణంధణధ్వాన సం
యుతమై వైరిచమూసమూహ రచిత ♦ వ్యూహ వ్యధాకారియై
వితతస్వాన చలీకృతాఖిల ధరా ♦ విర్భూత జీవౌఘ వ్యా
ద్గత ధైర్యాపహరణప్రవీణమయి మ్రోఁ ♦ గెన్ సాగె భేరీచ్ఛటల్॥

రంగా—తమ్ముఁడా! నాకడ్డముఁ జెప్పక పట్టాభిషిక్తుఁడవు కమ్ము.

వెంగ—(విచారముతో) చిత్తము.

పరిచారకుఁడు (ప్రవేశించి)—దేవా తమదర్శనమునకు హసనల్లీ ఖాన్ అను మహమ్మదీయుఁడు వచ్చి ద్వారమున వేచియు న్నాఁడు. ఏమి సెలవు?

రంగా—(స్వగతము) ఇతఁడు మనప్రతిపక్షుల దూతయని తోఁచు చున్నది. ఎట్టివార్తనైన వినవలసినదేకదా (ప్రకాశముగ) శీఘ్రముగఁ బ్రవేశపెట్టుము.

హస—సలాం సర్కార్ రంగారావుసాహేబ్

రంగా—(ఎదురేగి పీఠముఁజూపి) మీరు బుస్సీదొరవారి సైనికులలోని వారని తోఁచుచున్నది. ఏమి విశేషములు? సెలవిండు.

హస—మహరాజ్! మీరు లడాయ్కి బాజాబజాయించారని మాహుజూర్ హైదర్‌జంగుసాహెబు యిని ఆపిమెయ్యమనిన్నీ బొబ్బిలికోట యిడ్చిపెట్టిపొమ్మనిన్నీ చెప్పమన్నాడు. ఆపిమెయ్యక పోతేలడాయిజరిగితీర్తుందిఅంట.

వెంగ—మీమహారాజుగారిపుడెచటనున్నారు?

హస—బొబ్బిలికోట పట్టుకోవాలా అని షైన్నెంతో వచ్చి దేవుల్‌పల్లీకి దగ్గ వున్నతోటకాడ లష్కర్‌తో వుండాడు. ఈయాల షాయం కాలంవచ్చాము.

రంగా—మహమ్మదీయా! మనలోనిమాట. పూర్వము నుండియు యుద్ధములలో మాకుఁ బౌరుషచిహ్నాగ నుపయోగింపఁబడు నీభేరీ నిపుడేల మ్రోఁగింపకుండవలయును. ఇటులఁ జెప్పుటకు మా పైఁబ్రతిఘటించిన మీహుజూరున కెట్టియధికారమున్నది. మేము యుద్ధమునకు సర్వసిద్ధముగానున్నారము. బొబ్బిలికోటను విడచిపెట్టిపోము. ఈవర్తమానము మీప్రభువున కెఱింగింపుము.

హస—అదిమాహుజూర్కు నిర్లప్పం శెయ్యటం అని శెప్పమన్నాడు జీ.

వెంగ—మీప్రభువును మేము నిర్లక్ష్య మిపుడు చేయుట యేమి. విజయరామరాజు దుర్బోధనవిని మాపై కెప్పుడుకత్తి కట్టెనో నాడెనిర్లక్ష్యమొనరించితిమి.ప్రాణములకుఁ దెగించిన మాకీ హితబోధలతోఁబనిలేదు.

శా॥ ముష్టాముష్టినిబోరి మ్లేచ్ఛనివహం ♦ బున్ బట్టిబంధించి, వి
స్పష్టాహంకరణాతిరేక వితత ♦ వ్రజ్ఞాబలప్రాభవా
వష్టంభంబులఁజూపి,వైరులను జం ♦ పన్ జావనున్నార మే
కష్టంబేనియు లక్ష్యపెట్టము సురల్ ♦ కంఠస్థమైయుప్పచో॥.

రంగా—రణభేరి నాపమనియు యుద్ధమునకు సిద్ధముగ నుంటిమనియు బుస్సిహైదరు జంగులకు దెలుపుము.సత్వము వ్యతిరేకించిన పిమ్మట రాయబారము లేల.

హస—మహారాజ్-ఏంశ్ట్రాం హుజూర్లకిప్యాణం దివాన్లకీచేతుల్లో వుంది. దివాన్లకి ప్యాణం లచంలోవున్నది.నేను ఏంశ్ట్రాజీ వాంళ్లకీ యిష్టం మీకీయిష్టం.

వెంగ—మారాజ్యమునకు మేము సర్వస్వతంత్రులమనియు నిట్టిసందేశ

ముల లక్ష్యపెట్టమనియు మీప్రభువులకుఁ దెల్పి చేతనైనపని చేయుమనుము.

హాస—అచ్ఛా అట్టాగె శేస్తామ్. ఆదాబ్ సర్కార్.

(నిష్క్రమించును).

రంగా—సోదరా! ఱేఁపటి సూర్యోదయమునకు దప్పక విరోధులు మనకోటముట్టడింతురనియు, దాపునకు వచ్చిరనియు యుద్ధము జరిగితీరుననియు హాసనల్లిఖానుని వాక్యములవలన స్పష్టమైనది. నీకు బట్టాభిషేకము ముందొనరించి పాపారాయునిరమ్మని వార్తఁబంపి నేనుయుద్ధరంగమున కరుగవలసియున్నది. పోదము రమ్ము.

వెంగ—పాపరాయునికి వెఱచి విరోధులు దొంగత్రోవలఁ జూచికొని యుందురు. రాజాంకోటమీఁదుగావచ్చిరేని విరోధిసేనయిదివఱకె నామమాత్రావశిష్టము గావలసినదే. విజయరామరాజు కను గలిగి మెలఁగుచున్నాడు. ఇఁక రాజాముకోటను గాచియుండనవ సరములేదు. విరోధులు సమీపమునకు వచ్చిరిగానఁ బాపారా యని బలముతోఁ బిలిపింపవలయును.

(నిష్క్రమింతురు.)

తృతీయాంకము.

సంపూర్ణము

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

చ తు ర్థా ం క ము

రంగము. బొబ్బిలికోట.

చెలికాని వెంకయ్య—(ప్రవేశించి) వెంగళరాయనికి బట్టాభిషే. కముఁ జేయుచుండి కాఁబోలు శ్రీరంగరావుగారింకను యుద్ధ భూమి నలంకరించియుండరు. విరోధులు జయభేరులు వేయుచున్నారు. పిరంగులు కోటగోడకు గుఱిచేయుచున్నారు. సైన్యమునకు నియతస్థలము లేర్పఱచుచున్నారు. పద్మనాయక సైనికులు విరోధులపై కుఱుకనున్నారు. ఉభయసేనా సమయుద్ధమున కొకత్రుటికాల మంతరాయమున్నది. అదిగో పద్మనాయక సేనానాయకులు బలముగూర్చుకొని దిక్కుల నరికట్టుచున్నారు. ఇఁకఁ బ్రభువర్యుని యనుజ్ఞయే యవశిష్టము (చూచి) అదిగో; రంగారాయనృపుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు. అయన సెలవందిగాని సైనికుల యుద్ధాభిముఖులుగఁ జేయవీలుండదు.

రంగా— (ప్రవేశించి) మిత్రమా? యుద్ధవిశేషము లేమేనికలవా?

చెలి—పరాసుసైనికులు వ్యూహములఁదీర్చికొని మనపైకి రానున్నారు. సేనానాయకులు మీయాజ్ఞకొఱకునిరీక్షించుచుమీరాక కెదురు చూచుచున్నారు.

రంగా—మిత్రమా! విరోధులు మనపైకి వచ్చినవెంటనే భారతమాతకు వందనములొనరించి మనసేనానాయకులను కదనరంగమునకు సిద్ధపడుమని తెల్పుము. నేనీయున్నతమగు బురుజెక్కి సర్వసైన్యమును దిలకించుచుందును.

చెలి—చిత్తము సెలవుఁ బుచ్చుకొందును. (నిష్క్రమించును)

రంగా—బుస్సిదొరవారు బొబ్బిలికోటను బట్టుకొనుటకు నాలుగువేల మంది సిపాయిలతోడను ఐదువందలమంది యూరోపియనుల తోడను వచ్చెననియు బదివేలసైనికుల విజయరామరాజు సహాయముగా నొసంగెననియు నేనువినినమాటయథార్థము. ఇంత సేనను స్వల్పసంఖ్యాకులగు మనసైనికు లెటులనిర్జింపఁగలరో చెప్పఁజాలను. తమసైన్యమును నాలుగుభాగములుగఁ జేసి యొక్కొక్కసేనాభాగమునకు గొన్నిఫిరంగులు కొన్నియాగ్నేయాస్త్రములు చొప్పున బంచి బుస్సిదొరవారు సమరముచేయించుచున్నారు. అకటా! ఎంత ప్రళయసమర మగుచున్నది. (ముందునకుఁచూచి) ఓవీరవర్యులారా! ఓపద్మనాయకులారా! మీ నియతస్థలంబుల గడుజాగరూకతతోఁ గాఁచి కొనుఁడు. మఱియు.

సీ॥ దామెరదమ్మన ♦ ధరణీశ! తూరుపు
బురుజుచెంతకు సేన ♦ మఱలనిమ్ము
కాకర్లపూడి వెం ♦ కటరాయ పడమటి
దిశకుసీపౌజును ♦ ద్రిప్పికొమ్ము
చెలికాని వెంకయ ♦ క్షితి నాథయుత్తరం
బునకు నీదళమును ♦ జనఁగనిమ్ము
ఇనుగంటి ధర్మయ ♦ జనపాల దక్షిణం
బునకు నీసైన్యంబు ♦ బోవనిమ్ము

తే॥ గీ॥ పద్మనాయకులార! నల్ ♦ వైపులరసి
అరుల మొగ్గరములను జెం ♦ డాడుఁడయ్య
శాత్రవులు విక్రమించిరి ♦ సత్వరంబు
సైనికాగ్రణులార! పై ♦ కొనఁగరండు॥ 1

(నలువైపులజూచి) ఓయోధాగ్రేసరులారా! మీసాహసము శ్లాఘనీయము. మీపరాక్రమము వర్ణనీయము. మీప్రభుభక్తి ప్రశంసనీయము.

మ॥ రణరంగంబున విక్రమాధిగత సం ♦ రంభంబు జూపించి, భీ
షణ శాతాసికిఁ గంఠనాళములతో ♦ సఖ్యమ్ము వాటించి, వీ
క్షణ వహ్ని ప్రసరంబుచేత నరులన్ ♦ సయ్యాటలాడించి, మా
రణభారంబు వహించు వెల్మజనులా ♦ రా? మిమ్ము శ్లాఘించెదన్ 2

(కొందఱు విరోధులు తాఁటినిచ్చెనలతో బురుజులెక్కుదురు).

రంగా—యోధాగ్రేసరులారా! విరోధులు తాఁటినిచ్చెనలతో గోట పై కెక్కనున్నారు ప్రతిఘటింపుఁడు. మెలకువ వహింపుఁడు. ప్రతిషేధింపుఁడు.

సీ॥ పొంగులు పలుమాఱు ♦ పొంగగాచిననూనె
వైరులపై బోయ ♦ వలయు నిపుడు
బాఱుటీఁటెలఁగొని ♦ పైకెక్కఁగానున్న
పగతుర బొడువగా ♦ వలయునిపుడు
చండహేతుల చిత్త ♦ జల్లుగా నొకమాటె
పరులపై గుబెపింప ♦ వలయునిపుడు
ఉడుకు టంబలికుండ ♦ లొకకొన్నిమార్తార
పైజడియక వైవ ♦ వలయు నిపుడు
తే॥ గీ॥ బురుజులకుఁ బ్రాకుచున్నార ♦ లరులుమూఁగి
ప్రతిఘటించి ధరకుగూల్ప ♦ వలయు నిపుడు
కడగి పగవాండ్రపైఁ బాఱు ♦ గాలినేని
బైకిరాకుండఁ జేయగా ♦ వలయు నిపుడు. 3

(బొబ్బిలిసైనికులు బురుజులెక్కువారిని గ్రిందికిఁ ద్రోయుదురు).

చెలి—ఓవిజయరామరాజా! బుస్సిదొరా! హైదరుజంగూ! మీర లెందుంటిరి. చచ్చుచున్న మీసైనికుల కడ్డుపడరేమి! మము బ్రతిఘటింప నరుదేరరేమి! ఓప్రతిపక్షసేనానాయకులారా! దొంగ తోవల చూచుకొందురేల ఇటురండు ఇటురండు.

ఉ॥ సంగరరంగమన్న యెడ ♦ జంకరు వెల్మవజీరు లేలయీ
వెంగలిపాటు మిమ్ము ♦ బలిపెట్టకమానరు యుద్ధమందు, క
త్తింగొని యేగుదెందు, వెను ♦ దీయకరండు, నిలుండు మీప్రధా
నాంగములిందు శాశ్వతసు ♦ ఖార్థులు కండు, విరోధి సైనికుల్॥ 4

ఇన్—ఓవిరోధి సైనికులారా? నిలువుండు నిలువుండు. బొబ్బిలికోట విజయరామరాజునకు గట్టిపెట్టనిదె సలాయన మంత్రముం బఠించుచున్నారేల? ఇదిగో మిమ్ముం బరామర్శింపుటకు నేను వచ్చుచున్నాడను. క్షణము సేపు ప్రతిఘటింపుడు. పద్మనాయక వీరులతో ముష్టాముష్టి బాహాబాహి పోరాడని దేవెన్నుం జూపెద రేల? (బురుజు దిగిజూచి) ఓహెూ. పారిపోవుచున్న సేనకెవ్వడో తురుష్కుడు ధైర్యముం జెప్పి యీవైపునకు దీసికొని వచ్చుచున్నాడు. వీండ్రు మమ్మెటులం బ్రతిఘటించి ప్రాణములతో నిలిచెదరో పరిశీలించెదంగాక. (బురుజెక్కును.)

లాడూ ఖాన్—(ప్రవేశించి) నువ్వు, యెవడూ బే వుండావ్ మాకీ బయం మాకీ బత్తీ లేకుండా మాట్లాడుతావ్. దేఖో నీది దైర్యంనాదీషార్యం పైకివస్తుంది. మాశక్తిమీకు తెలిసిందిలేదు. దమ్మన్నసాబ్ కి షూపాం అజే జండా్రిల్ మహమ్మద్ హుసేన్ అజి స్దిదిబిలాల్ అజిజాడేఖాడే, అజీ నవాబ్ హుసేన్ అల్లీఖాన్ బహద్దర్ అజిషుకురుల్లాఖాన్. బొబ్బిలిగడి పడో, పడో, జీ, రంగారావు బహద్దర్ సాబ్ మాది తుర్కా దెబ్బాకానుకో

(త్రాటినిచ్చెనతోంగోటపైకిం బ్రాకును)

దమ్మ—ఓరీ! దురాత్మా? నాబురుజునకే ప్రాకుచుంటివా! రమ్మురమ్ము నీకును నాకును రాయబారమునాటనుండి. చిరపరిచయము కలదు. నిను గౌరవించుట నావిధి.

మ॥ అతిగర్వాత్మని బుస్సినీవిడి, మదా ♦ యత్తాత్ముండౌ హైదరుశ
క్తి తిప్పైంగూల్పక, రామరాజుతలఖం ♦ డింపంగంబోకే, దురా

గతచిత్తుఁ డనినుజంపశాతవిలసత్ ♦ ఖడ్గంబురానుండె, నీ
బ్రతుకీనాఁటికిఁదెల్లవారె చనుమా! ♦ పాపాత్మ! మ్లేచ్ఛాధమా॥ 5
(దమ్మన్న యీ పెట్టోఁ బొడుచును. లాడూఖాఁ మఱికొందఱు
గతింతురు.)

విజయరామరాజు— (నేపథ్యమున) ఓబుస్సీనరపాలా? హైదరు జంగు మంత్రీశ్వరా! వెలమవీరుల పరాక్రమములముందు మన శక్తియుక్తు లక్కఱకురాకున్నవి. సిద్దిబిలాల్ పాఱిపోయెను. లాడుఖాఁ దమ్మన్నగారి యీ పెపోటుచే గతించెను. జాఁ ఖాఁ సైన్య మంతయు దిక్కుచెడి చెల్లాచెదరై పోయెను. సేనలను రక్షింపుఁడు. సైనికులకుఁ బ్రోత్సాహవాక్యముల నుద్బోధింపుఁడు. రండు. రండు.

రంగా—ఓవిజయరామరాజా! చాఁటుననుండి యేదియో ప్రేలెదవేమి? పౌరుషముఁగల మగవాఁడవేని బొబ్బిలివీరులకు నీబలమెుక్కింత చవిచూపుము. లేదా? పిక్కబలముఁ జూపుము. పరాక్రమవంత మగు సత్క్షత్రియవంశమున జనించియుఁ గులగౌరముల నేల మంటిపాలుగావించెదవు?

మ॥ ప్రతిభాశాలురు పద్మనాయకులు దు ♦ ర్వారోగ్ర విక్రాంతిసం
గతులై తావక సైన్యసంహరణముం ♦ గావించుచున్నారు, దు
ర్గలిపాల్గాకుము, సైన్యరక్షణ మొన ♦ ర్పకాబొమ్ము లేకున్నచో
హతమై పొమ్ము ప్రతిష్ఠతో విజయరా ♦ మా! పాపభారాశ్రమా॥ 6

ఇను—రాజా! మౌనవ్రత మారంభించినవాని నేలయుద్ధమునకుఁ బిల చెదరు. సేనానాయకుల కేని ప్రోత్సాహవాక్యములు వచింప మొగముచెల్లని యీవిజయరామరాజు రణరంగమున నిలచునా? ఎంతబలము కలవాఁడైననేమి? ఎంత సైన్యము కలవాఁడైన నేమి? హైదరు జంగు బుస్సిగారలెంతధైర్యముఁ జెప్పిననేమి. బొబ్బిలి వీరులనిన విజయరామరాజునకు సింహస్వప్నమే! హృదయశల్యమే!

కం॥ మన తాఁకునకోర్వక మో
మునుమఱలిచి నిలువలేక ♦ మూలలఁజొఱువా
నిని యుద్ధమునకుఁ బిలువఁగఁ
జనునే యిది నిక్కువంపు ♦ సాహసమగునే॥ 7

షుకురుల్లా—(ప్రవేశించి) ఈతడ్వ బొబ్బిలికోట ముక్కల్కీ ముక్కల్ చక్కల్ కీచక్కల్ కావాలవుంది. పిరంగికి గట్టివుంది. నైతొ కోటకుగట్టివుంది తెల్వాలా! బొబ్బిలివాంళ్లకి బోత్ ఫౌగురూవుంది అంతా బైఠికి తెప్పిచ్చితీర్తాఁ.
(పిరంగులఁ గోటకుఁబెట్టి కొందఱుసైనికులు కాల్తురు. మఱి కొందఱు కోటలకుఁబ్రాఁకుదురు.)

ఇను—ఓరీ దుర్మార్గులారా! ముందు మీచావుఁ దప్పించికొని కోట గతి విచారింపుఁడు. పద్మనాయకవీరుల విక్రమములముందు మీ జీవితములు బుద్బుదప్రాయములైయుండ వినాశకాలమేల కొని తెచ్చికొందురు? విక్రమింతురా? వెన్నుచూపుదురా?

(పిరంగులుమ్రోగును. కోట పగిలిపోవును. వెలమవీరులు విరోధిసైనికులు సమయుద్ధ మొనరింతురు)

విజయరామరాజు—(నేపథ్యమున)ఢస్సీలాన్ కుప్పీ. మీరిరువురు బలిష్ఠములగు ఫిరంగుల సింహద్వారమున కభిముఖముగ నెడ తెగకుండఁ బ్రేలింపుఁడు. మర్తైఁ ధరాస్ లీలాన్, మీరు సేన తో షుకురుల్లాఖాఁ భేదించిన పశ్చిమదుర్గమును ఛేదించి కోటలోనికి మార్గముఁజేయుఁడు. బురుజులు పడునంతవఱకు బొబ్బిలికోట మనకు వశముగాదు. ఇదిగో నేనుగూడ వచ్చు చున్నాడను. పిరంగులుగాల్చుఁడు.

(నేపథ్యమున పిరంగులు మ్రోగును. కోటపగిలిపోవును).

రంగా—ఓవీరమాతలారా! ఓవీరకాంతలారా? మఱగఁ గ్రాఁగిననూనెల సైనికులకందీయుఁడు. కళకళక్రాఁగు వేడియంబలికుండల కోట

మీఁదినుండి సైన్యముపైకి దొర్లింపుఁడు. ఓవీరమాతా! నీవొనరించుకార్యము ప్రశంసనీయము. నీవు చల్లినకారపుం బొడివలన విరోధిసైన్యమంతయు గ్రుడ్డిదైపోయెను. విరోధులీ యంధత్వము వలన దిక్కులు తెలియక తమ్ముఁదాము కాల్చుకొని మడియుచున్నారు. ఓతెలగవీరులారా! కోటల కెగఁబ్రాఁకు మ్లేచ్ఛుల వధింపుఁడు. ఓవెలమవీరులారా! ఆవచ్చుచున్న సైన్యమున కడ్డపడుఁడు. ఓరెడ్డిసేనానాయకులారా! ముందునకు రండు.

(నేపథ్యమునఫిరంగులు మ్రోగును)

రంగా—ఓవిరోధులారా! ఓప్రతిపక్ష సేనానాయకులారా? ఇప్పటికి గోటబగులఁగొట్టి ద్వారమును గావింపఁగలిగితిరా? కానిండు. మీరాద్వారము నెటులవశముఁ గావించుకొందురో చూచితీరెదను. ఓవెలమవీరులారా ? ఓసేనానాయకులారా ? ఓసైనికులారా? కోటగోడలపైఁ గొలఁదిసైన్యమునుంచి విరోధుల లోనికిఁ బోకుండ నీద్వారమున కడ్డుపడుఁడు. ఓవిజయరామరాజా! మురియకుము. మురియకుము. ఇంతవఱకు విజయము మాయదియెయ్యని భావింపుము.

తే॥ గీ॥ బురుజు కూలినమాత్రానఁ ♦ బోయెనొక్కొ
గురుతరంబైన బొబ్బిలి ♦ కోటసొబగు
వివిధ శాఖోపశాఖలు ♦ వెలయుమావి
కొమ్మయొక్కటివిఱిగిన ♦ గూలఁగనునె॥ ౪

విజయరామరాజు—(నేపథ్యమున) ఓయోధాగ్రేసరులారా! ఓపరాసు సైనికులారా! ఈప్రాగ్దిశలోని కోటగోడకుఁ గూడ ఫిరంగులు గురిపెట్టికాల్పుఁడు. ఇకబొబ్బిలికోట వశమైతీరును. కోట వశమైనయెడల భటుల సంహరించుటయు విజయధ్వజము స్థాపించుటయు సులభసాధ్యము.

(నేపథ్యమున ఫిరంగులుమ్రోగును)

(రంగస్థలమందలి కోట పగిలిపడిపోవును)

రంగా—ఓసేనానాయకులారా! బురుజుల కాచుకొనుఁడు. ద్వారముల నిరోధింపుఁడు. విరోధులఁ గోటలోనికిఁ జొచ్చకుండఁ బ్రతిఘటింపుఁడు. అదిగో బుస్సిదొర సైన్యము పశ్చిమ దుర్గమును భేదించుచున్నది. జాడిఖాన్ అమీరుజా, అధిక సైన్యముతోఁ గోటభేదించి గోడలఁ బగులఁగొట్టి లోనికిఁ బ్రవేశించుచున్నాఁడు. కాకర్లపూడి వెంకట రాయఁడుగారూ! మీరా బురుజును మెలకువతోఁ గాచికొనియుండి కొంత సైన్యమును ద్వారముల నిరోధించుటకు నంతఃపురమునఁ బ్రవేశించు సైన్యమును బంధించుటకుఁ బంపుఁడు. కోటలోనికి విరోధిమాత్రుని ప్రాణమున్నంతవఱకుఁ బోనీయకుఁడు.

(లోనపిరంగులు మ్రోఁగును)

దమ్మ—ఓప్రతిపక్షి సైనికులారా! ఓవిరోధిసేనానాయకులారా! పద్మనాయకవీరుల కంఠమునఁ బ్రాణమున్నంతవఱకుఁ గోటలో మిమ్ములనడుగుపెట్టనీయము. ఆద్వారమున నడుగిడెద రేని మీకందఱకు సంఘమరణము సర్వసిద్ధముగనున్నది. ఓసైనికులారా!

లయగ్రాహి.

చండతరహేతిఁగొని ♦ కండలును శల్యములు
తుండెములు జేసెదని ♦ లుండు ననుగెల్వన్
ఖండపరశుండయిన ♦ దండధరుఁడైన గిరి
ఖండనచణుండయిన ♦ గండుకలవాండ్రే
దండనిటు ద్రిప్పి చన ♦ కుండుఁ డెదధైర్యము వి
డుండు మిముఁ దున్మెదప ♦ దుండ్రు చనఁబోకుం
డుండుఁడు భవత్పిశిత ♦ ఖండములు తుండములు
చెండెదను నెన్నొనఁగ కుండుఁడు నిలుండీ॥ 9

రంగా—దమ్మన్నగారు! మీసాహసము సంభావ్యము. మీసైన్యము నించుక యీశాన్యదిశకుఁ ద్రిప్పినఁ బ్రతిపక్ష సైన్యమును గోట

లోనికిఁ జొచ్చకుండఁ జేయవచ్చును. ముందు ప్రతిపక్షుల కడ్డు పడినగాని మనయభిమానముదక్కదు.

(దమ్మన్న నిష్క్రమించును.)

రంగా—విజయరామరాజు పద్మనాయకసైన్యమును నురుము చేయించుచున్నాడు. పద్మనాయకవీరులు పెక్కండ్రు భయంకరములగు ఫిరంగుల కాహుతియగుచున్నారు. ఇనుగంటిధర్మారాయని సైన్యమంతయు విరోధులు చెండాడిరి. కాకర్లపూడి వెంకటరాయఁడు విరోధుల దుర్గద్వారముచెంత నెదిరించి సైన్యసమేతముగ స్వర్గమలంకరించెను. కోట పగిలిపోవుచున్నది. ఇట్టి విపత్సమయమున శరణ్యమెద్ది? కర్తవ్యమెద్ది? (నిరాశతో)

ఉ॥ బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి! సరి ♦ పోయెను నీకిఁక నాఋణంబు, నీ
కబ్బఁగనుండె రామవసు ♦ ధాధిపుకూటమి, రక్తపున్నదిన్
బొబ్బిలి పద్మనాయకులు ♦ జోదులు స్వర్గముఁ జేరి రింక నీ
వబ్బెస మాచరింపఁగద ♦ వమ్మ! పరుల్ వరియించి మించఁగన్॥ 10

(అటు నిటుఁ జూచి) ఇఁక బొబ్బిలిరాజ్యము రావువంశీయుల యవలంబనమునుండి తొలంగినటులె. బుస్సిదొరవారు పశ్చిమదుర్గము భేదించి దుర్గపాలకుల వధించి కోటలోఁ బ్రవేశింపనున్నారు. విజయరామరాజు రెండువేలమంది సైనికులతో పిరంగులతో విజృంభించి కోటగుమ్మములఁ బగులఁగొట్టించుచున్నాఁడు. వెలమవీరుల సైన్యములు విరోధుల హస్తగతములగుచున్నవి. విరోధులకు బలసంపత్తి చాలినంతకలదు. (చూచి) అదిగో దక్షిణదుర్గముచెంత నేదియో కలకలము జరుగుచున్నది. పరాసుసైనికులు వెలమ సేనానాయకులు చేయు నట్టహాసములు వినవచ్చుచున్నవి. అదిగో చెలికాని వెంకయ్యయిటె యొకతురుష్కుని తఱుముకొని వచ్చుచున్నాఁడు. ఆయన కేమేని నిజవర్తమానములు తెలియునేమో యడిగి తెలిసికొందుఁగాక.

తురుష్కుఁడు—అరేహల్లా! చెలికాని వెంకయ్యాసబ్ నాకీసంపు తూవుంది సంపుతూవుంది దెఖో! దెఖో

(తురుష్కుఁడు నిష్క్రమించును.)

(చెలికాని వెంకయ్య వెంబడించి పరుగెత్తును).

రంగా—(వెంకయ్యనాపి) మిత్రమా! పాఱిపోయిన వానిం దఱిమెద వేల?

చెలి—రాజా! నన్ను వారింపకుడు. యుద్ధధర్మముల బరిత్యజించి విశ్రమించియున్న పద్మనాయకుల వరించిన యీక్రూరాత్ముని బ్రతుక నిచ్చిన పాపముగూడ వచ్చును. నన్ను బోనిండు. త్వరలో నాతని శిరంబు దెచ్చి మీపాదములముందుంచెదను.

రంగా—"వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః"యని నటుల నాతురుష్కున కంత్యకాలమునకే యిట్టిబుద్ధిపుట్టినది. వాని నింతతోఁ బోనిమ్ము. మిత్రమా! యుద్ధవిధమెట్టులున్నది? విరోధులకు విజయము లభ్యమయినదా? విజయలక్ష్మి మనల బరిత్యజించి నటులేనా?

చెలి—రాజా! ఏమని విన్నవింతును? మనసైన్యము చాలవఱకు నిర్మూలమైనది. విరోధులిప్పటికి మూడు బురుజులఁ బగుల గొట్టిరి. హైదరుజంగు కోటలోనికిఁ బోవలయునని గాఢప్రయత్నముల చేయుచుండఁ బద్మనాయక వీరులు మూర్తీభవించిన ప్రళయస్వరూపములోయన నొక్కొక్కవీరుండు పదిమంది ప్రతిపక్షులపైకి దుముకుచు మదపుటేనుగుపై లాఘవంబు జూపు కొదమసింగము కరణిఁ జెండాడుచు మండలాగ్రముల జళిపించుచు నెల్లెడల తామై పాణిముల దెగించి పోరిపోరి తెగిన మెడలతోడను నొగిలిన తొడలతోడను జీలిన మేనులతోడను వ్రాలిన ప్రేగులతోడను పగిలిన కపాలములతోడను బొగిలిన కపోలములతోడను నేలకొరగియునుసురులవీడుచుండియు నంగవికలులయి యుండియుఁ గరవాలమున విసిరి పరిసరమున నున్న

ప్రతిపక్షసైనికుల జంపి తాము వీరస్వర్గము చూఱగొనుచు బగవారిచేగూడ ప్రశంసా సత్కారముల నందసాగిరి. ఇప్పటికి విరోధిసైన్యము సగమునకు బైగా నశించినది. మొత్తముమీద విజయము ప్రతిపక్షులదే. ఇంకను హతశేషులగు పద్మనాయక వీరులు ప్రభుభక్తి పరాయణులు చావున కొప్పుకొని విరోధుల గోటలోనికి బోకుండ బ్రతిఘటించుచున్నారు కాని కృతార్థులు కాజాలరు.

రంగా—మిత్రమా! బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మికి మనకుఋణము తీఱినది. కలకాలమునుండి వెలమ రేంద్రకుల గాణాచియగు నీరాజ్యరమ పరుల వరింపనుండ నేను జీవముల దాల్పదగను. కోటయంతయు శ్రోణితలతో నిండిపోయినది. విరోధిసైన్యమింక నంతఃపురమునకు బ్రవేశించి తీరును. శుద్ధాంత కాంతల నెటుల గాపాడవలయునో యభిమానముల నెట్లు రక్షించుకొనవలయునో తోచకున్నది. (ఆలోచించి) ఇంక గత్యన్యమేమున్నది. విరోధిసైన్య మంతఃపురాంగనల గన్నెత్తి చూడకముందె వాండ్ర జెండాడి విజృంభించి వైరిసేనాజనమును మనము హతముగావించి వీరస్వర్గమలంకరించి పీనుగులతోడను రక్తప్రవాహములతోడను నిండి ప్రళయ భైరవస్వరూపమును దలపింపజేయు నీరాజ్యము విరోధుల కొరకు విడిచిపెట్టుదము. నీతలం పెద్ది?

చెలి—దేవా? మీయాజ్ఞ కర్తవ్యము. పద్మనాయకవీరుల జీవితాంతమున నంతఃపురాంగనలు దుర్దశలపాలుకాకుండ వీరోచితముగ నందఱ ఖండించి మనము కదనరంగమున స్వేచ్ఛగనటించి శాశ్వతకీర్తి గడించి వీరమరణము సాధించుట ధర్మమెకాని యీసాహసకార్యమున కెవ్వని నియోగించుదము?

రంగా—ఈకార్యమునకు బరమాప్తుడవగు నిన్నె నియోగించుచున్నాడను. కార్యభారము నిర్వర్తించి యీహవనిర్వాహణమునకు నాకు జేయూతయొసంగుము.

చెలి—దైవమా! నాకెట్టి కష్టవిధిని సంకల్పించితివి! విధీ! నాచేత నెట్టి పౌరుషేతర కార్యమును జేయించుచున్నావు! దక్షిణహస్తమా! నీవెట్టి నీచకార్యమున కుపక్రమింప నున్నావు! ప్రభుని యాన దాఁటరానిది. స్త్రీవధ చేయరానిది. కాల ముపేక్షింప రానిది. నా కుచితధర్మ మింక నెయ్యది? మానుష సంరక్షణమున కీచేయఁబోవు దుష్కార్యము కొంతవఱకేని యుక్తమగునే మొగాని యబలలును ముగ్ధలునునగు రాణీవాసపుఁ జెలువలను దాక్షిణ్యశూన్యుఁడనై రక్తబాంధవ్యముఁగల నేను చెండాడ గలనా? ఉపేక్షింపఁగలనా?

మ॥ కరవాలంబుధరించి నిష్కరుణమా ♦ కాంతావధాకార్య మె
క్కరణిన్ జేయఁగనేర్తు, నెవ్విధిని నీ ♦ కాలుష్యమీ జేర్తు హా
పరమాత్మా! చెలికాని వెంకయ కర ♦ ప్రాలంబ తీక్ష్ణాసికా
పరకాంతా నికురంబ కంఠ రుధిర ♦ ప్రత్యగ్రసత్కారముల్॥

దైవమా? పరమపవిత్రమగు బొబ్బిలిరావువంశమున కెట్టిచిక్కులు సమకూర్చుచున్నాఁడవు. నాకెట్టి దుష్కార్యము నియోగించితివి. రేచర్లగోత్రీయుల రాజ్యలక్ష్మి కెంతటి ప్రళయదినము సంఘటింపఁజేసితివి. ఎంత విచారకరము! ఎంత పరితాపకరము

తే॥ గీ॥ తీఱిపోవుచునుండె నీ ♦ దినముతోడ
బొబ్బిలికి రంగరాయభూ ♦ పునకుఁజెలిమి
గాలచక్రంబ! ఎంతవే ♦ గముగఁదిరుగు
చుంటివే? యీయఘంబర ♦ యుటకు బళిరె॥ 12

రంగా—మిత్రమా! ఏల జాగొనరింతువు. ఇది యాలస్యమొనరింపఁదగిన సమయముకాదు. ద్వారముఁలన్నింటిని విరోధు ల్లాక్రమింపక ముందె యంతఃపురమునకుఁ బ్రవేశింపవలయును. ఖడ్గమునకు శుద్ధాంతకాంతలరక్తముఁ జవిఁజూపవలయును.

చెలి—రాజా! ఈపాపకార్యమునకు నే నుపేక్షించిన నిఁక జేయువారెవరు? అవరోధస్త్రీల కేమేని గడసారి వార్తయున్న నెఱింగిం

పుఁడు. వారలకు వినిపించి పిమ్మట స్త్రీవధావిధానమున కొడం బడెదను.

రంగా—మిత్రమా! నేను బ్రత్యేకించి చెప్పవలసినయంశము లేమియు లేవు. అయినను నామాటలుగ నిటులఁజెప్పుము.

మ॥ అనురాగంబునకుం బ్రియంబునకుఁ బ్రే ♦ మావేశ సంసిద్ధికిన్
దినమే యంత్యదినంబు సాంఘికమృతిన్ ♦ దేవుండుకల్పించె-ఓ
వనితారత్నములార? ఐహికపుసం ♦ బంధంబుతీరెన్ బలం
బుననే యింక బునస్సమాగమము-త్రా ♦ వుం డశ్రుగర్షాంజలుల్॥

చెలి—ఇంక నాకు సెలవొసంగుదురా?

రంగా—ఇదిగో కత్తిఁ దీసికొని పొమ్ము (ఖడ్గము నొసంగి)

ఉ॥ జాలివహింపకయ్య కలు ♦ షంబని దీనికిఁ బ్రాలుమాలి యీ
వాలునురిత్తసేయుటకు ♦ బాల్పడకయ్య! సతీమతల్లులన్
గూలుచుపట్ల నెమ్మదిని ♦ గుండ్లు వహింపకుమయ్య గెల్వగాఁ
జాలమటంచు స్త్రీవధను ♦ సల్పఁగఁ బోఁగదవయ్య, నెయ్యమా॥

రంగా—మిత్రమా! నీరాకకు నిరీక్షించుచు యుద్ధరంగమున నుండెదను. వేగముగ నీకార్యము నిర్వర్తించుకొనిరమ్ము. ప్రకృతిసహజమగు ప్రేమానుబంధమున మైమఱచి యుచితధర్మమునఁ బ్రమత్తుడవు కాకుము. నీవరుదెంచువఱకు నీసైన్యము నేను నడుపుచుండెద.

చెలి—రాజా! ఈమానవప్రపంచమును ద్యజించు వఱకు బ్రేమానుబంధమును విడనాడవీలుఁడదు. సాధ్యమగునంతవరకు మెలకువతో విధాయకకృత్య మొనరించి సమ్ముఖమునకు వచ్చెదను. సెలవుబుచ్చుకొనెదను. (నిష్క్రమించును).

రంగా—ఇప్పటికి నాభారముతీరినది. తమ్మునకు రాజ్యాధిపత్య మొసంగితిని. భరించినను ద్యజించినను భారమువానిది. అవరోధ

సతీమ తల్లులకు విరోధులవలన హానిజరుగకుండ తగినయత్న మొనరించితిని. ఇప్పటికి సర్వవిధముల గృతార్థుడ. బొబ్బిలి కోట యెటుల జీర్ణదశకు వచ్చెనోయటులె విరోధులసైన్యము గూడ జీర్ణదశలోనికి వచ్చినది. నావార్తయే చేరి సుకృతవశమున బాపారాయఁడు రాజాంకోటనుండి సైన్యసహితముగ నరుదెంచె నేని ప్రతిపక్షులసైన్యమంతయు వినాశనముఁ గావింపవచ్చును. సుకృత మెటులున్నదో.

విజ— (నే పద్యమున).

శా॥ ఖడింపంబడెఁ గోటనల్ దెసలు పొం ♦ కంబాఱెసైన్యంబు మా
దంపుల్ దుర్గము లన్నిటిన్ దొలిచి శు ♦ ద్ధాంతస్థలిన్ జేరఁగా
నుండెన్, మీకిఁక గెల్పు చేకుఱగ బో ♦ దో రంగ రాయా!సమిత్
శౌండా! వీరుఁడ వైన నడ్డుపడుమా! ♦ శౌర్యంబుఁ జూపింపుమా.

రంగా—ఓహో! విజయరామరాజు ప్రగల్భోక్తులాయివి! విజయ రామరాజా! మఱియకుము. సంతోషింపకుము. ఈవిజయము నీయదికాదు. పరాసువారలది. స్వతస్సిద్ధమగు పరాక్రమమె నీకున్న సరిహద్దులలోనున్న మాపై నింతవఱకుఁ గత్తికట్టకుండ నుందువా? నీవురాజాధిరాజువె! బలశాలివె! అపరిమిత సేనా సహితుఁడవె. ఐన ఫలమేమి?నీయూహలు పరవంచనాకార్యము నకుఁ బ్రసరించినటులఁ బరాక్రమ ప్రచారమునఁ జరింపవు. ఆంధ్రదేశమునందలి సుప్రసిద్ధ సంస్థానాధీశులలో నొక్కఁడ వయ్యు దేశీయులలో నేమాన్యహృదయుఁడేని యొడఁబడని నైచ్యమునకుఁ బాలుపడుచున్నాఁడవు. కావుననే నేఁడు నాపాలఁ బడ నున్నాఁడవు. ఓవిజయరామరాజా!

ఉ॥ వచ్చుచునున్నవాఁడ, భట ♦ వర్గముతోడుత కాఁచికొమ్ము, నీ
యిచ్చకువచ్చినట్లు వచి ♦ యించిన మేలు లభింపఁబోదు, వి
వ్వచ్చుఁడొ భీముఁడో హరుఁడొ ♦ భార్గవుఁడో మఱిరంగరావొ యీ
వచ్చెడివాఁడఁటంచు రిపు ♦ వారము భ్రాంతిల విక్రమించెదన్॥ 16

ఓపద్మనాయక సైనికాగ్రేసరులారా! నావెంటరండు. మీసైన్యమునకు నేను నాయకుఁడనై విజయరామ భూపాలు నెదిరించెదను. పోదమురండు.

(రంగారావునిష్క్రమించును.)

చతుర్థాంకము.

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము.

ప ం చ మా ం క ము.

(రంగము. అంతఃపురము. మల్లమాదేవి చేటి ప్రవేశింతురు)

మల్ల—చేటీ! పిదప నేమైనది?

చేటి—ఆపరిచారకులవధించి వాండ్రవద్దనున్న బాబులఁ జూచి పాపారాయఁడు సేనాసహితముగ రాజాముకోటయందున్నటుల స్థిరముఁ జేసికొని సైన్యమునకుఁ బ్రోత్సాహవాక్యములు వచించుచు హైదర్ జంగు ద్వారములభేదింప నారంభించెను.

మల్ల—ఓసీ యుద్ధసమాచారములెటులున్నవి.

చేటి—ఇదమిత్థమని చెప్పరాని స్థితిలోనున్నవి. విరోధులందఱొక్కమాఱు బొబ్బిలికోట నాక్రమించి బురుజుల కెగఁబ్రాకుచుఁ బెక్కండ్రు యోధులఁ జెండాడుచు ద్వారములభేదించుచు విక్రమించుచున్నారు. పద్మనాయకవీరులు సేనలతో విరోధులఁ జెండాడుచు బురుజుల రక్షించుచు విక్రమము ప్రదర్శింపుచున్నారు. వీరమాతలగు యువతీమతల్లులు పెక్కండ్రు బురుజులపై వసించి నూనెలఁగాచి అంబలి యుడికించియు వైరిసేనపైఁజల్లసాగిరి. మఱికొందఱు వీరాంగనలు బురుషులకు దోడుపడి యాయుధము లందిచ్చుచు శిబిరములఁ బరికించుచు మహిషాసురమర్దనియగు మహాకాళీ స్వరూపమున నటింపసాగిరి.

మల్ల—ఇపుడు సేనల నడుపుచున్న దెవరు?

చేటి—ఎవరో నడపిన ఇదివఱకె బొబ్బిలికోట విరోధులకు వశమైయుండెడిది. వీరపురుషాగ్రగణ్యుండు విక్రమధనుండు నగు రంగారాయభూమీశ్వరుఁడె నడుపుచున్నాఁడు.

మల్ల—యుద్ధము కడు భయంకరముగా నున్నదికాఁబోలు.

చేటి—అమ్మా చెప్పినతీఱునా? ఎటఁజూచిన శవములె. ఏమూలగాంచి నను మొండెములె. ఏప్రక్కనరసినను రక్తప్రవాహములె. ఏవైపు పాలకించినను హాహాకారములె. యుద్ధరంగ మెంతభయంకర ముగనున్నదన నేరితరము.

మల్ల—ఓసీ విరోధులకుఁ గోటనశమైనదా.

చేటి—మనవి చేయుచున్నదాన. పిరంగిగుండ్లు తాఁకుచే గోటయంత యుఁ గంతలుపడసాగెను. బురుజులు రక్షించుచున్న వీరభటులు గుహాముఖమును బాలించు కొదమసింగములవలె విజృంభించి విరోధులముందున కడుగుఁబెట్టనీయక ప్రాణంబులకుఁ దెగించి పోరాడసాగిరి. విరోధులు ప్రయోగించు నాగ్నేయాస్త్రముల వలన నెట్టియుపాయము వాటిల్లునోయని మనభటులు కోట గోడలపైనున్న కప్పంనతయు బెరికివైచి సంగరరంగమున వీర మరణ మందసాగిరి. హిందూసైనికులయం దెన్నఁడుఁ జూచియె ఱుంగని పరాక్రమము బొబ్బిలివారియెడల గానవచ్చుచున్నదని విరోధులు ప్రశంసఁ జేయసాగిరి.

మల్ల—నాప్రాణనాథుని మనోధైర్య మెటులున్నది? విజయము సాధ్య మని తలంచుచున్నాఁడా? నిరాశతో విక్రమముఁ జూపుచున్నాఁడా?

చేటి—విరోధుల విజృంభణము స్వసేనానాశముఁజూచి విజయముపై నాసవదలి సామ్రాజ్యసంరక్షణమొ స్వర్గవాసమొ యవశ్య కర్తవ్యమని చెలికానివెంకయ్యగారితో నేదియో మంతనము లాడి కదనరంగము నలంకరించిరి.

మల్ల—(విచారముతో) ఇఁక నెక్కడివిజయమె? మనమూఁడువేల సైన్యముపైని విరోధుల పదకొండువేలసైన్య మెపుడుపడెనో

యపుడె బొబ్బిలిరాజ్యమునకు మనకుఁ బ్రాప్తముతీఱినది. ఇఁక మన కుచితవిధియెద్ది? అభిమాన సంరక్షణ మార్గమెద్ది?

చేటి—అమ్మా ఫలితాంశము తేటపడనిది మనము తొందరపడరాదు. ఒకవేళ మనకె విజయములభించునేమో యెవరుచూచి వచ్చిరి. గెలుపోడులు దైవికములుగదా?

మల్ల—ఓసీ! గెలుపే నిశ్చయమేని యిన్నియరిష్టములు సంభవించునా?

సీ॥ రణభేరిరవము దూ ♦ రంబుననుండి హా
హాకారములు సల్పు ♦ నట్లుతోఁచె
సిరినటించెడి యంతి ♦ పురి యంగణముల్లెఁ
బాడిండ్లరీతిఁ గ ♦ న్పడఁదొడంగె
వెలమవీరుల గృహం ♦ బులకడ నపజయం
బాకృతి వహియించి ♦ నట్టులుండె
గులపాలికల ముఖం ♦ బులు మృత్యుదేవతా
నిలయంబులట్లు గ ♦ న్పింపసాగెఁ

తే॥ గీ॥ గారణములేక మదిలోనఁ ♦ గంపమలమి
యంగకములందు నీరస ♦ మతిశయించె
నతివ! బొబ్బిలికే జయం ♦ బగునయేని
వైపరీత్యంబు లిట్లు చూ ♦ పట్టఁగలవె॥ 1

చేటి—అమ్మా! మనసున నేదియో విచారమున్నప్పుడు మనము కాంచు మంచివస్తువులుకూడ వికృతముగ గానవచ్చును. దూర దృష్టి లేనపుడవి యన్నియు నాత్మీయములని తోఁచుట సహజము. మఱియు.

ఉ॥ వందురఁ బోకుమమ్మ ప్రతి ♦ పక్షుల కుంగెలు పబ్బలేదు, రా
జ్యేందిర సత్కృపా విభవ ♦ మే! మనకుంజయమిచ్చు, వైరులా
జిందర వందరన్ సలిపి ♦ చెండుచునుండిరి వెల్మవీరు లీ
వెందులకమ్మ! యిట్లు వహియించెదు రిత్తగ శోకభావమున్.

మల్ల—మనకేది యలభ్యమొ దానిపైని నిరాశాజనకములగు మనో భావము లుత్పన్నములగుట సహజము. నాహృదయమున జనించు పరితాపాతిశయమె మనకపజయము కలుగునని యుద్బోధించుచుండ నేల వ్యర్థముగ భాషించెదవు.

చ॥ వెలమకులంపు తండ్రి రణ ♦ వీధిని గెల్పుల నందువేళ హృ
జ్జలరుహమందు ధైర్యము పొ ♦ సంగె నకారణ జన్యమై విరో
ధులిపుడు విక్రమింప నెద ♦ దుఃఖము గ్గలెద నంత, నెందుఁగా
గల విధులాశయంబునకు ♦ గన్పడసాగు యథావిధంబుగన్.

చేటి—అమ్మా! మీరింత నిరాశ నొందవలసిన యవసరములేదు. విజయలక్ష్మి యింతవఱకు వెలమశూరుల మండలాగ్రమున నటించుచున్నది, మనము దోషశూన్యులముగాన గెలుపు నందవచ్చునని మనసైనికులు భావించుచున్నారు. ఈప్రళయసంగ్రామమునకు విజయరామరాజె కారకుడుగాన నాతనిచెంతకు మీరు కదనము మాన్పుమనియు సంఘవిలయమును దొలగింపుమనియు వార్తఁబంపుట యుక్తము.

మల్ల—ఛీ! రాకాసీ! ఉత్తమ పౌరుషాభిరామమగు వెలమకులమున బుట్టి శూరచూడామణియగు రంగారాయని చెట్టబట్టె. విరోధి దుస్సాధ్యమగు బొబ్బిలిరాజ్యమునకు రాజ్ఞినైన నన్ను విజయరాముని యాచింపుమనుచున్నావా! సామ్రాజ్యము శాశ్వతముగాదు. జీవితము శ్వాశతముగాదు. నీవిట్టి విపరీతోక్తుల భాషింతువేని క్షమింపను.

చేటి—అమ్మా! నాసాహసమునకు మన్నింపుఁడు. ఆపత్కాలముగాన దోచక యిటుల వాకొంటిని. కదనరంగమునుండి స్థిరమగు వర్తమానము వచ్చువఱకు మీరుపేక్షింపుఁడు. రంగారాయ ప్రభువర్యుడు విజయ మలభ్యమని యూహించెనేని యంతఃపురాంగనల గతి విచారింపక పోడు. దైవకృప యున్న విజయము దుస్సాధ్యముకాదు.

మల్ల—ఓసీ నీవునాకికఁ గుయుక్తుల బోధింపకుము. కోట బగిలిపోవు చున్నదనియు రంగారాయ నృపాలుండు విజయముపై నాస వీడి విజృంభించుచుండెననియు దెలిసికొంటిమి. ఇక నెందులకీ పేరాస! అంతఃపురాంగనలకు దేవుఁడు సంఘమృతి విధించి యున్నాడు. ఇంతకంటె నీజన్మమును సుకృతము బడయఁ జాలము.

మ॥ అదిరాజన్యులు గెల్వలేబడసి శు ♦ ద్ధాంతస్థలిం జేరనుం
డిరి బ్రాణంబులఁ దాల్చుచో ఫలము లే ♦ నేలేదు, తీక్ష్ణాసి చే
శిరముల్ నాకయి నేనె త్రెంచి కొని నా ♦ జీర్ణాంగముల్ జ్వాలికా
పరిణద్ధంబగు లీతిహోత్రమున నే ♦ భస్మంబుఁ గావించెదన్. 4.

పద్మనాయక కులాభరణలగు నుత్తమకాంత లందరిటెంపులకు సిద్ధము కాకపోరు. విజయాంతమున విరోధులకు లభింప దగినది పద్మనాయక శిశుబాలికా కాంతాభస్మావృతంబగు నంతఃపురము వీరవర్య శవానేక పూరితంబగు బొబ్బిలిరాజ్యము మాత్రమె! ఓసీ!నాగారాబముల కాణాచియగు నాముద్దులయ్య నొక మాఱు తీసుకొనిరమ్ము. వానినొక్కమాఱు గాఢాలింగన మాచరించికొని నీకుఁ జెప్పదగినసంగతుల జెప్పి నాయనకు స్వర్గవాసముకొఱకు నాయంతఃకరణముచే మార్గ మేర్పఱ చెదను.

చేటి—అదిగో: చిన్నబాబయ్యగారిటె దయచేయుచున్నారు.

చినరంగారావు (ప్రవేశించి) అమ్మా గుమ్మముదగ్గఱ తుపాకులు వేయుచున్నారు. నాన్నగారందఱిచేతను సాములఁ జేయించుచున్నారు. నేను చూచి వచ్చుచున్నాడను.

మల్ల—నాయనా! ఒంటరిగ నటుల బోబోకుము. తండ్రీ!ఊరినిండ బూచి వాండ్రున్నారు. చిన్నపిల్లకాయల బట్టుకొనిపోవుదురు. అందుల కనియె కోటగుమ్మములనైచి మేమందరము లోపలనున్నారము.

చిన్న—నాన్నగారు బూచివాండ్రతో యుద్ధముచేయుచున్నారు. పాపారాయుడుమామయ్య రాజాంకోటకు నెందుకుపోయి నాడు. నాకుఁ దుపాకులఁ జెచ్చుటకా!

మల్ల—నాయనా! నీముద్దుమాటల నాలకించుట కేని నోచకపోతిని. నీకు నాకుదైవమీవియోగము విధించియుండఁ దప్పింప నేరితరము (కన్నుల నీరుతుడిచికొని) ఓసీ! చేటీ! మాంకదళకు మరణము విధాయకమై యున్నది. ఈయాకస్మిక మరణమునుండి నాతండ్రిని రక్షించుటకు నీవుపూనుకొనవలయును.

శా॥ రంగారాయని వంశపుణ్యమొలక నీ ♦ రాకూన నెక్కెయిన నా
యంగీకారమునిచ్చగించి కుశలం ♦ బొలంగ, సామర్లకో
టం గూఢమ్ముగఁ జేర్చి, పిన్నతలియిం ♦ టన్ నిల్పి రావమ్మ! యీ
బంగారయ్యయె రావువారి కులమున్ ♦ బాలింప నర్హుండగున్. 5

చేటి—అమ్మా! రాణివాసపు సతుల కింతలో నెట్టియాపద రాజాలదు. మీప్రాణము లశాశ్వతమని యీపసికూనను కానని క్రంతల కంపకుడు. మనరాజ్యము చుట్టు విరోధి సేనలు నేలయీనినటు లున్నవి. ఎవరుచూచిన నీబిడ్డ కెట్టి విపత్తు తటస్థించునో! అమ్మా! యీశిశువును మీరె సంరక్షించుట ధర్మము.

మల్ల— ఓసీ! మేము రక్షించు దినములలో మాశిశువుల నీచేతిలో బెట్టితిమటే. నాకన్న తండ్రిని చేతులార చంప నేరక రక్షణము చేయుమని నీకొసంగఁ బ్రతికూలించెదవా? కానిమ్ము. మావలెనే వీనికిగూడ నాయువు స్వల్పకాలము గావలయును. కాకున్న విధేయురాలవగు నీకిట్టివిపరీతాభిప్రాయము కలుగునా!

చేటి—అమ్మా? మీరుశిశువు చెంతనున్న ఆత్మహత్య మానుదురేమో యని యిటుల భాషించితిని. బిడ్డ నొసంగిన యవశ్యము సామర్లకోటకు జేర్చెదను. ఆయువున్నంతవఱకుఁ గుమారుని కెట్టి యాపద రాకుండ గాపాడగలను. దేవీ!

ఉ॥ ప్రాణమురీతి నీతనయు ♦ భద్రముగాఁ గొనిపోయి యెట్లొ స్వ
స్థానము జేర్చుదాన రిపు ♦ జాల్మల వంచనఁ జేయుదానఁ గ
ర్మాను భవంబుచే మనర ♦ హాస్యము వైరులెరింగిరేని నీ
సూనుని బ్రోచి మార్తురకుఁ ♦ జూపెద మత్కరవాలతీక్ష్ణముల్॥

మల్ల— (బిడ్డనురాదీసి) తనయా! ఈ నిర్భాగ్యురాలు దురదృష్టవంతు రాలు నిన్ను విడచి స్వర్గమున కేగనున్నది. తండ్రీ! కడసారి ముద్దు నాకొసంగుము. (ముద్దుఁగొని) నాయనా! నీపైగల ప్రేమాను బంధము నేటితో తొలగించు కొనుచున్న దాన! మన్నింపుము.

సీ॥ ఆంధ్రవాఙ్మయ సేవకై నీదు ♦ సర్వస్వ
మును ధారవోసి ♦ పేర్గనగదయ్య
పద్మనాయక వీరవర్యుల ♦ విక్రమ
మహిమంబు గలనైన మఱువకయ్య
విజయరాముని జెండివేసి ♦ యానెత్రుచే
పిండకంబులు సమర్పింపుమయ్య
రేచర్ల గోత్రంబు ♦ నీచరిత్రముచేత
విఖ్యాతికరము గావింపుమయ్య

తే గీ॥ అంత్యమున నేని ♦ ఖండాంతరాగతులకు
జనువు నించుకయేని ♦ యొసంగకయ్య
జీవితమె క్షాత్రమునకె ♦ వెచ్చింపుమయ్య
పోయిరావయ్య విజయంబుఁ ♦ బొందుమయ్య॥

చిన— అమ్మా! విచార పడకుము. నీవూరికి బోయెదవా? పోయిరమ్ము. నన్నెక్కడకోఁ బొమ్మని సెలవిచ్చుచుంటివే! యుద్ధమునకా! ఆఁ పోయెదను. ఆజ్ఞయిమ్ము.

మ॥ కరకుంగత్తి యొసంగి వైరులను జ ♦ క్కాడంగఁ బొమ్మందువో
దురమం దయ్యుకుఁదోడుఁ బొమ్మనెదవో ♦ దుర్మార్గులౌ వారలన్

నలుకఁ బొమ్మనెదో వచింపగదవే ♦ నాతల్లి నాచెల్మి కాం
డ్రరుగో వారలఁగూడి నాన్నకు సహా ♦ యంబింక గావించెదన్. 8

చేటి— నాయనా! యుద్ధము భయంకరముగా నున్నది. మీనాయన గారి యొద్దకు నీవుజనవీలులేదు. నీవిక్కడనున్న బూచివాండ్రు పట్టుకొని పోవుదురు చూడుము. నీచెలి కాండ్రందఱు భయపడి యిండ్లలోనున్నారు. మనము సామర్ల కోటకుఁ బోవు దమురమ్ము.

చిన—ఛీ! చెడుఁగా! నన్ను మాయచేసి యెచ్చటికో తీసికొని పోవ నున్నావా? నేను సామర్లకోటకు రాను. నీ కవసరమున్నఁ బొమ్ము. అమ్మా! దాయి నన్ను సామర్లకోటకుఁ దీసికొని పోవునఁట. నీవు వలదని మందలింపుము. ఓదాయీ!

సీ॥ అరులమొగ్గరమున ♦ జరియించుచున్న మా
బాబయ్యగారల ♦ పజ్జకైనఁ
పేరోలగఁపుఁబనుల్ ♦ దీఱుచుచున్న మా
చిన్నయ్యగారల ♦ చెంతకైన
రాజాముకోటను ♦ రక్షించుచున్న మా
పాపయ్యమామయ్య ♦ ప్రక్కకైనఁ
కదనరంగంబునఁ ♦ గత్తు లదల్చుచు
వెలమవీరులు నిల్చు విడిదికైన
తే॥ గీ॥ బోయెదను నన్నుఁబిల్వకు ♦ పొమ్ముపొమ్ము
నేను సామర్లకోటకు ♦ రానురాను
అమ్మ! సెలవీయవమ్మ ♦ యుద్ధమ్ముఁజేసి
నిముసమునవత్తు నీదుపా ♦ దములదతికి॥ 9

ఫుల్ల—నాయనా! నే నమ్మనుకాదా! నామాట వినవా! నీవు దాయి తోఁ చిన్నమ్మగారి యింటికిఁబొమ్ము. అచ్చటఁ గత్తులు తుపా కులు విల్లనంబులు కలవు నీవు బాగుగ యుద్ధము చేయవచ్చును. నాలు దైదు దినములలో మేమును వచ్చెదము.

చిన్న—నేను సామర్లకోటకుం బోయెదనుగాని మీరచ్చటి కెప్పుడు వచ్చెదరు! వచ్చునపుడు నాకుఁ గత్తులు డుపాకులుఁ దెచ్చెదరు కద!

చేటి—నాయనా! నీకుఁ గత్తులు డుపాకు లచ్చటఁ గావలసినన్నికలవు. పిన్నమ్మగారికి పిల్లకాయలతో బాగుగ నాడుకొనవచ్చును. మీయమ్మగారు రెండుమూఁడుదినములలో సామర్లకోటకు దయచేయుదురు. ముందు మనము పోవుదము.

మల్ల—(దుఃఖముతో) ఆత్మజా! ఇదియనీకు నాకుఁ గల యనురాగ బంధమునకుఁ దుదిదినము. నేటితో మనకుంగల యిహలోక బాంధవ్య మంతరించు చున్నది.

సీ॥ పరువంపు లేనవ్వు ♦ మురువుఁజూపెడి నీదు
నిద్దమౌ మేల్ చెక్కు ♦ టద్దములును
దమ్మిఱేకులకు నం ♦ దము చందముంగూర్చి
క్రాలునీ నిడువాలు ♦ కన్నుదోయి
నిండుచందురుని కాం ♦ తిని నెక్కసక్కెంబుఁ
బొనరింపఁజాలు నీ ♦ ముద్దుమోము
విలువంపులై చెలు ♦ వులుగ్రుమ్మరించి సో
గలుదేరినరు నీ ♦ కన్నుబొమ్మలు.

తే॥ గీ॥ కడిఁది గేదంగిచెండుల ♦ నడిమిరేకు
మిసమిసల నవ్వఁజాలు నీమేనిచాయఁ
జూచి సంతోషమందఁగా నోఁచనైతి
ముద్దులకుమార ఇఁకనైనఁ ♦ బోయిరార॥

చేటీ! బాలుని సంరక్షించుభారమంతయు నీతలపైఁగలదు. పరమాత్ముని యనుగ్రహమువలన నీశిశువె జీవించెనేని రావువంశము నిలుచును. దైవవిధి యెటులున్నదో.

చం॥ మనదగు రావువంశమను ♦ మామిడిమోఁక చివురించినట్టి క్రొ
న్నన, కొలమన్న తమిపువు ♦ నగ్గజెలువావిరి దేనె, మల్లమా
జననియు రంగరాయపతి ♦ సల్పిన నోములపంట నీకుమా
రుని యిదెనీకొసంగితిని తోఁచిన భోఁచిన నీవేచేటికా. 12

చిన—అమ్మా! నాకొఱకై మీరు విచారపడవలదు. నేను నామర్ల కోటలోనున్న నన్నఁతోడను చెల్లెంద్రతోను గలసి యుందును. అమ్మా! పోయివచ్చెదను.

మల్ల—నాయనా నీముద్దుముచ్చటలు జూచుటకు మాపిన్నమ్మయే నోఁచుకొన్నది. పోయిరమ్ము. యెచ్చటనైననేమి. బ్రతికి బట్టగట్టిన నంతియచాలును.

చేటి—అమ్మా! నేను సెలవు పుచ్చుకొందును. మీదర్శనము మరల నెచ్చటనో.

మల్ల—స్వర్గమున నే! పరలోకవాసమునకు సర్వసిద్ధముగానున్న మీయక్కగా రిటులఁజెప్పిరని నాచెల్లితో నెఱిఁగింపఁ గోరుచున్నదానను. సోదరీ!

సీ॥ కడుపసిపాపఁ డాఁ ♦ కలికిఁ దాళఁగలేఁడు
కడుపుననిడి పీనిఁ ♦ గాంచుమమ్మ
బుడుతండ్రు పిల్లిపేరి ♦ వులవాడు కావునఁ
గనలి మెన్నండేని ♦ కసరకమ్మ
నీకునాకునుగల ♦ వేస్తంబుఁ దలపోసి
యూరకమది దిగు ♦ లొందకమ్మ
పసివానిబ్రతికించి ♦ వంశంబునిల్పి
నాయాశీర్వచనముల ♦ నందుమమ్మ.

తే గీ॥ మరల నీయుత్తరము వచ్చు ♦ వఱకు మేము
బందుగులతోడ స్వర్గాన ♦ నుందుమమ్మ

కరుణవిడకమ్మ! సుతుని యే ♦ మరకుమమ్మ
బాలుబ్రతికింపుమమ్మ! నీ ♦ భారమమ్మ.

చేటి—(కన్నీరు తుడిచికొనుచు) నాయనా పోదమురమ్ము. అమ్మా! ఆజ్ఞతీసికొనెదను.

చం॥ కడుపున మమ్ముఁబెట్టుకొని ♦ కాచితివింతటిదాక తల్లి? యీ
యిడుములచేత నిన్నువిడి ♦ యేగుచునుంటిని నేఁడు; కూరిమిఁ
విడువకమమ్మ! ప్రాణముల ♦ వీడకయుండిన నెన్నఁడేని నీ
కడ కరుదెంతునమ్మ! కడ ♦ కాళ్లకు మ్రొక్కెదనమ్మ సాధ్వరో॥

(చినరంగారావు చేటి నిష్క్రమింతురు)

మల్ల—ఇప్పటికి నాభారము తీఱినది. నాకు సర్వవిధులఁ కృతార్థత లభించినది. దైవవశమున నాతనయుఁడు విరోధులకుఁ జిక్కకున్నయెడ మావంశము నిలచును. నాకంతకంటెఁ గావలసినదేమున్నది. పద్మనాయక వీరుల బలంబులు వినాశనము కాకముందె! రంగారాయ భూమీశ్వరుండు విరోధులకు వశముకాకముందె యవరోధసతీమతల్లులు శిశుసహితమ్ముగ స్వర్గమలంకరింపకముందె నేను పరలోకము నలంకరించుట కర్తవ్యము. (ముందునకుఁజూచి) అదిగో! చెలికాని వెంకయ్యగా రిటు వచ్చుచున్నారు. ఆయనవలన యుద్ధసమాచారము లాలించుటయె తడవుగ సంకల్పమును నిర్వహించి శాశ్వతలోకవాస మనుభవించెదగాక.

(చెలికాని వెంకయ్య ప్రవేశించి) అక్కటా యీపాపకార్యమెటు లొనరింపనేర్తును. దయాదాక్షిణ్యములఁ బోనాడి యెటుల నిర్దోషిణులగు నవరోధ సతీమతల్లుల జెండాడెదను. ఎటులఁ బ్రభునియాజ్ఞ నిర్వర్తించెదను. అక్కటా! యీపాపపుఁజేతఁ జేయుటకు బ్రహ్మ నామనస్సు రాతితోఁ జేసియుండును. కావుననే యింతదుర్భరకార్య మొనరింపనున్నను నాహృద

యము వ్రయ్యలుకాక యథావిధముగ నున్నది. ఈపాపాత్ముఁడు ఈయవరోధాంగనా ఖండన వ్రతుఁడు, వీరపురుష విగ్రహాశుద్ధాంతాంగనా సంహరణ దుష్కార్య నియుక్తుఁడు విరోధుల శతఘ్నులకు ముందె యెఱయైయున్న యీపాపకృతి యొనరింపక తప్పనుగదా! (చూచి) అప్పుడె యంతిపురికి వచ్చితిని. ఇఁక నీకఠినకార్య విధానమునకు విరామము లేదుకాఁబోలు (ముందునకుఁజూచి) అదిగో మల్లమాదేవి యిచటనేయున్నది. నేనీ పాపకార్యమునకుఁ బాలుపడితినని యీయమతో నెటులవాకొందును. ఎటు లుపేక్షింతును. దైవమా రావువంశమున కెట్టియవస్థఁ దెచ్చిపెట్టితివి. రంగారాయని కుంటుంబమున కెంతటి యకాలమరణము సమకూర్చితివి. విధీ నాకెట్టి పనినియోగించితివి.

మల్ల—అగ్రజా! అభివాద మొనరించుచున్నదానను. రణరంగమున నందఱు కుశలముగనున్నారా? యుద్ధమెట్లున్నది?

చెలి—విరోధుల శతఘ్నుల కెదురునడుచు బద్మనాయకవీరుల కుశల వార్త నెటులెఱిగింపవలయును. యద్ధఫలితము విరోధుల కనుకూలముగ నున్నది మనసైనికబలము చాలవఱకు గతించినది. బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మి విజయరామరాజును వలచినటులున్నది.

చం॥ బురుజులు కూలుచున్నవి చ ♦ మూబలమెల్ల నశించుచుండె మా
ర్తురు చెలరేఁగి యంతిపురి ♦ దూరఁగనుండిరి రంగరాయ భూ
వరుఁడిఁక నేఁటిగెల్పనుచు ♦ వాకొనెనాగె; విరోధులకా జయెం
దిర వరియింపనున్నది స ♦ తీ! ఇఁక నేమని విన్నవించెదఁగా॥ 15

మల్ల—అక్కటా! నాహృదయమునఁ బుట్టిన పరితాపము సహేతుకమైనదె. ఈరావు వంశ నిర్మూలన కర్మఠుఁడు పరజనవంచనాభావుఁడు చలచిత్తుఁడు నగు విజయరామరాజు సంధికేమేని యంగీకరించునేమో ప్రయత్నించితిరా!

చెలి— అమ్మా! చేయగల ప్రయత్నము లన్నియు నిదివఱకే చేసితిమి. స్వనాశనమునకు స్వసేనా నాశనమునకు జంకని విజయరామ రాజు సంధి కంగీకరించునా! అంగీకరింపఁడు. అతని నావేశించిన దుష్ట గ్రహము లంగీకరింపనీయవు.

మల్ల— పద్మనాయక సాధ్వులలో సంగ్రామ విద్యయం దారితేరిన వారలు పెక్కండ్రు కలరు. వారలందఱు గలసి యుద్ధరంగ మలంకరించినచో బాగుండునది. రాణివాస మాపాటి స్వతం త్రమును గటాక్షింపదా!

చెలి— అమ్మా! ఆచారములకు దేశకాల పాత్రములె లక్ష్యములు. సంఘ విలయము సంభవించి నపుడు కూడ రాణి వాసమా! విరోధుల విజృంభణము నంతయు నెఱింగి యపజయము నిశ్చయ మని తలంచి పద్మనాయక వీరకాంతలు యోధ వేషముల ధరించి మల్లమాదేవిని ప్రత్యర్థులు కన్నెత్తి చూడకుండ జేయుట ధర్మమని సభావేదిక చెంతనున్న బురుజుపైఁ జేరిరి. ప్రళయకాల కాళీ స్వరూపమును దలపింప జేయుచు వీరకాంతలు దుసా కుల ద్రేల్చి యీటెలతోఁ బొడిచి ముష్టాముష్టి బోరాడి ప్రత్య ర్థిలోకమును బంచబంగాళము గావించిరి.

మల్ల— సతీ మణులారా! మీజన్మము సార్థకమైనది. మీజీవితము పవిత్రమైనది. వీరవర్యులకు గూడ మీసాహసము గుణపాఠము గావించుచున్నయది. భర్తృశాసనమున్న నేను మీకు సహా య పడు దాననే. అంతటివిశ్రాంతి లేదయ్యె. అగ్రజా అనం తరమేమైనది.

చెలి— విజృంభించి సహస్ర ముఖముల నరాతులను వీరపత్నులు దునుమాడుచుండ సిగ్గు చెడి నిలువనేరక యంతఃపురాభి ముఖు లైన భటులందఱు వెన్నిచ్చి పాఱె విజయరామరాజు బుస్సి హైదరుజంగులతో దమ దుర్గతిని చెప్పికొనిరి. నిర్దయా

స్వభావులు పౌరుషశూన్యులునగు నామువ్వురు వచ్చి చూచి చేయునదిలేక నలువైపుల నాలుగుఫిరంగుల బెట్టించిప్రేల్పించిరి. బురుజుపైనున్న వీరపత్నులందఱు నేల గూలిరి.

మల్ల—ప్రత్యర్థినృపులారా! ఛీ! ఛీ! మనుష్య రూప రాక్షసులగు మీకు జ్ఞానము లజ్జ కొలందియగుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది! ఆఁడు వాండ్రతో నెదిరి పోరాడలేని మీబ్రతుకులు కాల్పనా! పౌరు షహీనులై స్త్రీవధ యొనరించి యేమొగమున దలయెత్తి సిగ్గు విడచి దిరుగుచుంటిరో నాకాశ్చర్యముగ నున్నది. సంగ్రామ మన నాకుత్సాహమగుచున్నది.

ఉ॥ శాతకృపాణ హస్తనయి ♦ శత్రుసమూహమునందు జొచ్చి సా
ధ్వీ తిలకాభిసంధ్యమగు ♦ వీరవిహారము నాచరింపఁగాఁ
చేతము తొందరించె రణ ♦ సీమకు జేరిన వైరి సైనిక
వ్రాతముతోడఁ బోరుటకు ♦ వల్లభు నాజ్ఞను గోరమానితిన్॥

చెలి—సాధ్వీ! నీ సాహసము శ్లాఘనీయము. ఉత్తమ రసపుత్రకాం తామ తల్లులయందు బ్రతిఫలించు పరాక్రమరసము. నీయందుఁ బ్రతిబింబించుచున్నది. వీరకాంతల శిక్షాలాఘవము రణరంగం బునఁ బ్రదర్శింపదగని యీపాపపుగాలమున మీకు దేహత్యా గముదప్ప వేఱతోవలేదు. రంగారాయ భూమీశ్వరుండు నాకీకరవాలము నొసంగి యంతఃపుర ధర్మముల నెఱవేర్పుమని పంపియున్నాడు.

మల్ల—ప్రాణనాయకుని యాజ్ఞకు భిన్నము జరుగునా! అగ్రజా! ఆకరవాలము నిటు తెమ్ము. ఒకమాఱు గాఢాలింగన సౌఖ్య మున మైమఱచెదను. (తీసికొనబోయి)

సీ॥ శ్రీరంగరాయ ధా ♦ త్రీనాథు దక్షిణ
కరమునందు నిగని ♦ గలను జూపి

పరిపంథిభూపాల ♦ పటలకంఠాశ్లేష
పరమసౌఖ్యా నంద ♦ గరిమనొంది
పద్మనాయక వీర ♦ వర్య సేవితమైన
రావువంశమునకుఁ ♦ జేవగూర్చి
జన్యరంగంబున ♦ జయలక్ష్మిని వరించి
యతులసౌజన్య సౌ ♦ ఖ్యముల దేలి,
తే గీ॥ ఇంతదనుక విరోధి దే ♦ హాంతరములఁ
బొదలు క్రొన్నెత్తురుఁ ద్రావి ♦ ముదముఁ గనిన
ప్రాణనాయక దత్త శి ♦ తాసికిదియ
కంఠ మొసగెద స్వర్గభో ♦ గముల గనెద. 17

అగ్రజా! నాప్రాణనాయకు డేమేని నాకు గడసారివార్త నెఱింగించి యున్నచో దెలుపుము. వినుటయె తడవుగ నిహలోకమును బరిత్యజించెదను.

చెలి—అమ్మా! ఇంతకుఁ దెగించినవాడను నీప్రాణనాయకుడు నీకెఱింగింపుమనిన కడసారివార్త నెఱింగింపక పోవుదునా! ఆలకింపుము.

మ॥ అనురాగంబునకున్ బ్రియంబునకుఁ బ్రే ♦ మావేశ సంసిద్ధికిన్
దినమే యంత్యదినంబు సాంఘిక మృతిన్ ♦ దేవుండు కల్పించె ఓ
వనితారత్నములారా ఐహికపు సం ♦ బంధంబు తీఱెన్, బరం
బుననే యింక బునస్సమాగమము ప్రా ♦ ప్తుండ్రు గర్భాంజలుల్. 8

అమ్మా! ఇదియే నీభర్తృ సందేశము.

మల్ల—నాయకా! ఇట్టి యంత్యవార్తఁ బంపుతఱి నీహృదయ మెంత చింతా తరంగితమై యుండెనో కదా! మాతోబాటు నీకీ యకాల మరణము దాపరింప నుండెనా,

సీ॥ కులముద్ధరింపగాఁ ♦ గల నీదుముద్దుల
తనయుని రంగ రా ♦ యని త్యజించి
అనయ మభేదవృ ♦ త్తిని వెన్ను బాయక
మెలగు వెంగళరాయు ♦ చెలిమివీడి

తొలుతనుండియు వెల్మ ♦ దొరలకాణాచియై
రాజిల్లు బొబ్బిలి ♦ రాజ్యమువిడి,
పరమసౌభాగ్యసం ♦ భరితమై తనరారు
భారతమాత సేవనము వదలి,

తే గీ॥ సర్వభోగంబు లందగా ♦ జాలు నీవె,
స్వర్గభోగంబులందగా ♦ సాహసింప,
బ్రతికి నేనొందవలసిన ♦ ఫలములెవ్వి,
రమ్యసద్గుణ సముదాయ! ♦ రంగరాయ! 19

అగ్రజా! ఆలస్య మొనరింపకుము. నాప్రాణనాయకునియాజ్ఞ దాటరానిది. ఖడ్గమిటు దెమ్ము. నాకుత్తుక నేనె త్రెంచికొనెదను.

చెలి— అక్కటా! ఎంతటి విచారకరమగు కార్యమునకు సాహసించుచున్నాఁడను. ఓకరవాలమా? అవరోధస్త్రీ వధకు తొందర పడుచుంటివా! ఏమీ నీసాహసము!

తే గీ॥ కఠిన కర్కశ రిపురాజ ♦ కంఠదళన
భయద కర్మంబునకు నీవు ♦ పనికిరావు
ఖడ్గమా! యింక మార్దవ ♦ కలితములగు
చిగురుఁ బోడుల కుత్తుకల్ ♦ జెండఁబొమ్ము.

(మల్లమాదేవికి ఖడ్గము నొసంగును).

మల్ల— (ఖడ్గము జేకొని) ఓకరవాల రాజమా! నాయకుని కరగ్రహణము నొంది నాకాశ్లేష సుఖమొనగూర్ప వచ్చితివిగాని, నీవు స్త్రీ వధకు వచ్చియుండవు. ఒక్కమాఱు నాకంఠమును గాఢాలింగన మొనరించు కొనుము. నాకు సుకృతము లభించును. (అట్లు చేయుచు)

సీ॥ వెలమ వీరుల బలంబులు ♦ రూపుమాసె నక్క,
బటు కత్తి......లి ♦ ......

రంగావనీభర్త ♦ రాజ్యరమా కటా
క్షములకు దూరంబు ♦ గాకమున్నె
మార్తురు పసివాని ♦ మార్గమధ్యంబున
జేకొనిరను వార్త ♦ రాకమున్నె
అంతిపురంబున ♦ కరులేగుదెంచి దు
ర్ఘటకార్యముల నొన ♦ ర్చుటకమున్నె

తే గీ॥ ప్రాణనాయక దత్తమై ♦ నట్టి నిశిత
ఖడ్గమున నాకునేనయి ♦ కంఠనాళ
మతుల శౌర్యంబుమీఱఁజెం ♦ డాడికొనెడి
భాగ్యసంసిద్ధిఁ గంటి స ♦ ద్వార్తవింటి. 21

చెలి—సోదరీ! మమ్ము విడచి పరలోకమున కేగుచున్నావా! ఎంతకష్టము, ఎంతకష్టము.

సీ॥ పటుపరాక్రమ రసా ♦ స్పదులగు పద్మనా
యకుల వంశంబునం ♦ దవతరించి
రణవిహారమునఁ బే ♦ ర్వడిన రంగావనీ
ధూర్వహుఁ బ్రేముడి ♦ తో వరించి
సామంతరాజుల ♦ జాయలయూడిగ
మ్ములనెల్ల గన్న స ♦ న్నుల గ్రహించి
అరిరాజ దుస్సాధ ♦ మైనబొబ్బిలిరాజ్య
లక్ష్మి కారుణ్యఫ ♦ లంబుగాంచి

తే గీ॥ సర్వవిధముల జనముల ♦ సంస్తుతులకుఁ
దగినదాన వటంచనఁ ♦ దగిననీవె
యస్తమించిన నెవ్వని ♦ కస్తమింప
నాశయము కల్గదమ్మ! మ ♦ ల్లమ్మదేవి. 22

మల్ల—అగ్రజా! అధీరోచితముగ భాషింపకుము. ప్రేమానుబంధముల కిది యదనుకాదు. ఆత్మరాజ్యమునకు బ్రాణముల నర్పించుట

మీ కెటుల సహజవిధియో యభిమానసంరక్షణమునకు బ్రాణము లర్పించుట మాకు నటులె సహజవిధి. నీవవరోధకామినుల నందఱ శిశువృద్ధసహితముగ వధించి మరణాంతమున విరోధులు శవములనేని గాంచకుండుటకు దహనవిధిఁగూడ నెఱవేర్పుము. ఈవిలయకారకుఁడగు విజయరామరాజు నిటులశపించి నాకంఠము నఱికికొనెద. సాధ్వీశాప మూఱక పోదు.

శా॥ ఏనశ్రాంతమునాయకాంఘ్రియుగళీ ♦ హేరాళ భక్తిప్రత
జ్ఞాప్రాభవనేని, మామకమనః ♦ కాంతుండువిష్ణ్వర్చనా
ధీనస్వాంతపయోజుఁడేని, అజయా ♦ ప్తిన్ రామధ్యా తీశుఁ డీ
స్థానంబందుక పద్మనాయకుని చే ♦ తన్ బ్రాణముల్ వాయుతన్.
హా శ్రీహరీ. హా పరమే...శ్వ...రా

(కంఠమునఱికి కొని పడిపోవును)

చెలి—అక్కటా! బొబ్బిలిరాజ్యమున కింతకంటె వినాశన మేమి కావలయును?

ఉ॥ చేతులమీద నెవ్వతెను ♦ చెల్లియటంచును బెంచినాడనో
యాతలిరాకుఁ బోడిని గు ♦ ణాకర నిప్పుడ కూల్చినాఁడఁ జే
చేతుల, నింక నావలనఁ ♦ జేయగరాని దురంతకర్మము
న్నే తరుణీవధంబుఁ గన ♦ నేర్చితి నిప్పటికీవిధంబుగన్ 24

ఇఁక నాలస్యమొనరింప దగదు. మల్లమాదేవి యుపదేశ వాక్యములె స్మరించుచు శేషించిన యవరోధ కాంతావధయు సమాప్తినొందించి రంగారాయని కీశుభవార్త వినిపించి సాధ్వీరక్తపూరితమగు కరవాలముతో విరోధులఁ జెండాడి స్వర్గరాజ్యముం జూఱకొందుఁ గాక. (ఖడ్గముఁ దీసికొని) ఓ ఖడ్గరాజమా! నీవలన నింక నెంతయో పనికానున్నది. ముందంతఃపురమునకు బయనముకమ్ము. (నిష్క్రమించును).

పంచమాంకము.

సంపూర్ణము.

శ్రీ ర స్తు.

పా పా రా య ని ర్యా ణ ము

ష ష్ఠాం క ము.

(యుద్ధభూమి-రంగారాయఁడు ప్రవేశించును.)

ఇప్పటికి బొబ్బిలికోట పూర్తిగ నాశనస్థితికి వచ్చినది. వెలమ వీరుల రక్తప్రవాహము పరాసు సైనికులకు జానుదఘ్నముగ బ్రవహించుచున్నవి. ఇంక నెక్కడి విజయము? ఇంక నెక్కడి యాస? బొబ్బిలి రాజ్యవినాశన హేతుభూతుఁడగు విజయ రామరాజును బ్రాణములతో విడచి సాక్షీయాయువును ద్యజింప మనసగుటలేదు. ఏనాటికేని విక్రమశాలియగు పాపారాయఁడె యకార్యము నిర్వర్తింపగలఁడు. నేను విరోధుల హతశేషమగు సైన్యముతో నెదిరించుటయే కర్తవ్యము. (చూచి) అదిగో! విరోధుల విజృంభణము మేఱమీఱుచున్నది. ఏమని యీ సంతసము? ఓ విరోధిసేనాజనులారా!

సీ॥ అతులిత పద్మనా ♦ యకచమూబలమెల్ల
దునుమనేర్చితిమని ♦ త్రుళ్ళవలదు.
దోర్దర్పమలరార ♦ దుర్గంబులన్నిసా
ధింపగల్గితిమని ♦ తెల్లవలదు
విజయరాముండు బొ ♦ బ్బిలి రాజ్యలక్ష్మిని
పొందగానుండెనర్క ♦ పొంగువలదు
మానుషమీఁగి సే ♦ నానాయకులఁ జఁప
జాలితిమను సంత ♦ సంబువలదు

తే గీ॥ ఓరిపుత్ష్మాధినాయకు ♦ లార నిలుడు,
చండదోర్దండ పాండితీ ♦ మండనుండు
రంగ దరిపుంగవ గళౌఘ ♦ భంగచణుడు
రంగరాయండు మిముఁ జెండ ♦ రాఁదొడంగె॥

ఎవ రాభాషించునది. విరోధి సేనానాయకులగుదురా?
కారు కారు. వాండ్రకంతటి పౌరుషమెక్కడిది? (ఆలకించును).

(నేపథ్యమున)

మ॥ ప్రకటారాతి శిరోవిఖండన కళా ♦ ప్రాగ్భార సంపన్న మా
మక ఖడ్గంబవరోధ సుందరి వధా ♦ మాత్రంబుతోఁ దృప్తిఁగాం
చక మీ సైనిక కంఠరక్తరస మా ♦ స్వాదింపఁగానుండెఁ బో
వకుఁడీ వైరినృపాలులార? మిముఁగూ ♦ ల్చన్ బాసఁగావించితిన్ ॥ 2

ఓపిరికిపందలార! జాతిమాత్రోపజీవులారా! నిల్వుఁడు. నిల్వుఁడు.

రంగా—(ఆలకించి) ఓహో! స్త్రీవధ నొనరించి ప్రతిపక్ష వీరవధా విధానమున కుఱుకు చెలికాని వెంకయ్య పలుకులే యివి! విచారాతిశయమున స్త్రీవధావిధానమున నుద్రేకవంతమయిన యీతని పరాక్రమము విరోధిసైన్యమును సర్వనాశనముఁ జేయక పోదు. (చూచి)యేమి నీవిక్రమము! ఏమినీలాఘవము, ఏమి నీచాతుర్యము! నీపశ్చిమ దుర్గద్వారమునే నిరోధింపుము. ఈ ప్రయత్నమువలన విరోధులబలము సగము నాశనముకాఁగలదు. దిగ్భిత్తికలపైఁ బద్మనాయకుల పరాక్రమజీవితములు యశోలేఖినితో వ్రాయవలసిన యదనిదియె. (నాలుగువైపులుజూచి) అక్కటా! విరోధులీ సంకులావస్థలో బురుజు నాక్రమించిరి. అదిగో పద్మనాయకవీరులతో ఘోరావహముఁ జేయుచున్నారు. సేనలఁ బురికొల్పి వైరిసైనికుల దుర్గమునుండి క్రిందికి ద్రోయవలయును. (నడచి) బురుజుపైఁ దనబావుటా నెలకొల్పవలయునని కాఁబోలు విజయరామరాజిటు వచ్చుచున్నాఁడు. మగటిమితో నా కెదురువచ్చినసరి. లేకున్న సేనతో నాతని ప్రతిఘటించి నాకోపముఁ జల్లార్చుకొందును. సర్వనాశనమైన యీ బొబ్బిలి సంస్థానమునకుం గ్రొత్తగా రావలసిన యవస్థలు వేఱు లేవు. ఓవిజయరామరాజా? ముందునన్నుఁ బ్రతిఘటించి కోటలో నడుగుపెట్టుము.

ఉ॥ క్షత్రియ వంశమందునను ♦ జన్మము నొందినవాఁడవేని లో
 కత్రయ వందనీయ భుజ ♦ గర్వముఁజూపి యశఃపవిత్ర చా
 రిత్రుఁడవై తరింపుము త ♦ రించుట కిద్ది రహస్యమార్గ మీ
 మాత్రపు విక్రమంబునకు ♦ మార్గ్గమైనఁ బరంబుతప్పెడిన్॥

విజ—(ప్రవేశించి) చింత జచ్చినను పులుసు చావదనునటుల బొబ్బిలి రాజ్యము సర్వవిధములనిర్మూలమైనను నీరంగారాయని కింక విజయముపై నాసతీఆ లేదు. చచ్చిన రాచవానిచేతనే చావ వలయునని కాఁబోలు చేయెత్తి నన్ను సంగ్రామమునకుఁ బిలు చుచున్నాఁడు. ఈ కడసారి కోరికఁదీర్చుటధర్మము.

ఉ॥ బురుజులు కూలిపోయినవి ♦ భూరిపరాక్రమ భాసమానులౌ
 దొరలు గతించినారు పడఁ ♦ తుల్ కదనాంగణమందు నేలపై
 కొరిగిరి సర్వవైభవ స♦మూహము నాశనమందె గెల్చి యె
 వ్వరిఁ దనియింపనెంచితివొ ♦ వచ్చివచింపుము రంగరాట్పతీ॥

రంగా—నాసంస్థానమును జీవించియున్నంతవఱకుఁ గాపాడుటయే నాధ ర్మము. దురాశాపీడితుడై బొబ్బిలి నపేక్షించిన వంచకుని వధిం చుటయే నాప్రతిజ్ఞ. విజయరామరాజా? ముందీవేటును గాచి కొని పిమ్మట బొబ్బిలిరాజ్యమున విజయధ్వజమును స్థాపింపుము.

విజ—ఇదిగో! సంగ్రామమున కాయితమైతిని. రాజు రాజుచేతను బంటు బంటుచేతను సేనానాయకుడు సేనానాయకునిచేతనే గతించుటగౌర వ ప్రదము. ఈసమయుద్ధమున నెవరుజయించినను విజయము సులభముగా సువ్యక్తము కాగలదు. ఈవేటును గాచికొమ్ము.

(ఇరువురు ద్వంద్వయుద్ధము గావింతురు).

రంగా—ఇదిగో! తాళఫలమువలె నీశిరము నెగుర గొట్టుచున్నాను. బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మి ఋణము తీర్చుకొను నదృష్టము లభించు టచే నేను సర్వవిధముల ధన్యుడను. ఖండాంతరుల యపవిత్ర

స్పర్శముచే గలుషితమైన రాజ్యలక్ష్మిని పావనమగు క్షత్రియ రక్తముతో నభిషేకింతును.

మ॥ బలవద్దర్ప సమగ్రబుద్ధినయి యీ ♦ పాశ్చాత్య దుశ్చిత్తులన్
కలుషస్వాంతుల విశ్వసించి, రణరం ♦ గంబందు నాంధ్రావనీ
స్థల విభ్రాజిత వీరబొబ్బిలిపురీ ♦ సర్వస్వ విద్రోహతా
కలనంబున్ నెలయింతువే! కలకళం ♦ కా! రామభూమీశ్వరా.

నీవనినటుల రాజునకు రాజుచేతనే మరణము లభించినది. ఉత్తమున కుత్తమ లోకము లభించుట స్వతస్సిద్ధమేకదా?

చం॥ బలిమొనరింతు నిన్నిపుడు ♦ భారత భూమికి విక్రమక్రమో
జ్జ్వలులగు వెల్మవారి భగ ♦ వంతుడు సైతమెదుర్పలేడు, కే
వల దురహంక్రియా భరము ♦ పైకొన యుక్త మెఱుంగలేక బొ
బ్బిలిపయి కేగుదెంచితివి ♦ బీరముపీరిడిపోయె నిత్తఱిన్.

(రంగారావు విజయరామరాజు గుండెకు బాకుగుచ్చిచేయును).

(నేపథ్యమున) ఓసేనానాయకులారా! సింహమువలె విజృంభించి రంగారావు విజయరామరాజును వధించుచున్నాడు. చూచెదరేల? రక్షింపుడు రక్షింపుడు.

ఉ॥ శాతకృపాణ నిర్దళిత ♦ శత్రుడు వేంకటరంగరావు; ప్ర
జ్ఞాతిశయంబుచే మనబ ♦ లావళినంతయు జూరబుచ్చి ని
ర్ఘాత సమానుడై విజయ ♦ రామనృపాలుని జెందుచుండె బు
స్సీ! తిలకింపవేల? దయ ♦ చేయ వదేటికి? హైదరుప్రభూ.

విజ—ఇతరులసహాయ మెంతమాత్ర మవసరములేదు. విజయరామ నృపాలుడాహవదోహలుండని యెఱుంగక మీరుభ్రాంతి పడుచున్నారలు. మేము ధర్మయుద్ధ మొనరించుచున్నారము. పరులందరు మధ్యవర్తులై. రంగారాయ! సిద్ధముగా నున్నావుకదా!

(రంగస్థలమున దుపాకి పేలును, రంగారావు పడిపోవును).

విజ—రంగారాయ! రంగారాయ! ఏమి నేలకొఱగినాడవు.

(రంగారాయని గాయము పరిశీలించును).

రంగా—ఔరా! ఈబాధదుర్భరముగా నున్నది. ఈతుపాకిగుండు వక్షస్థలమునుండి వెనుకకు దూఱిపోయినది. ఇక నీయాయువులు స్వల్పకాలముగూడ భరింపజాలను. వీరపురుషుల కొక్క ప్రోత్సాహవాక్యము వచించి స్వర్గరాజ్యమును జూఱగొందుగాక! వీరునకు రణరంగమున గతించుటకంటె వేఱుసుకృతములేదు.

విజ—(స్వగతము)అధర్మప్రేరితుఁడైన యీసేనానాయకుఁడో రంగారావు నీదుస్థితికి బాలుపఱచినాడు. సంగరధర్మ విచ్యుతుడగు నొక్క జాల్మునిచేతనే రాజ్యమునంతటి కపకీర్తి వచ్చును. ఈవీరుని యక్రమ మరణమునకు జింతించ ఫలములేదు. ఈవార్త వెల్లడికాకముందే నేనిటనుండి నడచుట యుక్తము.

రంగా—ఓసేనానాయకులారా! ఓపద్మనాయకులారా! ఇదే నాయంత్య విజ్ఞప్తి.

సీ॥ హతశేషులగు సైన్య ♦ పతులార! మీపట్టు
దలల జూపింప స ♦ త్వరమ లెండు
పద్మనాయకులారా ♦ ప్రాణమేగును గాక
పరదాస్యమునకు బా ♦ ల్పడకు డయ్య
రాజ్యలక్ష్మికి నీకు ♦ రాజువెంగళరాయ
డతనికే చేయుమ ♦ య్యానసపర్య
అంబుజమిత్ర నీ ♦ వైన బాపారాయు
నకు నాయవస్థవి ♦ న్నపమొనర్పు

తే॥ గీ॥ అరుగుచున్నాడు సురసతీ ♦ నిరుపమ ప్రి
యోపగూహనలకు నాస ♦ నొంది నేను
రంగరాయండు యుద్ధంపు ♦ రంగమువిడి
అమ్మ భారతమాత రో ♦ ఆజ్ఞనిమ్ము.

(వెంగళరాయఁడు ప్రవేశించును.)

వెంగ—అక్కటా! బొబ్బిలి రాజ్యవైభవము సమాప్తమగుట చే గాఁబోలు! యుద్ధవార్తలు తెలియవయ్యెను. (చూచి) హా దైవమా! ఎంతలో నెంతటి విపత్కాలమును గల్పించితివి. ఇంతకు మున్ను రంగరాయఁడు యుద్ధంపు రంగము వీడి యరుగు చున్నాఁడు. అది నాకు వినబడిన వాక్యము. మాయన్నగారి నోటినుండివచ్చిన పలుకువలెనే యున్నది. ఈపలుకెచటి నుండి బయలు దేరెనో యలికిడి బట్టి ప్రయత్నమొనరించినను తెలిసి కొన దుస్సాధ్యముగనున్నది. నన్ను వంచించుటకు విరోధులు పన్నిన దురుద్యమమైన గావచ్చును. పద్మనాయక శవానేక సిబిడీకృతంబగు నీరణరంగంబున నాకు యథార్థ మెఱింగించు వారెవరు? (ముందునకు బరికించి) హా! బొబ్బిలి రాజ్యలక్ష్మీ! నీకెంతటి యాపద ప్రాప్తించినది. హా! పద్మనాయక వంశమా! ఎంతటి యమూల్య భూషణముం గోలుపోతివి. (మూర్ఛపోయి తెప్పిరిల్లి) హా అగ్రజాత! విజయరామ వధావిధాన బద్ధకంకణ! హా పౌరుషాభిరామ! పద్మనాయక సంస్థాన సర్వస్వ! హా సంగ్రామ ధనంజయ! హా ప్రతిపక్ష భూపాల సేనాకానన దావానల! హా జగదేకవీర! ఎంతలో నెట్టి దుర్విధికి లోనైతివి. (శవముపైబడి)

సీ॥ విక్రమించినయట్టి ♦ విజయరామునకు నీ
ప్రధన విక్రమము గ ♦ న్పరచలేదు
ఆత్మజాతునకు రా ♦ జ్యాధిపత్యమొసంగి
యతుల కృతార్థత్వ ♦ మందలేదు
సాగరవేష్టిత ♦ క్ష్మాభాగమున జయ
స్తంభమ్ముఁ ♦ స్థాపన సలుపలేదు
తలచిన సంకల్ప ♦ ములనన్నిటిని సమ
ర్థించి ప్రతిష్ఠను ♦ గాంచలేదు,

తే గీ॥ ప్రాయమా ముప్పదేండ్లకుఁ ♦ బాయలేదు
చిత్తమా! శాంతభావంబుఁ ♦ జెందలేదు
కటకటా! యింతలోన యీ ♦ గతినిగంటె
ప్రధన గాంగేయ! శ్రీరావు ♦ రంగరాయ॥

అగ్రజాతా! నీవదన సుధాకిరణాస్తమయానంతర మీకువలయ శ్రీలు సౌఖ్యకరములా! మనసున బెచ్చుపెఱుగు విచారత మోరాశి యంతరించునా! వంశవాగాశి యుప్పొంగునా? దైవమెట్టి కష్టవిధి సంకల్పించెను? విరోధుల దురుద్యమ మెంతలో ఫలించెను? ఎన్నియో కోఱతలుండఁగనే నీజీవితము ముగిసెనా? ఆహా! అగ్రజా!

సీ॥ కటకటా! ఎంతటి ♦ కష్టంబుప్రాప్తించె
నసురీతి నాసిక ♦ నంగుళినిడి
కనరాదు దుర్జన ♦ కలితమాలోకంబు
నున్నట్లుఁ గన్నుదో ♦ యినిమొగిడ్చి
అన్నివిధాల కృ ♦ తార్థుండ ననిపల్కు
కరణి వక్షస్థలి ♦ కరముఁ జేర్చి
యుద్ధమంతయుఁ గాంచ ♦ కుండ నేగుచునుంటి
ననుమాడ్కి దైన్యమా ♦ స్యమునన౦చి

తే గీ॥ రాజమణులకుఁ జావెందు ♦ రణమునందె
యనెడి నుడువుల కీవుదృ ♦ ష్టాంతముగను
నేటితోడుత నూఱేండ్లు ♦ నిర్గమింప
నరిగితివె అగ్రజాతద ♦ యాసమేత॥ 6

పద్మనాయక వంశాలంకారుడగు నీరంగారాయుడు గతించిన పిమ్మట నేను జీవించి యనుభవింప వలసిన సౌఖ్యమెద్ది? రణ రంగమున యావచ్ఛక్తి వినియోగించి స్వర్గమున నన్నగారితో నేకీభవించుటయే యాచరణీయము. ఓవైరి సైనికులార!

శా॥ భంగంబుల్ బొనరింతుఁ దావక చమూ ♦ వారాశి నెల్లన్, సమి
ద్రంగంబందు భవత్ విరోధుల నవా ♦ ర్యప్రౌఢిరాల్తున్, భువిన్
నింగిన్ మీయపవిత్రరక్త సదుల్ ♦ నిండారఁబాఱింతు, నీ
వెంగల్భాయని శక్తిమీకిదియె క ♦ న్పింతున్ సుఁడీ శాత్రవుల్.

నాభుజాబలమునకు విజయరామరాజడ్డుపడునో బుస్సీఅడ్డు పడునో హైదరుజంగు అడ్డు పడునో పరికింతుగాక! ఓసైనికు లారా! మిగిలినదానికి జేయునదిలేదు. మీస్థానముల వర్జింప కుడు. నేనుమీకు సేనానాయకత్వము వహించెదను. (నిష్క్రమించును.)

(విజయరామరాజు, బుస్సి, హైదరుజంగు, జవాను ప్రవేశింతురు.)

హైద—బొబ్బిలివాంళ్లు బడా బలవంతుల్ వుండారు. బంట్లు అంతా సచ్చిందాకా కోటలో హడుగుపెట్టనిచ్చారు లేదు. వాళ్లకి పౌరుసం ఎక్వావుంది. మనకీ తక్వావుంది. లేకపోతేమనకి పౌజు యెనిమిదియేలునష్టం. వాంళ్లకి పేన మూడు యేలుఁనష్టం. యెట్ట అవుతుంది. క్యా యిజయరాంసాబ్,

విజ—పౌరుషవంతుల కెప్పుడు జయములభించితీఱును. జయమున కేమిగాని జీవములతో పద్మనాయకుల బంధించి యంతః పురాంగనలతో వలసఁబంపి బొబ్బిలిదీసికొనఁజాలనైతి మని నాకు బరితాపముగ నున్నది.

బుస్సి—విజయరామరాజా! ఇవి నీవంటిప్రభువున కుండవలసిన బుద్ధులు కావుసుమా! నీహృదయమున కిప్పటికేని పశ్చాత్తాపము కలుగకున్నది. నిష్కారణముగ నిన్నికుటుంబములు రూపుమా పెనని విచారపడుటకు మాకు వికటోక్తు లాడుచుంటివా? ఖండాంతరుఁడనైననేనే ఇంతవిచారించుచుండ దేశీయునకునీకు విచారము కలుగదేమి?

హైద—యిజయరాంసాబ్ మహరాజ్ కి కోపంవచ్చింది. తుం బాత్ కర్ నక్కో.

విజ—దేవా! తాము కోపించుచున్నారుగాని బొబ్బిలివారు నన్నెంతకష్ట పెట్టిరో తాముచూచియుంటిరా? నాహృదయ మెంతయో పరితపింపకున్న సాహసించి యిటుల గావింతునా? కావలయునని జయించి యింక పశ్చాత్తాపమొందనేల?

బుస్సి—మీకు మీకు ద్వేషముండుఁగాక. అనవసరముగ మేమీ యుద్ధమున జోక్యము కల్గించుకొనుటచేతనేకదా బొబ్బిలి సంస్థాన మిటు లంతరించినది?

హైద—మహారాజ్ పోయిందాన్కి అనుకోవాలావద్దు. అన్కోని లాభంలేదు. ఈలడాయిలో యిజయరాంసాబ్ తప్పా ఒక్క రవ్వా అంతా లేదు. అంతాబొబ్బిలిది.

(నేపథ్యమునఁ)అయ్యా!సామర్లకోటకుఁ బోవుమార్గమేది! ఆపడిపోయినబు రుజుపక్కనుండిపోవు లుబాటయేకదామెవ్వరుమారుపలుకరే?

(చేటి, చినరంగారావు ప్రవేశింతురు.)

చిన—అబ్బా! నేనింక నడువఁజాలను. నాయడుగులు తడబడుచున్నవి ఆకలియగుచున్నది. ఇఁక నేనురాను. ఇంటికిబోయెదను.

తే॥ గీ॥ మొఱకురానేల పాదంబు ♦ మోపఁజాల
ఒడలు భారంబుగాఁదోఁచె ♦ నడువఁజాల
దప్పియగు చుండె నిముసంబు ♦ తాళఁజాల
చేటి! ఇఁక నెంతపయనంబు ♦ చేయవలెనె?   8

చేటి—(బుస్సిమొదలగువారిఁజూపి) నాయనా? అరవకుము. అరుగో దొంగలు పట్టుకొనిపోవుదురు. సామర్లకోట దగ్గరకు వచ్చితిమి. (స్వగతము) అక్కటా! ఆకానవచ్చువారు విరోధులవలె నున్నారు. ఈబిడ్డ కేమి యపాయము కలుగునో? (నడచి)

తే. గీ॥ ఈనగాచియు నక్కలకిచ్చినట్లు
శిశువు నిందాక రక్షణ ♦ జేసి యిపుడు

వైరులకు నప్పగింపగా ♦ వలసె నింక
పాపనికి దిక్కు లేదు దై ♦ వంబుదక్క.

హైద—ఏజవాన్! ఒక ఆడుది పిల్లవాడు పోతూవుంది. మహారాజ్కీ హుకుం అయిందీ అని వాండ్లకి పిల్చకరా. బొబ్బిలివాళ్ళు వుండారు.

జవాన్—చిత్త మటులె యొనరించెదను. (నిష్క్రమించును).

విజ—పిల్లవాడు పోలికలఁ బట్టి చూడ రంగారావు కుమారునివలె నున్నాడు. ఈకుఱ్ఱవానిని దాసి యెచ్చటికో తీసికొనిపోవు చున్నది. మనకంటపడిరి. ఇక నెక్కడికి బోయెదరు?

(చేటి చినరంగారావు ప్రవేశింతురు).

హైద—ఓసీ ఆడ అమ్మో మీాదికోన్ సాబస్తీ యీచోటాకీ యాడ్కీ తీస్కాపోతావుండావు. పిల్లవాడు యెవర్కీ కొడుకు నువ్వు యెవరు బోలో.

దాసి—నాదిబొ......కాదు పెద్దాపురము. ఈబాలుఁడు నాతన యుడు......

విజ—నిజముచెప్పకున్న నిన్ను ఖండింతుము. దాసీకుల సహజమగు నసత్యసంభాషణము మాత్రము సలుపకుము. జాగ్రత్త! నీది పెద్దాపురమా?

చిన—ఏమిరా! నోటికి వచ్చినటుల వాగెదవు. నీకు వెరచువారు లేరు.

తే. గీ॥ కత్తిఁగొనిరార నాతోడి ♦ కయ్యమునకు
శిరము బొబ్బిలికత్తితో ♦ నఱకువాడ
పిల్లవాడుగదాయని ♦ త్రుళ్ళఁబోకు
పదను కత్తికి ముందు నీ ♦ పాణ మెంత? 10

విజ—ఓరీ శుంఠా! శాబకా! వెలమకులమునఁ బుట్టినందులకు, మాటలుమాత్రము దిట్టముగ విడుచుచున్నాడవు. మాటల బింక మైన లేకున్న బ్రతుకు తెరు వేది? (బుగపట్టుకొనబోవును)

హైద—పిల్లవాడు బడా గట్టివాఁడు వుండాడు పిర్కాగిర్కాలేదు.

బుస్సీ—విజయరామరాజా? ఆబాలకుని కసరకుము. మిగులగారాబముగ బెఱిగిన కుఱ్ఱవానివలె నున్నాడు. కావుననే తొందరపడి మాటలాడుచున్నాడు. హైదర్ జంగ్! ఆబాలకుఁ డెవ్వడో విచారింపుము.

హైద—ఇ పిల్లగాడూ యెవడు? నువ్వుయెవడు సత్తెంబోలో,

చేటి—(బుస్సీవైపునకు మరలి) ధర్మస్వరూపులగు మీముందు యథార్థము వాకొనెదను. బొబ్బిలిరాజ్యము విరోధివశము కానున్నదని అంతఃపురకాంతలందఱు నాత్మహత్య గావించుకొనిరి. మారాణియగు మల్లమాదేవి తానాత్మహత్యఁ గావించుకొనబోవుచుఁ గుమారుని సామర్లకోటలోనున్న తనచెల్లియింటనుంచిరమ్మని నాకాజ్ఞయొసంగినది. ఈబాలుడు రంగారాయని కుమారుడు. మీచేతులలోఁ జిక్కెను. రక్షించినను శిక్షించినను మీరేదిక్కు.

తే. గీ॥ మోడువోయిన శ్రీరంగ ♦ భూమిపాలు
వంశవృక్షంబునకు దైవ ♦ వశమువలన
జివరకు మిగుల్పబడియె నీ ♦ చివురుటాకు
త్రుంతురో పెంతురో యొప్ప ♦ గింతుమీకు.

విజ—రంగారాయని కుమారుఁడేమైనచో బంధింప వలసినదె! బొబ్బిలి రాజ్యము స్వాధీనపఱచుకొనిన తరువాత నీతనిసంగతి విచారింప వచ్చును. అంతవఱకు దాసివద్దనుండి బాలుని తొలగించి మన భటుల కప్పగింపవలయును.

చేటి—కుఱ్ఱవానిని బంధింపుటయే! నాకంఠనాళమున నాయువున్నంత వఱకటుల జరుగనేరదు. ఓవిజయరామరాజా! ఈపాపమిహ లోకముననే కట్టికుడుపును.

శా॥ శ్రీమన్మల్లమదేవి దివ్యకరుణా ♦ శీర్వాదమ్ముఁ రంగరా
డ్భూమీనాయక సత్కృపావిలసనం ♦ బుఁ హేతువుంగాగ సం
గ్రామపాత్రిభవ మేను నేర్చితిని నా ♦ ప్రాణావసానంబునం
దే మోగాని కుమారుఁ గైకొన వశం ♦ బే నీకు రామాధిపా. 12

బొబ్బిలి రాజ్యమునఁ బ్రతియువతియు వీరాహవ నిర్వహణ ప్రవీణయె. ఇంతవఱకు మీరుస్వానుభవమున నెఱింగిన యంశ మేయిది. కదనమున నన్నెదిరించి పిమ్మట బాలుని పైకిఁ బొమ్ము. మధ్యవర్తిగ ధర్మమూర్తి బుస్సిదొరగారుందురు.

విజ—ఛీ నోరుమూయుము. వీరక్షత్రియ కుమారుని దాసి సంగ్రామమునకు బిలచెనన్న నవ్విపోదురు. తెలివిగలిగి బ్రతుకుము. ఎవరనుకొంటివో.

హైద—చోటా! యిజయరాంసాబ్ కీసలాంకరో? వాడికి దయనీమీద వుంటే నీకు షేమం అవుతుంది. ఇప్డు నీదిసర్వాం ఆయన్కి శేతుల్లో వుంది.

చిన—చేటీ! విజయరామరా జీతఁడేనా! నాన్నగారితో యుద్ధము చేయవచ్చినాడని నాచెలికాఁడు చెప్పినాఁడు. ఈతఁడు నన్ను చంపునా?

విజ—కుమారా? నిన్ను వధించుట మాసంకల్పముకాదు. ప్రకృత విష మ పరిస్థితులలో నోరెఱుఁగని నిన్నుఁగాపాడి యనంతర మేదో యొక సంస్థానము నొసంగవలయుననియే మాసంకల్పము. రమ్ము. నావద్దకురమ్ము (పిలువఁబోవును.)

దాసి—బొబ్బిలి వెలమబిడ్డసుమా? తాఁక బోకుము.

చిన—నేనురాను, నేనురాను. (కత్తితోఁబొడువఁబోవును.)

బుస్సి—చినరంగారాయని ముద్దుపెట్టుకొని నాయనా! ఉత్తమవంశము నఁబుట్టిన నీకీపౌరుష ముండవలసినదే. కాని, నీకివిగానిదినములు

ఈయక్రియయుద్ధమున హైదరుజంగు విజయరామరాజుల మాటలువిని నీవంశనాశనమునకుఁ గారకుఁడనైన నేను నీకుఁ జేయవలసిన ప్రతికృతిలేదు. పరులమాటలనేను విశ్వసింపకున్న మీాకీ యవస్థలురావు. హతశేషులగు బొబ్బిలివీరులచేతిలోనుండి బయటఁబడితినేని నీకుఁ దగినమేలు చేసితీఱుదును. ఓరీజవాన్! ఈకుఱ్ఱవానిని జాగరూకతతో సామర్లకోటకుం జేర్పుము. దాసి నీబాలుని సంరక్షణమున నియోగింపుము. (తనలో) ఇప్పుడుకాకున్న మఱియొకప్పుడేని బొబ్బిలిరాజ్య మీాకుఱ్ఱవానికిచ్చి తీఱెదను.

చిన—అయ్యా! నేను వెళ్లివచ్చెదను, నాకు సెలవిండు. (సలాముచేయును)

బుస్సి—నాయనా! పోయిరమ్ము.

(చినరంగారావు చేటి, భటుఁడు నిష్క్రమింతురు.)

హైద—అచ్ఛాభోటా వుండాడు. బొబ్బిలిగడ్డమీాద పిరికివాడూ లేడు, అంతావస్తాదులు అంతాసర్దారులు వుండారు. ఆడవాం్ళ్లకి మొగవోంళ్లకి పౌరుసంవుంది.కసరత్ వుంది. బలం పరాక్రం వుంది. తెలింగీ దేషములో యీాపౌరుసం శూశాంలేదు.

విజ—(తనలో) బొబ్బిలికోట యిప్పటికి సర్వవిధముల నాశనమైనన్లై పశ్చాత్తాప స్వభావముగల బుస్సిని వంచించి బొబ్బిలికోట, యేనాటికైనా వెలమవారికి, అందుముఖ్యముగ రంగారాయని పుత్రునకు, సంక్రమింపకుండఁ జేయవలయును. దైవవశమున బ్రతికి బట్టకట్టిననాటికి రంగారాయని పుత్రుని కేమన్నెపుగ్రామములో జూపునటు లిపుడె కట్టుదిట్టముచేయవలెను. సంగ్రామపరిస్థితులు ఈదిక్కుమాలిన శిశువును జూచిన దాది బుస్సిహృదయమ్ము విచారక్లిన్నమై నటులున్నది. ఇతనిహృదయము నన్యత్రి మరల్చుట కర్తవ్యము. (ప్రకాశముగ) బుస్సి ప్రభూ! కోటయిప్పటికి మనవశమైనది. ఒకమాఱు లోనికేగి చూచివత్తమా?

బుస్సీ—ఇంక నేమిచూడవలయును? బురుజులు, కోటలు మనమే పగుల గొట్టితిమి. అంతఃపురాంగన లందఱు నాత్మహత్యగావించు కొనిరి. సేనానాయకులకుటుంబము లెప్పుడో మనఫిరంగులచే నా శనమయినవి. నేను చూడజాలను. శవములచేనిండియున్న యీ బొబ్బిలిరాజ్యమును నేనుజూచి సహింపజాలను. నేనురాజాలను.

విజ—చిత్తము. ఱేపటి దినము చూడవచ్చును. బొబ్బిలిపీరులలో బేరుపడిన పాపారాయడింకను జీవించియేయున్నాడు. అతడు బొబ్బిలి దురవస్థ వినెనేని మనపైబడి తీఱును. ముందాతని సైన్యసహితముగ బంధింపవలయును.

హైద—యిజయరాంసాబ్ వాడు యిప్డుయెక్డా వుండాడు?

విజ—మనము బొబ్బిలికోటకు రాజాంకోటమీఁదగ వచ్చెదమేమో యని మనల నెదిరించుటకు సైన్యసహితముగ రాజాంకోటయొద్ద నున్నాడట. మనము మూరుతోఁవను ముట్టడింపవచ్చితిమని బొబ్బిలివారు పాపారాయనిచెంతకంపిన భటులనందఱ వధించి యాలేఖలఁ దెప్పించి యాతనికి వార్త బోకుండ జేసితిని.

బుస్సీ—విజయరామరాజా! నీకు సాహసము దూరాలోచనములేదు. పాపారాయనికి వార్త బోనిచ్చి సైన్యసహితముగ నాతని నిటకు వచ్చునటుల జేసియున్న మనము సులభముగ నెదిరింప వీలుచిక్కునది. నీవు నిరర్థకముగ భంగముగావించితివి. అతనిసం గతి రేపువిచారించుదము. పొద్దుగ్రుంకు వేళ గావచ్చినది. సేనల నియతస్థలములు వదలి శిబిరములకు రానాజ్ఞాపింపుము. మనము బసలకు జేరుదము.

(నేపథ్యమున)

ఆ. వె॥ ఏఁడి బుస్సిహైద ♦ రెచ్చటనున్నాఁడో
ఏఁడి విజయరాముఁ ♦ డెందుడాగె
సేనలెల్ల నిటులఁ ♦ జెడివేయుచున్న
నడుపడడె యొక్క ♦ డెనగాని

విజ—అదిగో! వెంగళరాయడు వెలమ సైనికులతో గూడి మన సైనికులను నుగ్గునూచము గావించుచున్నాడు. రక్షింపుడు, రక్షింపుఁడు.

బుస్సి—ఈపద్మనాయక వీరులగెలుచుట కష్టసాధ్యము. ఆంధ్రవీరుల యందింత పరాక్రమ మిదివఱకెచ్చట జూచి యెఱుంగము. దేశాభిమానమన నిటులెయుండవలయును. బొబ్బిలివీరులకు న్నంత దేశాభిమానము, ప్రభుభక్తి యాంధ్రులందఱకున్నచో సర్వదేశములు జయించియుందురు. (పరికాశముగ) విజయ రామరాజా ! సైనికుల వెన్నీయవలదని తెలుపుము. ఇదిగో మేము వచ్చుచున్నారము.

విజ—రండు, పోవుదము. (అందరు నిష్క్రమింతురు).

ష ష్ఠాం క ము.

నం పూ ర్ణ ము.

దేవు—(స్వగతము) ఏమిది! బొబ్బిలికోటను సమీపించినను సద్దు వినరాదు. పాపారాయఁడు రాజాంకోటలో నున్నసమయమున విరోధు లీకోటను ముట్టడించి యిట్టిదుర్గతిని గూర్చియుందురు. లేకున్న నభాగ్యదేవత యిటులఁదాండవించునా? (ప్రకాశముగ) పాపారాయా! ఇంకఁ జెప్పవలసిన దేమున్నది?

ఉ॥ ప్రోవులుఁగాఁగ బీనుఁగులు ♦ పొంతలఁ గన్పడసాగె నెందునే
త్రోవలఁగాంచినన్ రిపువ ♦ రూధిరములున్న గుడారముల్ కనం
గావడె; భూమి సైన్యపద ♦ ఘట్టనమందుటఁ జేసి క్రుంగె ఓ
దేవర! ఇవ్వి బొబ్బిలి క♦ దృష్టముదప్పెనఁటంచు దెల్పెడిన్.

పాపా—మిత్రమా! నీవు వాకొనినటుల విరోధు లేవియో మాయో పాయములఁబన్ని బొబ్బిలికోటను బాడుచేసియుందురు. హా! పద్మనాయక సంస్థానరాజమా! హా!రంగారాయ భూపాల భాగ ధేయమా! హా! చతుస్సహస్ర దేశీయశూర సైన్య జీవిత సర్వ స్వమా! హా! బొబ్బిలిరాజ్యమా! నీదుస్థితి కెంతని పరితపింతును.

సీ॥ మ్లేచ్ఛరాజులకు న ♦ మ్మికఁగూర్చి నిర్వాణ
రాయండు పాలనఁ ♦ జేయునాడు
రాజ్యంబు సంపద్ధు ♦ రంధరంబొనరించి
లింగప్పరాజు పా ♦ లించునాఁడు
రిపులదేశముల నా ♦ ర్జించి జనార్దన
రావు జయాంకముల్ ♦ వ్రాయునాఁడు
శత్రునాశనముగా ♦ సంగరంబులొనర్చి
శ్రీరాయఁడప్ప ర ♦ క్షించునాఁడు

తే॥ గీ॥ స్వప్నమున నేమి గనని క ♦ ష్టములు నీకు
రంగరాయుని పాపభా ♦ రంబువలనఁ
గలిగె, నేమనవచ్చు నీ ♦ కాలమహిమ?
రమ్యగుణలక్ష్మి! బొబ్బిలి ♦ రాజ్యలక్ష్మి!

దేవు—మిత్రమా! విచారమువలనఁ గాఁదగుకార్యములేదు. అదియుఁ గాక కష్టము సౌఖ్యమను చక్రములు సంసార శకటమునకు విధికృతములు. దైవిక విధు లనుభవింపక తప్పునవి కావు. కొంచెము ముందునకుఁ బోయి రాజ్యవ్యవస్థల సాకల్యముగ నెఱింగి యుచిత విధాయకమున్న నూహించుదము. పోవుదము రండు.

పాపా— నెయ్యమా! విచారాతిశయమున నాహృదయమునకు నిల్కడ తొలంగినది. నేను ముందు చనఁజాలను. నీవుత్రోవఁ దీయుము. నేను వెంట వచ్చెదను.

దేవు— పాపారాయా! ఆకరదీపిక నిటుల తెమ్ము. ఇట నొకశవము కానవచ్చుచున్నది. పరిశీలించి మన సంశయమునకు మార్పు కలిగించుకొందము.

(పెద్దన్న, పాపారాయఁడు పరిశీలింతురు.)

పాపా— హా! పరమేశ్వరా! బొబ్బిలి రాజ్యమున కెట్టి విపత్కాలమును బ్రాప్తింపజేసితివి. రావు వంశమున కెట్టి దురవస్థ ఘటించితివి నేటితో నీస్థలభోగము తీఱెగదా!

సీ॥ కఱఁది నెత్తురు పెను ♦ కాలువలోపల
మేను బ్రొంజవులీనఁ ♦ దానమాడి
పసపు నిగ్గులు దేఱి ♦ మిసిమి గ్రక్కెడు మేన
మెదడు గంధఁపుఁబూఁత ♦ గదియఁబూసి
పుడమి ముద్దియ పైని ♦ పొలయల్కఁగనుగతి
నవ్వాలి మోముగా ♦ నత్తమిల్లి
పరసౌఖ్యవితతాను ♦ భవముఁ దెల్పెడు భంగి
గన్నుఁ దమ్ములను స ♦ గమ్ముమూసి

తే. గీ॥ వెలమవారల బలములు ♦ వీటిబోవ
వలసె ననుచింతఁబోలె మై ♦ చెలువుఁదొలఁగి

సూర్యమండలమును జీల్చి ♦ సురపురమ్ముం
డాయఁబోయితె వెంగళ ♦ రాయభూప॥ 6

హా! మిత్రమా! హా రంగారాయాజ్ఞానిర్వహణ ప్రవీణ! హా విజయస్వయంవర వధూపరిష్వంగాధీన భావా! హా శూరలోక శిరోభూషణ! హా పరాక్రమ నిధాన! "సుకృతీ గతాయుః" అను సూక్తి నీయందె యర్థవంతమ్ము కావలయునా! ఎంతకష్టము. ఎంతవిపరీతము. ఎంతవిచారజనకము. హా దైవమా! ఎంతటి యవస్థఁగూర్చితివి.

దేవు—మిత్రమా! విచారమునొందుటకు జీవితకాలమంతయు వ్యవధి కలదు. రణరంగమున వీరస్వర్గ మలంకరించిన యీశూరవర్యుని మరణమునకై దుఃఖము నొందుదుమేని పరమున నాత్మకు సుఖముండదని యాత్మజ్ఞు లందురు. దుఃఖమెంచులకు?

ఉ॥ పౌరుష మెల్ల రూపముగ ♦ భాసిలఁ జేసి, నితాంత ధైర్యముం
బేరి యనూనజీవమునఁ ♦ బేర్చి, పరాక్రమమన్న రక్తముం
గూరిచి వెల్మవంశమున ♦ కుం విధిగూర్చిన భూషణం బహో
వీరిడిపోయె; నింక విల ♦ పించిన లాభము కల్గనేర్చునే॥ 7

పాపా—మిత్రమా! నాకాయువుపై నిరుత్సాహము కలిగినది. విక్రమధనుండగు నీవెంగళరాయని మరణవార్త విని రంగారాయఁడు గతించియుండును. ఆయనఘునింబట్టి యవరోధసతులు శూరవర్యులు గతించియుందురు. ఈవెంగళరాయని యకాలమ్మరణమునకు విజయరాముని దురుద్యమబద్ధమగు యుద్ధమె హేతువై యుండును. ఇంతటి విలయము జరిగినపిమ్మట నేను జీవించి ఫలమేమి? (కత్తిఁదీసి)

మ॥ ఘనభూమీశ్వర కంఠనిర్గళ దసృ ♦ గ్ధారాళిచేఁ బుణ్యభా
జనమై [illegible] ♦ సుపర్వవర్గ్మై చరి

త్ర నిశాంతంబయి సర్వరీతులఁ బ్రశ ♦ స్తంబైన యిచ్చోట నే
నును బ్రాణంబుల వీడి వైశమ సుధాం ♦ ధోలోకముం జేరెదన్

వెంగ— (లేవఁబోయి పడి) ఓరీ దురాశయా! అధర్మ యుద్ధమున
కుపక్రమించు చున్నాడవా! నాకంఠమునఁ బ్రాణవాయువున్నంతవ
ఱకు విరోధినిఁ జేరనీయను.

మ॥ పురుషాకారముఁ దాల్చినట్టి పశువా? ♦ పుంజీకృతాఘవ్రతా
చరణీయా? నిలు మెందుఁబోయెదవు మూ ♦ ర్ఖాబంధురున్ జంప నీ
కరమెట్లాడెను? రాజధర్మము తొలం ♦ గన్ వచ్చునే? పౌరుషా
కరుడీ చేతకు నిచ్చగించునె యహం ♦ కారంబు రక్షించునే॥

(కత్తితోఁ బాపారాయుని కొట్టఁబోవును)

పాపా—(కత్తి బట్టుకొని కొంచెమాగి) నాయనా! నేను పాపారాయుఁడను,
నీకు విరోధిని గాను. నీవుగతించితివని నేను బ్రాణత్యాగముఁ జేసి
కొనఁబోయితిని గాని విరోధులెవ్వరును లేరు. ఏల యీదురవ
స్థకుఁ బాలుపడితివి.

వెంగ—హా!పాపారాయా! నీవేనా! నన్నొకమారు కౌగలించుకొనుము.
దాన నాసంతాపము సగముతీఱును. ఇంతటిదురవస్థ కులోనైతిని.

సీ॥ శాత్రవదుష్కృత్య ♦ సమితిచే బొబ్బిలి
కోటసర్వము నేల ♦ గూలిపోయె
అంతఃపురాంగన ♦ లవమానభీతిచేఁ
గరవాలములకు నం ♦ గకములిడిరి
రణమొనర్పఁగఁ బోయి ♦ రంగావనీభర్త
సురలోక విభవంబుఁ ♦ జూఱఁగొనియె
పౌరుషార్థము పాటు ♦ వడినతక్కుంగల
వెలమవారల వంశ ♦ ములుగతించె

తే.గీ॥ అతులమైనట్టి మనరాజ్య • మస్తమించె
నవనిఁ బాపీ చిరాయువ • టన్నరీతిఁ
గడకుఁ జాలేక మత్ప్రబ్రతు • కంగలేక
తుదకు మిగిలితి జీవన్మృ • తుండనైతి॥

పాపా—హా! బొబ్బిలిరాజ్యలక్ష్మీ! ఈపాపారాయఁడు జీవించియుండఁగనే నీకు వైధవ్యము తప్పదయ్యె. రంగారాయభూమీశ్వరా! నీకు నాకు ఋణముతీఱినది. వెలమసామ్రాజ్యమా! నీకుఁ బరిచర్యచేయు సౌభాగ్య మంతరించినది. ఓసాధ్వీ, మల్లమాదేవీ! నీకు నాకుఁగల ప్రేమానుబంధమున కంతరాయము కలిగినది. ఓపద్మనాయకవీరులారా! ఓ యవరోధాంగనా మతల్లులారా! దేశమునకై జీవిత మర్పించి కృతార్థులైతిరా!

చ॥ వినఁదగనట్టి వార్తవిని • వీఁజిడిపోవు నశింపవేమె నె
మ్మనమ! రవంత సిగ్గుఁగొను • మా! ఇఁక దేహముతోడ శోకవ
హ్నినిఁబడి మ్రగ్గి బూదియగు • మీ! పనిదీఱెను పాపరాయుతోఁ
జను మిటనుండఁగాఁదగదు • శాశ్వతలోకము వేగఁజేరుమా॥ 11

దేవు—మిత్రమా! నిరుత్సాహ పడవలదు. జీవముధరించి నిర్వహింపవలసిన ధర్మములేమేని విచారించుట యుక్తము. వెంగళరాయని నేమేని యడుగవలసిన యంశములున్న నడిగి తెలిసికొనుఁడు. ఆచరణీయ కార్యములు పెక్కులు మిగిలియున్నవి.

పాపా—ఓయీ వెంగళరాయా! ఈ బొబ్బిలిరాజ్య వినాశనమునకు విజయరామరాజే కదా కారకుఁడు? అతఁడు రాజాఁకోటకు రాకుండ నిట కెటుల రాగల్గెను? ఈవార్త నాకేల తెలుపనైతిరి?

వెంగ—మనరాజ్యమున కాసపడి యింతవిలయము కల్పించినది విజయరామరాజే! మే మీవార్త పలువురివలన నీకుఁ బంపితిమిగాని విరోధులు వాండ్ర నిర్బంధించి యుందురు. పద్మనాయకవీరులు మాతృదేశాభిమాన పరాయణులై రణరంగమునఁ బ్రాణము

విడచుచుఁ గరవాలముతోఁ జేరువనున్న వైరులనఱకి యాంధ్ర దేశమున నేనాఁడు కానరాని పరాక్రమవహ్ని ప్రజ్వలింపఁ జేసి స్వర్గరాజ్యము చూఱఁగొనిరి. అపజయము మాత్రము కడకు మనల విడనాడదాయెను. నేనిఁకమాటలాడఁజాలను.

(వెంగళరాయఁడు పడిపోవును.)

దేవు—ఓరీ విజయరామరాజా! బొబ్బిలిరాజ్యనిర్మూలన ప్రతిష్ఠాధురంధరా! నీకీ పాపారాయనిచేఁ జావుతప్పదు. నీవు చచ్చితివి, చచ్చితివి.

పాపా—మిత్రమా! పెద్దన్నా! నీవీ వెంగళరాయనిఁ గాచియుండుము. నే నీప్రళయకాలకల్పనానల్ప దోశ్శక్తిప్రమత్తమనస్కుఁడగు విజయరాముని పసఁబట్టెద.

సీ॥ బొబ్బిలిరాజ్య మే ♦ పురుషమాత్రుఁడు వినా
శనముఁగావించి దౌ ♦ ష్ట్యంబు నెఱపె
భారతమాత కే ♦ పాపి యవాచ్యమౌ
కష్టంబుఁగూర్చి వి ♦ క్రమముఁజూపె
రావువంశమున కే ♦ రాజన్యమాత్రుండు
కడలేని సంతాప ♦ కారియయ్యె
హిందూమతమున నే ♦ హీనుండు దుర్మార్గ
చక్రవర్తి పదప్ర ♦ శస్తుఁడయ్యె

తే॥ గీ॥ అతని దుర్గర్వ విజయరా ♦ మావనీశు
కదనరంగంబునందు జ ♦ క్కాడి వాని
ప్రేవులను దండరీతి ధ ♦ రించి రంగ
రాయునాత్మకు శాంతినిఁ ♦ జేయువాఁడ॥ 12

(అటునిటుచూచి) ఏమీ! ప్రపంచమంతయు శూన్యమందిరమువలెఁ గానవచ్చుచున్నది? రోదోంతరదీపకంబగు స్వయంజ్యోతి యాఱిపోయినదికాబోలు. పద్మనాయకవీరులతోఁబాటు పద్మబాంధ

వుఁడును నస్తమించెఁగాఁబోలు. హృదయదృష్టియు బాహ్యదృష్టియు శూన్యప్రపంచమును జూడఁజాలకున్నవి. నాకీ ప్రపంచమంతయు దిర్దిరఁ దిరుగుచుఁ బ్రళయకాలమహానటుని వదనగహ్వరమునఁ బడుచున్నటు లున్నది. అదిగో! బొబ్బిలిరాజ్యముపై నొకమహాజ్వాలవ్యాపించి విజృంభించుచున్నది. శూన్యప్రపంచ మా జ్యోతివలననేని ప్రకాశించుటలేదు. ఏమిది! దిక్కులుకానరావే! ఇది విచారాతిశయమువలన జనించిన చిత్తవిభ్రమమా? నే నున్మత్తుఁడనైతినా? (పడిపోయి నెమ్మదిగలేచి) ఓ జ్యోతిస్స్వరూపమా! నీయాజ్ఞఁ బాలించుటకై దీక్షాకంకణము ధరించు చున్నాను. ఫలము విజయరామరాజె యనుభవించుఁగాక. (అటునిటు నడచి) పెద్దన్నా! విజయరాముని వధింప నేను భగవతమాతచే నాజ్ఞాపింపఁబడితిని. నేనిందు దురదృష్టవశమునఁ గృతార్థుఁడనుగాక విరోధులకుఁ బట్టువడితినేని నీజీవితము నయిన మిందులకు వెచ్చించి తీరవల యును.

దేవు—నీయాజ్ఞ పరిపాలింప నేను సర్వసిద్ధముగ నున్నాఁడను.

పాపా—(నడచుచు) హృదయ పేటిక నిండి నయనద్వారములనుండి విస్ఫులింగముల వెలిగ్రక్కు నీకోపవహ్నిని భరింపఁజాలకున్నాడ. విజయరాముని వక్షస్థానముఁ జీల్చి వేడినెత్తురుచే స్నానమాడినఁ గాని నాతాపము చల్లారదు.ఆ ర్మీయసామ్రాజ్యమున కింతటివిప త్తును గూర్చిన యీతనింగగవాలముతో నఱికి రక్తధారల రాజ్య మధ్యంబునఁ బాఱించుటకు మున్ను ప్రతిజ్ఞ యొనరించితిని.దానిని పుడ సిర్వహించి సర్వవిధములఁ గృతార్థుఁడ నయ్యెద. ఈ శోచ్యావస్థలోని జీవితమున కింతకంటెఁ గావలసిన ఫలమేమున్నది? (నడచి)ఏదీ విజయరాముని పటకుటీరము? నారాక విని యాతఁడు కాలికి బుద్ధి చెప్పలేదుకద! ఇఁక నాతఁడెక్కడకుఁ బోవఁగలఁడు? క్షాత్రధర్మములగు చతురోపాయములతో నాతనివధించి ప్రతిజ్ఞని ర్వహింపనేని రంగాగాయనిబుణమునఁబోదును. విజయరామరా జెందుఁబోఁ గలఁడు. యమలోకమున కతిథి కావలసియున్నాఁడు.

మ॥ ప్రళయస్థాణు జటాతటీ నివసన ◆ ప్రాగల్భ్యుఁడైనన్ రసా
తలమున్ జొచ్చిన మానివృత్తిని గుహాం ◆ తర్వాసియైనన్ సము
జ్జ్వల శేషాహి ఫణాసహస్రతట వి ◆ శ్రాంతాత్ముఁడైనన్ రణ
స్థలిఁ జెండాడెద రామభూవిభుని దో ◆ ర్దర్పంబు వారించెదన్. 13

ఈ పాపవృత్తికిసమభాగులగు బుస్సియు హైదరును దండ్యులేకాని
ముందు విజయరామరాజును జెండాడినగాని నాతాపమాఱదు.
ఇఁక ప్రొద్దెంతయో లేనటులున్నది.

ఉ॥ కాంతినశించు దీపకళి ◆ కల్ క్కొక్కోయను కుక్కుటంబు లు
ద్ధ్వాంత విదారణంబు సలు ◆ పన్ భ్రమతించెడి రిక్కచాలు, ఆ
శాంతమునుండి ఎచ్చు మరు ◆ దంకురముల్ వచియింపసాగె రా
త్ర్యంతము వచ్చెనంచు నిపు ◆ డానృపజాల్ము వధించితీతెదన్॥

విజయరామరాజును వధించుట యుక్తమా? అయుక్తమా?
యను చర్చ కిది యదనుకాదు. విచారాతిశయమున నున్మ
త్తావస్థలోనున్న నాకీ విచారణచేయు శక్తియులేదు. (కొంచెము
నడచి) ఇఁక విజయరామరాజున్న పటకుటీరమేదియో వెదక
వలయును. అదిగో ముందు మూఁడు గుడారములు కానవచ్చు
చున్నవి. అందొకటి విజయరామరాజుది కావచ్చును. సందే
హింపనేల? గుడారము ముందు కానవచ్చు ధ్వజమే యాపట
కుటీరము విజయరామరాజుదని చాటుచున్నది. (సమీప
మునకుఁబోయి గుడారముంజూచి) ఇదియె విజయరామరాజు
పటకుటీరము. అదిగో విజయరామరా జొడలుమఱచి నిదురఁ
బోవుచున్నాఁడు. ద్వారపాలకులు నిదురకు మొగమువాచి
సొమ్మసిల్లి పడియున్నారు. విజయరామ వధా విధానమున
కిదియ యదను. (ఆలోచించి) నిదురించినవానిఁ జంపుట రాజధర్మ
విరుద్ధమే! ఎటులీ యకార్య మొనరింతును? (కొంచమాగి) ఈ
వంచకస్వభావునిఁ జంపుటకుఁగూడ న్యాయబద్ధుఁడను గావల

యునా? (కరవాలముఁదీసి) నేను కావింపఁబోవు పని వీరోచిత మైనదె! ఎటులన.

శా॥ శశ్వ ద్బాహుబలాభిరాముఁడగు న • శ్వత్థామ యుద్ధక్రియా
విశ్వవ్యాపకమూ ర్తి, భండనకళా • భీభత్సుఁ డుత్సాహియై
నిశ్వాసంబులఁబుచ్చు చిన్నిశిశులన్ • జెండాడఁడే; దాన గీ
ర్త్యాశ్వాసావృత జీవితప్రథిత కా • వ్యప్రౌఢిమల్ తగ్గనే? 15

భారతవీరులలోఁ బెక్కండ్రు నిద్రాణులగు విరోధులఁ జెండాడి యున్నారు. ఇదియొక దోషముకాదు. ఒకవేళ దోషమైన యెడల నీదుష్టవధంబునఁ జనించిన సుకృతముకంటె నాదోష మతిశయముకాదు. నిద్రితు నేలవధింపవలయును? లేపియే వధించెదను. (చూచి) ఇతఁడు విజయరామరాజేనా? (సందేహించి) అగు నాతఁడె. ఆతఁడె. ఇతనిముఖముఁ గాంచినకొలఁది నాహృదయముల నుద్రేక మతిశయించుచున్నది. చిత్రవధఁ గావించినఁగాని నాక్రోధాగ్ని చల్లారదు. కరవాలముతో నీదుష్టాత్ముని ఖండఖండములుగ నఱికి బొబ్బిలిరాజ్యమున వెదఁజల్లి భూతబలిఁ గావించెద.

(గుడారమును జీల్చి విజయరామరాజుపైఁబడీ)

కం॥ పులి పులి; పైనింబడె బొ
బ్బిలిబెబ్బులి నిదురలేర! • భీషణదంష్ట్రా
స్థలమునఁబడితివి ప్రాణం
బులు శౌర్యంబుడిగి ధార • వోయర! క్రూరా॥ 16

విజ—(అదరిపడిలేవఁబోయి) ఏది పులి? ఏది పులి? ఓహో పాపారాయఁడా! నన్ను ఖడ్గముఁ దీసికొననిమ్ము. నీ శీర్ష ముత్తరించెదను.

పాపా—(నెట్టిపడవేసి) ఏమిరా! ఇంకను విక్రమింపనున్నాఁడవా? (కత్తితో వక్షమునఁబొడిచి) నేడు నాపాలఁబడితివి. నీమాంస

ఖండములు రాజ్యమధ్యమున నెడజల్లుటయే నావ్రతము
(కత్తితో మఱల పొడిచి.)

మ॥ పరమాహంకరణాతిరేకులగు నీ ♦ పాశ్చాత్యులన్ గూడి రా
జ్యరమాద్రోహముసల్పినందులకు వ ♦ క్షస్థానమున్ జీల్చి, ని
ర్ఝర పూరమ్ముల రీతి నీ రుధిర ధా ♦ రా ధోరణీ సారణీ
పరిణామమ్ముల రాజ్యమందు ప్రవహిం ♦ పన్ జేసి శాంతించెదన్॥
(కత్తితోఁ బొడుచును.)

విజ—ఓరీ! పాపారాయా! ఇప్పటికైన నన్నుఁ గత్తిఁదీసికొననిమ్మ
నీ................

పాపా—ఛీ! దురాత్మా! ప్రేలకుము. ఇంకఁ బ్రతుకవలయునని యాస
పడుచున్నాఁడవా? (కంఠమును గట్టిగా నొక్కిపట్టును)

విజ—(వికారముగా నఱచును).

పాపా—ఏమిరా! వికృతస్వరము చేయుచున్నాఁడవు!

మ॥ పరరాజ్యంబున కాసనొంది, ఖల వి ♦ ధ్వంసంబుఁ గావించి, దు
స్తర దుష్కీర్తి భరించి మించి, యెవరో ♦ ధత్రీ వధా ఘోర బం
ధుర పాపంబు గడించినాఁడ వీక నిన్నున్ సైపఁగావచ్చునే?
మరణావస్థ సహింపుమా! విజయరా ♦ మా! దోషమూలద్రుమా॥

(కత్తితోమరలఁబొడిచి) నాఁడు దామెరదమ్మన్నగారి ముం
దొనర్చిన ప్రతిజ్ఞ నెఱవేరినది. (తేరిచూచి) ఇంకను బ్రాణముతోడనే
యున్నాఁడే! విజయరాముడు.

ఉ॥ చావవిదేమిరా? విశిఖ ♦ జాతహతిన్ హృదయంబు భిన్నమై
ప్రేవులు పైకివచ్చినను, ♦ బృథ్వీపయిన్ దమియింకఁ దీఱలే
దా! వెడఁగాఁ! యవస్థలకుఁ ♦ దాళి శరీరమువీడ వేల? ఘూ
ర్ఖా! విడిపించువారెవరు ♦ రా నిను! చేరర పాపలోకమున్॥

(చేతికోలంది రొమ్ముపై గ్రుద్ది)

తే॥ గీ॥ పగులదేమి నీదు • వక్షఃకవాటంబు
కఠిన దారుమయము • కాంస్యమయము
కరుగ దెట్టిజాలి • కల్లుమాటలకును
భంగురోక్తి విస్ఫు • లింగములకు॥ 26

విజ—అబ్బా! యీబాధ నెటుల సహింతును.

కం॥ చంపెడివాఁడవు చంపక
జంపౌన్నరింపంగ నీకుఁ • జనునే తల ఖం
డింపుము పరలోకమునకుఁ
బంపుము యాతనల కోరు • వఁగనేర సుమా! 20

పాపా—ఓరీ తొందరపడకుము. పరలోకమునఁ బడరాని పాట్లు శ్రీరంగారాయని సమక్షమునం బొందుటకంటెఁ బరోక్షమున నాచేత శిక్షితుఁడవగుటయే యుక్తము. కృతార్థుఁడ వయ్యెదవు. తొందరపడకుము.

శా॥ వక్షస్థాన విపాటనంబిదె యు • నల్పప్రౌఢిఁ గావించి నీ
కుక్షిస్థంబగు దీర్ఘశల్యముల పం • క్తుల్ దండఁగాఁదాల్చి నా
దక్షత్వంబును సాటనుంటి దురితా • త్మా!యింకనైనన్ బరా
పేక్షన్ దాల్పుమి నారకంబునకుఁ బో • మ్మీ రామభూపాలకా॥

(ప్రేవులుదీసి దండలుగధరించి) ఇప్పటికి రంగారాయుని ఋణముఁ దీర్చికొంటిని. పద్మనాయక సంస్థానము రూపుమాపినందులకు విజయరామునకుఁ దగిన ప్రాయశ్చిత్తముగావించితిని. నేనిక సర్వ విధముల ధన్యుఁడను. సిద్ధసంకల్పుఁడను (వెనుకకు మఱలి) అదిగో విజయరామరాజింకను బ్రతికి యున్నటు లున్నది.

శా॥ మేనన్ ముప్పదియాఱు గాయములఁ భే • ర్మిన్ జేసితిన్ బీన వ
క్షోనిక్షేపములైన శల్యముల పం • క్తుల్ దాల్చితిన్ దావక
ప్రాణస్పర్శన తాలవృంతభవ శా • భాగ్యంబుఁ గాంక్షించితిన్
గానీ! చావవి దేమిరా! కులకళం • కా! రామభూపాలకా॥ 22

(కత్తితో మరల మఱల బొడుచుచుఁ దిరిగిచూచి).

ఇప్పటికి విజయరామరాజు కడ తేఱినట్లే. వెంగళరాయా! నాఁడు జయలక్ష్మినిగాని వరింపనంటివి. ఇదిగో విజయరామునిచే బంధీకృతురాలైన యీసచ్చరిత్రను విడచిపెట్టితిని. నీజీవితమే నిశ్చయమైన నిన్నే వరించి ఖీటును. ఓపద్మనాయక సంస్థానరాజమా! నీఋణము తీర్చికొంటిని. ఓరంగారాయ భూపాలకా! ఇహలోకమున నీకు సంతోషము గల్పింప లేకపోయినను బరలోకమందైనను నీయాత్మకు శాంతిఁ జేకూర్పఁజాలితిని. (నలువైపులరసి) ఇంతకోలాహలము జరిగినను విజయరామరాజు సైనికులింక మేల్కొనియుండరు. పనిలోఁబనిగ హైదరుజంగును గూడ నిపుడె వధించిన బాగుండునుగాని (అదిగోఁ దెల్లవాఱుచున్నది). ఓవిజయరామరాజ సైనికులారా! ఓ పరాసు సైనికులారా! ఓ మహమ్మదీయ సైనికులారా! లెండు, లెండు,

సీ॥ మన్నెఱేఁడులగెల్చి ♦ మానవాతీతమౌ
పటిమఁ జూపిన బల ♦ ప్రాభవుండు
చీకటిరాజ్యంబు ♦ సింహాచలేంద్రంబు
కడదాఁక నేలిన ♦ కఱతలాని
భోగభాగ్యంబులఁ ♦ బురుహాతునకుసాటి
సలుపఁగాఁదగిన రా ♦ జన్యమౌళి
తురకఱేఁడుల నాంధ్ర ♦ ధరణికి బలిజేసి
సత్కీర్తిఁగాంచిన ♦ చక్రవర్తి

తే॥ గీ॥ విజయరామాహ్వయ క్షమా ♦ విభుఁడు తాంద్ర
పాపరాడ్విక్రమాగ్నిచే ♦ భస్మమయ్యె
ద్వారపాలకులార! హై ♦ దరువజీర!
బుస్సినరపాల! సంగరం ♦ బునకు లెండు॥ 23

భటులు—(ప్రవేశించి) అక్కటా! మనము నిద్రించుతఱిఁ బాపారాయఁడు విజయరామరాజును గడతేర్చెనే గడతేర్చెను. హా!

మెంతవిలయము జరిగినది. భటులారా! రండు. రండు. రక్త సిక్తాంగుఁడై శల్యముల దండలుగఁదాల్చి ప్రళయకాలభైరవుని దలపించుచు విజయరామ గంధసింధురమును దుసమిన పాపారాయసింహమిటులె వచ్చుచున్నది. ఎదిరింతము రండు. రండు.

పాపా—రండురండు. భటులారా! రండు రండు. రాచపీనుఁగు తోడు లేనిది పోఁట మిమ్మందఱను మీప్రభువునకుఁ దోడుగాఁ బంపెద.

భటు—ఇదిగో వచ్చితిమి కాచికొండు, కాచికొండు.

(పాపారాయఁడు భటులనందఱ నురుమాడును. వెనుకనుండి యొకభటుడు తుపాకిఁబేల్పఁ బాపారాయఁడు పడి కత్తివిసరివేయును. తుపాకిఁబేల్చినవాఁడు గతించును.)

పాపా—ప్రాణములారా! మీరు స్వేచ్ఛగఁబొండు. మీవలనఁ గాదగిన పని యంతయు నిదివఱకె నిర్వర్తించితిని.

తే॥ గీ॥ ఆత్మసంస్థాన విద్రోహి ♦ యైన విజయ
రాము ఖండించినాఁడను, ♦ రంగరాయ
విభుని యాత్మకు శాంతిఁ గ ♦ ల్పించినాఁడఁ
జనుచునున్నాఁడ స్వేచ్ఛగా ♦ స్వర్గమునకు॥ 24

(పడిపోవును)

పాపారాయనిర్యాణము.

సప్తమాంకము.

సర్వము.

సమాప్తి.

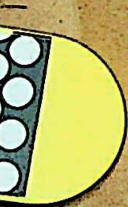
శుద్ధపత్రిక.

పేజి	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
౯	౧౪	తాంప్రి	తాండ్రి
౧౩	౨౭	వింపుము	పింపుడు
౨౨	౧౭	స్వతంత్రి	స్వతంత్రిం
౨౪	౧౫	బాసిలు	భాసిలు
౩౫	౨౩	అడిగేటేది	అడిగేది
౩౬	౨౫	కటము	కటకము
౪౧	౧౨	పతుకుంటి	పతులైయుంటిరి
౪౭	౧౩	తీరలా	తీరాలా
౫౪	౮	యెని	యేని
,,	౧౩	యా ర్తమ్మై	యార్థమై
౫౫	౯	లక్షీ	లక్ష్మి
,,	౧౮	నిలువ	నిలుప
౫౬	౨	మాసరు	మానరు
,,	౩	బాలుపడ	బాటువడ
,,	౫	సేనాముద్రిము	సేనాసముద్రిము
,,	౧౫	ప్రిథానా	ప్రిథాన
౫౭	౨	దురుద్యూమ	దురుద్యమ
,,	౭	సాధింతుము	సాధింతము
,,	౮	నవ్యాహిత	నవ్యాహత
,,	౯	రచనా	రసనా
౫౮	౧౩	మాతృ	మాతృదేశ

౫౯	౧౭	లకరింప	లంకరింప
౬౧	౫	స్తవవీయ	స్తవనీయ
,,	౯	చ్ఛకీర్తిచ్ఛటా	చ్ఛకీర్తిచ్ఛటా
౬౨	౨౦	నఁట	ననెనఁట
౬౪	౩	సంగ్రామిక	సాంగ్రామిక
౬౮	౨౩	లచం	లంచం
౭౨	౧౫	మార్త్తార	మార్తుర
,,	౧౮	ధరకు	ధర్క
౭౯	౮	వరించి	వధించి
,,	౧౯	ప్రళయ	ప్రళయకాల
,,	౨౬	వాలమునవిసరి	వాలమునువిసరి
౮౦	౧౪	గర్త	గర్త
౮౧	౧౨	తీక్ష్ణాసికా	తీక్ష్ణాసికా?
,,	౧౩	నికరంబ	నికురుంబ
౮౨	౮	గర్షాంజలుల్	గర్భాంజలుల్
౮౬	౪	మెంత	మింత
,,	౧౩	కప్పంనత	కప్పనంత
౮౭	౯	ల్లె	లెల్ల
౮౮	౧౭	బట్టె	బట్టి
,,	౨౦	శ్వాశతము	శాశ్వతము
౮౯	౫	జన్మమును	జన్మమున
,,	౭	అది	అరి
,,	౧౦	లీతిహేత్ర	వీతిహోత్రి
,,	౧౧	విజాయాంతము	విజయాంతము
,,	౧౭	నాయమునకు	నాయకునకు

౯౦	౬	మాంకదలకు	మాకందలకు
౬౧	౨	కేయు	జేయు
,,	౨౦	జీవితమె	జీవితము
౯౪	౧	చివురిచి	చివుర్చి
,,	౪	నీవే	నీవె
౯౬	౧౬	యద్ధ	యుద్ధ
౧౦౨	౧౦	స్థానంబందుక	స్థానంబందొక
౧౦౪	౧౪	నీపశ్చిమ	నీవాపశ్చిమ
౧౦౫	౩	తరింపుము	చరింపుము
౧౦౭	౧౨	చింతించ	చింతించి
,,	౧౮	లారా	లార
౧౦౯	౧౪	నున్నట్లు	సనునట్లు
౧౧౦	౨	విరోధుల	శిరోధుల
౧౧౧	౧౨	పోవులు	పోవుచీలు
౧౧౪	౨	హేతువుం	హేతువుల్

విస్తరభీతిచే సర్థానుస్వార శకటరేఫ లోపముల వదలితిమి. నాటకమునగల—అవస్థ, వ్యర్థము, కృతార్థ, సార్థక, పృధుల, అర్థి, స్థలము, యథార్థ, కంఠస్థ, నాథ, ప్రిధాన, నేపథ్యస్థితి, స్థాపించు లోనగు చోట్లంగల ధవర్ణమునకు థవర్ణము, దుస్థితి, వక్షస్థల, లోనగు చోసకారమునకు ద్విత్వము, ధ్వజము, సాధ్వీ, ధూర్వహ, అగ్నిరోచిత, మధ్య, ధర్మ, సాధ్య అనుచో థ వర్ణమునకు ధ వర్ణముచేర్చు కొనన బాఠకులు ప్రార్థితులు. కొన్నిస్వల్ప దోషములు వదలితిమి పాఠకులు యథామతి సవరించుకొందురు గాత !

అర్జునపరాభవము.

ఆరంకముల నాటకము.

ఇది శ్రీ శేషాద్రి రమణ కవులచే రచియింపబడిన క్రొత్తనాటకము. అపూర్వమగు కథ. పద్యములు రత్నముల వంటివి. భారత సంగ్రామానంతర భారతకథ యిందుగలదు. ఇట్టి సర్వాంగసుందరమగు నాటకము వేఱులేదు. శ్రీకృష్ణుని శాంతము, అర్జునుని పరాక్రమము, సుభద్ర విషాదము, అసుర అర్జునుల శృంగారము చదువఁదగినది. ప్రతి పద్య రసాస్పదమగు నీ నాటకము భాషాభిమానులందరు పఠింపదగినది. వెల రు 0-10-0

శైలి చూడుడు.

చం॥ పలుచని మోవి సన్నమగు పట్టెడు నెన్నడుమున్ వెడందచే
రలకును మిన్నతా కనులు రాగము నీనెడు కేలుదోయి జా
బిలికి సమానమౌ ముఖము పిన్నని నవ్వున గానవచ్చు మొ
గ్గల నిరసించు దంతములు కామిని యందము వృద్ధిఁ జేసెడిన్॥

వలయువారు:—

ఆంధ్రపరిషత్తు,
బెజవాడ.